

يَا وَجْهًا عِنْدَ اللَّهِ أَشْفَعُ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ مِنْ حَاجَتِ خُودِ رَا بَطْلِبُكَ بَرَا وَرَدِ مِي شُود
 انشاء الله تعالى و در روایت دیگر وارد شده است که بعد از این بگوید یا
 سَادِقُ يَا مَوَالِيَّ اِنِّي تَوَجَّهْتُ بِكُمْ اَتَمَّتْنِي وَعُدَّتْنِي لِيَوْمٍ فَقَرِي وَحَاجَتِي
 اِلَى اللَّهِ وَتَوَسَّلْتُ بِكُمْ اِلَى اللَّهِ وَاسْتَشْفَعْتُ بِكُمْ اِلَى اللَّهِ فَاسْتَفْعُوا
 لِي عِنْدَ اللَّهِ وَاسْتَفْعِدُوا مِنِّي دُنُو لِي عِنْدَ اللَّهِ فَإِنَّكُمْ وَسِيلَتِي
 اِلَى اللَّهِ وَبِحَبِّكُمْ وَبِعِزَّتِكُمْ اَرْجُو حُجَّاءَةً مِّنَ اللَّهِ فَكُونُوا عِنْدَ اللَّهِ
 رَجَائِي يَا سَادَتِي يَا اَوْلِيَاءَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَلَعَنَ
 اللَّهُ اَعْدَاءَ اللَّهِ ظَالِمِيهِمْ مِّنَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ آمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 بابتها ختم شد این رساله کثیر العناید توقع از برادران ایمانی و دوستان
 روحانی آنکه این غریب بجز نوب و سیئات را در حیات و مآز فراموش
 ننموده در هنگام عدم مضمون آن بدعا ی خبر و طلب عفو از کناهان یاد آوری
 نمایند و الحمد لله اولاً و آخراً و صلی الله علی خیر خلقه محمد و عترته الطاهرات
 و سلمه تسلیماً کثیراً

و هذه صورة خط مؤلفها رحمه الله وقد اتفق الانام في شهر الله الاصب رجب
 المحجب من شهر ربيع الثامن عشر ومائة بعد الاف من الهجرة المقدسة على ما جرى
 وعترته من الصلوات الكافها ومن النجيات امثلها على يد مؤلفها الفقير الى الله الغني
 ابن محمد صالح محمد حسين الحسيني اوتيا كتابها يميناً و خولياً
 حسناً بآسیراً

زایر عتبات عالیات

الحمد لله الذي جعل في سبيل الله على سيد المرسلين محمد وآله الطاهرين ولعنة
 على اعدائهم ابد الابدين وبعد حين كويدا فقير الى الله الغني محمد صالح
 رزقها الله زيارة مؤالها العليين والحقها بهم يوم الدين كراين ساله ايت بانهايت
 و در بيان زيادات و وصايت بر شرد رجات اعني و خطرة مطهرة حضرت شامير المؤمنين و حضرت
 امام حسين و حضرت كاظمين و عسكركين و مقام حضرت صاحب الامر صلوات الله
 اجمعين و آداب و اعمال باطن اماكن مشرفة كه در حوالى آن امكان شريفه واقع است
 الامر بعضى از اعظم كه اطاعت آنها بر اين حقير لازم بود و چون مشغول بكتابت زيادت
 هفت امام است بسبع المثنى مستقيم نموده و مرتب ساخت بر مقدمه و پنج باب و
 خاتمه و على الله التوكل في جميع الابواب و منه الاستغناء **مقدمه** و در آن دو
مطلب است **مطلب اول** در بيان ذكر بعضى از آداب سفر بر سبيل اخضرار بدانكه
 چون اراده سفر داشته باشي بهتر است كه روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه
 روزه بداري و روز شنبه را براى سفر اختيار كن زيرا كه در حديث وارد شده
 كه اگر دين روزى سنى از كوهى بگذرد حق تعالى آنرا اجباى خود بركود اند و روز شنبه
 و پنجشنبه نيز خوب و حذر كن از سفر كردن در روز دوشنبه و چهارشنبه و شنبه
 ظهر جمعه و مكره است سفر كردن در روز سيم و چهارم و پنجم و ششم و طهارت
 و بيش و يك و بيش و چهارم و بيش و پنجم و ششم و ششم و طهارت
 قديم نيز از اين روزها حذر نماي بهتر است و نيز حذر كن از سفر كردن در وقت كقرخ
 برج عقرب باشد و اگر در سفر ضرورى باشد او در تسدق كن و بعد از آن در هر
 ساعت باشد سفر كن چنانچه از حضرت صادق عم منقولست كه ابتدا كن سفر
 خود را بصدقه و هر وقت كه خواهى برون رو بدرسى كه سلامتى خود را بچيزى بدهى

عنه الله
 در روز باران
 قریب

بحق آنحضرت و او را امام واجب اطاعة و خليفه في فاصلة داند و از مردی تکبر و تجبر زنده باشد
حقاً بنوبید برای او اجر صد هزار شهید و کناهان گذشته و آینده او را بیامرزد
و مبعوث شود در قیامت از جمله امیان از احوال آن روز و اسان کرد اند بر او
او حساب را و مسئله که او را استقبال نمایند و چون از نماز برآمد بر کرد دست راست
او نمایند تا بخانه خود برگردد و چون بیمار شود بعیادت او روند و چون بمیرد
جنازه او را متابعت کنند و برای او طلب آمرزش کنند تا بقبرش برسند
و اما آداب زیارت پس بدانکه مهتر آنست که ادای که از ویای ظاهر میشود
که اول بعد آوری و بعد از آن یکی از دوز یار است که بعد از این مذکور خواهد شد
زیارت کنی و آداب اینست که در منزل پیش از بخت غسل کنی و بروایتی پیش از
غسل و صنوبری و دو جامه پاک بپوشی و اگر بوی خوش داشته باشی خود را
خوشبو کنی و چون برخیزی و اراده حرکت نمایی بگوئی **اللهم انی خرجت من**
منزلی ابی فضلک و ازور و حی نبیک صلواتک علیها اللهم فبیر
ذلك لی و سبب لزارک و اخلعنی فی عافیته و خزانته یا حسن الخلاقه
یا ارحم الراحمین پس روانه شود در حال رفتن بگوید **الحمد لله و سبحان**
الله و لا اله الا الله و چون قبر شریفه پیدا شود بگوید **الحمد لله علی ما**
اختصنی به من طیب المولد و استخانی اکر اما لکر اما به من نور
الابرار السقود و الاطهار و الخیرة الاعلام اللهم فقتل سعفی الذی
و تضرعی بنی یدیک و اعفر لی الذنوب الی الی لا تخفی علیک انک انت
الله الملک العتار و چون بدر و از ره بخت رسی بگوید الحمد لله الذی
هدانا لهذا و ما کنا لنهتدی لو لا ان هدانا الله الحمد لله الذی
سیر فی بلادیه و حملنی علی دایه و طوی لی البعید و صرف عینی

المحذره

المحذره و دفع عینی المکره حتی اقدم فی حرم اخی رسولی صلی الله علیه و آله
پس داخل شهر شو و بگو **الحمد لله الذی اذ خلنی هذه البقعة المبارکة**
التي بآرک الله فيها و اختارها لوصی نبیه اللهم فاجعلها شاهدا لی
و چون بدرگاه اول رسی بگو اللهم لیبارک و فقت و یغناؤک نزلت و
تجملک اغصمت و لرحمتک نمر صت و بولیک صلواتک علیه
توسلت فاجعلها زیارة مقبولة و دعاء مستجاب و چون بدر صحن رسی
بگو اللهم ان هذا الحرم حرمک و المقام مقامک و انا ادخله الیه
انا جیک بما انت اعلم به منی و من سیری و نجوای الحمد لله الحنان
المسان المتطوّل الذی من تطوّل سهل زیارة مولای یا حسنین
و لرحمتی عن زیارة ممنوعا و لاعن و لایسم مد فو غابل تطوّل
و مع اللهم کما مننت علی معرفته فاجعلنی من شیعته و اذ خلنی
الجنة بشفاعته یا ارحم الراحمین پس داخل صحن شو و بگو **الحمد لله**
الذی اکرمنی بمعرفته و معرفته رسولی و من فرض علی طاعة و رحمة منه
لی و تطوّل لایته علی و من علو بالایمان الحمد لله الذی اذ خلنی حرم
اخی رسولی و اراشد به عافیة الحمد لله الذی جعلنی من ذوارقبر
و حی رسولی اشهد ان لا اله الا الله و حده لا شریک له و اشهد
ان محمدا عبده و رسولی جاء بالحق من عند الله و اشهد ان علیا
عبد الله و اخو رسول الله اکبر الله اکبر الله اکبر لا اله الا
الله و الله اکبر و الحمد لله علی هدایته و توفیقه لما دعی الیه
من سبیلهم اللهم انک افضل مقصود و اکرم ما لی و قد آتیتک
مقربا الیک بنسبتک نبی الرحمة و یا خیر امیر المؤمنین علی بن ابی طالب

عَلَيْهِمَا السَّلَامُ صَلَّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تُخَيِّبْ سَعْيِي وَانْظُرْ إِلَى نَظَرِي وَجِئْتُكَ سَعْيِي
 بِهَا وَأَجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجْهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُفْتَزِينَ وَچون بدیدم
 روی بابت و بگو اَکْتَلمَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ آمِينَ اللَّهُ عَلَى وَحْيِهِ وَعَزَائِمِ أَمْرِهِ الْحَمْدُ
 لِمَا سَبَقَ وَالْفَاتِحُ لِمَا اسْتَقْبَلَ وَالْمُهَيِّمِينَ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَ
 بَرَكَاتُهُ اَکْتَلمَ عَلَى صَاحِبِ الْكَلْبَةِ اَکْتَلمَ عَلَى الْمَذْفُونِ بِالْمَدِينَةِ اَکْتَلمَ
 عَلَى الْمُصَوِّرِ الْمُؤَيَّدِ اَکْتَلمَ عَلَى أَهْلِ الْقَاسِمِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
 وَبَرَكَاتُهُ بِرَحْمَةِ اللَّهِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ
 أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
 وَرَسُولُهُ جَاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِهِ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ اَکْتَلمَ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ
 اللَّهِ اَکْتَلمَ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ وَخَيْرَ نَفْسٍ مِنْ خَلْقِهِ اَکْتَلمَ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 عَبْدِ اللَّهِ وَآخِي رَسُولِ اللَّهِ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدُكَ وَابْنُ
 عَبْدِكَ وَابْنُ أُمِّكَ جَاءَكَ مُسْتَجِيرًا بِذِيكَ قَاصِدًا إِلَى حَرَمِكَ مُتَوَجِّعًا
 إِلَى مَقَامِكَ مُتَوَسِّلًا إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِكَ أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ أَدْخُلْ يَا
 أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَدْخُلْ يَا حُجَّةَ اللَّهِ أَدْخُلْ يَا أَمِينَ اللَّهِ أَدْخُلْ يَا
 مَلِيكَهُ اللَّهُ الْمُتَعَبِّينَ فِي هَذَا الشَّهْرِ يَا مَوْلَايَ أَنَا ذَنْبِي بِالْخُيُولِ أَفْضَلُ
 مَا أَوْفَتْ لِحَدِيثٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ فَإِنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلًا فَانْتَ أَهْلٌ لِذَلِكَ بِرَحْمَةِ
 رَأْسِ وَمُقَدِّمِ دَامَ بَابِي دَامَ زَادُ دَاخِلٍ شَوْوَدَ رَجَالُ دَاخِلٍ شَدَّتْ بَكُو
 بَسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَبِ سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
 آلهِ اَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَثُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ اَللَّهُمَّ
 آدَابِ زِيَارَتِ **مؤلف** **کوی** بد که اصحاب مزارات در باب آداب زیارت بعضی
 ادعیه دیگر نیز نقل نموده اند که آنها نسبت یکسبی است که از کوفه متوجه زیارت

شد و چون کوفه الحال خراب است و کسی در آنجا سکنی نمینماید و اکثر مردم از راه غیر کوفه
 داخل می شوند بنابراین از حقیر آن ادعیه را نقل نمود و آداب زیارت را بنوعی بیان
 نمود که کسی که از راه غیر کوفه داخل شود بدان عمل تواند نمود و ایضا ظاهر عبارات
 حدیث در باب غسل و دعا می کرد در حین حرکت باید خواند آنست که این غسل و دعا
 نسبت یکسبی است که در کوفه یا حوالی آن سکنی داشته باشد پس هرگاه زائر از بلاد
 بعیده متوجه زیارت شود و در منزل پیش از آنکه غسل و دعا را بجا آورد چنانچه
 مذکور شد و در سبب که عمل بحديث کرده باشد و اگر در مسکن خود چند
 بعید باشد نیز این غسل و دعا را بجا آورد **فصل دوم** در بیان
 کیفیت زیارت بدانکه این حقیر درین مختصر زیارات مطلقه که در هر اوقات
 میتوان خواند اکثفا مینماید و زیارات مخصوصه چند که مخصوص اوقات
 معینه است مانند غدیر و مولود و غیر آن چون باعث طول رساله می شود
 مذکور نمینماید و زیارات مطلقه بطرف متعدده در کتب مزارات مذکور است
 و در این رساله بدو طریق اکثفا میشود **اول** طریقی است که شیخ مفید و ابن
 طاوس و شیخ شهید رضوان الله علیهم روایت نموده اند که حضرت صادق علیه
 الصلوٰة و السلام جمال تعلیم فرمود و این چنین است که چون داخل روضه مقدسه
 شوی برو نماز ای قریب مبارک و بگو اَکْتَلمَ مِنْ اللَّهِ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ آمِينَ
 اللَّهُ عَلَى وَحْيِهِ وَرِسَالَتِهِ وَعَزَائِمِ أَمْرِهِ وَمَعْدِنِ الْوَحْيِ وَالنَّزِيلِ
 الْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ وَالْفَاتِحِ لِمَا اسْتَقْبَلَ وَالْمُهَيِّمِينَ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ
 الشَّاهِدِ عَلَى الْخَلْقِ السَّجَّاجِ الْمُنِيرِ اَکْتَلمَ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهْلِ بَيْتِهِ الْمَظْلُومِينَ أَفْضَلُ وَأَكْمَلُ
 وَارْفَعْ وَأَشْرَفْ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَصْفِيَائِكَ اَللَّهُمَّ

صَلَّى عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِكَ وَخَيْرِ خَلْفِكَ بَعْدَ نَبِيِّكَ وَأَخِي رَسُولِكَ وَوَصِيِّ
حَبِيبِكَ الَّذِي نَجَّيْتَهُ مِنْ خَلْفِكَ وَالَّذِي لَبَّى عَلَى مَنْ بَعَثْتَهُ بِرِسَالَتِكَ وَدَيَّانِ
الَّذِينَ بَعَدَكَ وَفَضَّلْتَ مَضَالِكَ بَيْنَ خَلْفِكَ وَالتَّمُّ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَئِمَّةِ مِنْ وَلَدِهِ الْقَوَّامِينَ بِأَمْرِكَ مِنْ تَعْدِ الْمُطَهَّرِينَ
الَّذِينَ أَرْضَيْنَاهُمْ أَنْصَارًا لِلدِّينِ وَحَفَظْتَ لِيَرْكَ وَشَهَدَاءَ عَلَى خَلْفِكَ
وَأَعْلَاءَ مَا لِعِبَادِكَ صَلِّ عَلَى الْكَلَامَةِ أَجْمَعِينَ أَلَسْتُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَصِيِّ رَسُولِ اللَّهِ وَخَلِيفَتِهِ وَالْقَائِمِ بِأَمْرِهِ مِنْ
تَعْدِ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَلَسْتُ عَلَى فَاطِمَةَ
بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ أَلَسْتُ
عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَي شَبَابِ هَذِهِ الْجَنَّةِ مِنَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ
أَلَسْتُ عَلَى الْأَئِمَّةِ الرَّاشِدِينَ أَلَسْتُ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ أَلَسْتُ
عَلَى الْأَئِمَّةِ الْمُسْتَوْدَعِينَ أَلَسْتُ عَلَى خَاصَّةِ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ أَلَسْتُ عَلَى
الْمُسْتَوَسِّينَ أَلَسْتُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ قَامُوا بِأَمْرِهِ وَوَارَدُوا أَوْلِيَاءَهُ
اللَّهُ وَخَافُوا بِخَوْفِهِمْ أَلَسْتُ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ أَلَسْتُ عَلَى
عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ بِرَبِّهِمْ بَيْنَ قَبْرِهِ وَبَقَرِهِ بِشَيْءٍ بَقِيَهُ بَالِيٌّ وَكَوْنُ
أَلَسْتُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَلَسْتُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ أَلَسْتُ عَلَيْكَ
يَا صِفْوَةَ اللَّهِ أَلَسْتُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ أَلَسْتُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ أَلَسْتُ
عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْهُدَى أَلَسْتُ عَلَيْكَ يَا عِلْمَ الشَّيْءِ أَلَسْتُ عَلَيْكَ يَا أَبَا
الْوَصِيِّ الْبَرِّ الشَّقِيَّ الْوَفِيَّ أَلَسْتُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ أَلَسْتُ
عَلَيْكَ يَا عِبَادَةَ الدِّينِ أَلَسْتُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَآمِينَ
رَبِّ الْعَالَمِينَ وَدَيَّانِ يَوْمِ الدِّينِ وَخَيْرِ الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدِ

الْعَدِيدِ

الصِّدِّيقِينَ وَالصُّفُوَّةَ مِنْ سُلَالَةِ النَّبِيِّينَ وَبَابِ حِكْمَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَخَارِزِ
وَحِيمٍ وَعَيْنَةٍ عَلَيْهِ وَالتَّاسِجِ لِأَمَّةِ نَبِيِّهِ وَالتَّالِي لِرَسُولِهِ وَالْمُوَاسِي لَهُ
بِقُضَائِهِ وَالتَّالِي لِحُجَّتِهِ وَالتَّالِي إِلَى شَرْعِيَّتِهِ وَالْمُتَّصِلُ عَلَى سُنَنِهِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ عَنْ رَسُولِكَ مَا حَمَلْتَهُ وَرَعَى مَا اسْتَحْفَظَ وَحَفِظَ مَا
اسْتَوْدَعَ وَحَكَمَ حَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَأَقَامَ أَحْكَامَكَ وَجَاهَدَ
الْثَّاكِبِينَ فِي سَبِيلِكَ وَالْفَاسِقِينَ فِي حُكْمِكَ وَالْمَارِقِينَ عَنْ أَمْرِكَ صَابِرًا عَظِيمًا
لَا تَأْخُذُهُ بَيْنَكَ لَوْمَةٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ صَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ
مِنْ أَوْلِيائكَ وَأَصْفِيائكَ وَأَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائكَ اللَّهُمَّ هَذَا قَدْرُكَ وَلَدُكَ الَّذِي
فَرَضْتَ ظَاعِنَهُ وَجَعَلْتَ فِي عَنَاقِ عِبَادِكَ مَبَايِعَهُ وَخَلِيفَتَكَ الَّذِي
يَرِثُ تَأْخُذَهُ وَتُعْطَى وَبِهِ شَيْبٌ وَتُعَاقِبُ وَقَدْ تَصَدَّقَ طَهْمًا لِيَا أَعْدَدْتَهُ
لِأَوْلِيَائِكَ فِي عَظِيمٍ قَدْرِهِ عِنْدَكَ وَجَلِيدٍ خَطَرِهِ لَدَيْكَ وَفَرَبٍ مَنَزَلِهِ
مِنْكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَقْلَابِ مَائَاتِ أَهْلِهِ فَإِنَّكَ أَهْلُهُ
الْكَرَمِ وَالْجُودِ وَالتَّمُّ عَلَيْكَ وَعَلَى صَحْبِكَ أَدَمَ وَمُؤَجَّجَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
بِرَضِيحِ رَابِيسٍ وَدَرْجَاتِ سِرِّ مَبَارَكِ بَالِيٍّ وَكَوْنُ يَأْمُو لَأَيِّ إِلَيْكَ وَفُودِي
بَيْنَ أَتَوَسَّلُ إِلَى رَبِّي فِي بُلُوغِ مَقْصُودِي وَأَشْهَدُ أَنَّ الْمُسَوِّدَ بَيْنَ غُفْرٍ
خَائِبٍ وَالطَّالِبِ بَيْنَ عَنِّ مَعْرِفَةٍ غَيْرِ مُرْدُودٍ إِلَّا بِقَضَائِهِ وَحَوَائِجِي فَكُنْ لِي
شَفِيعًا إِلَى اللَّهِ وَبَيْنَ رَبِّي فِي مَقْضَائِي وَحَوَائِجِي وَتَنْبِيهِ أُمُورِي وَكَشْفِ
سُدَّتِي وَغُفْرَانِ ذَنْبِي وَسَعَةِ رِزْقِي وَتَطَوُّلِ عُمُرِي وَإِعْطَائِي سُؤْلِي
بِهِ آخِرَتِي وَدُنْيَايَ اللَّهُمَّ الْعَن قَتْلَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ الْعَن
قَتْلَةَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ اللَّهُمَّ الْعَن قَتْلَةَ الْأَئِمَّةِ وَعَدَّ بِهِمْ
عَذَابًا أَلِيمًا لَا تُعَدُّ بِهِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ عَذَابًا كَثِيرًا إِلَّا أَنْفَاطَ لَهْ
وَلَا أَحَبَّ وَلَا أَمَدَ بِمَا شَاقُوا أَوْلَادَ أَمْرِكَ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا تَحِلَّةً

بَيْنَكَ

ذُنُوبِي

يا حديد من خليفك اللهم وادخل على قتلتي انصار رسولك وعلى قتلتي امير المؤمنين
وعلى قتلتي انصار الحسين والحسين وقتلتي من قتلني ولا يترى الي محمد اجمعين
عذابا اليها مضاعفا استغفر ذنبي من الجحيم لا يحتمل عنهم العذاب ثم فيه
ملعونون ناكسوا رؤسهم عند ربهم قد عاينوا السدامة والحزبي الطويل
لقتلهم عترة انبيائك ورسلك واتباعهم من عبادك الصالحين
اللهم العنهم في سائر السير وظاهر العلانية في ارضك وسبائك الله
اجعل في قلوبهم صدق في اوليائك وحب في مشاهدتهم ومستقر لهم
حتى لا ينفكوا عنهم وتبع في الدنيا والاخرة يا ارحم الراحمين
يرضخ راسوس ويث بقلبه بابيت ودو بجانب قبر حضرت امام حسين
بكن وبكوا السلام عليك يا ابا عبد الله السلام عليك يا ابن رسول الله السلام
عليك يا ابن امير المؤمنين السلام عليك يا ابن فاطمة الزهراء سيد
نسائ العالمين السلام عليك يا ابا الائمة الهادية المهديت
السلام عليك يا صريع الدمعة الشاكبة السلام عليك يا صاحب
المصيبة الرانية السلام عليك وعلى جدك وابيك السلام عليك
وعلى امك واخيك السلام عليك وعلى الائمة من ذريتك وبنيك
اشهد لقد طيب الله لك الشراب واوضح لك الكينات وجعلك
واباك وحديثك واخاك وامك وبنيك عبرة لا ولي الا للباب
بن الميامين الا طيبا لثاب الكتاب وجهت سلامي اليك
صلوات الله وسلامه عليك وجعل اشد من الناس تقوى
اليك ما خاب من تمسك بك ولجأ اليك ويرودك يا مبارك
بابيت وبكوا السلام على ابي الائمة وخليد النبوة والمخصوص بالحق

السلام على عيسى الدين والامان وكلمة الرحمن السلام على ميزان الاعمال
مقلب الاحوال وسيف ذي الجلال وسائر السبل الزلا والسلام على
صالح المؤمنين ودارث علم النبيين والحاكم يوم الدين السلام على هجرة
التقوى وسامع السيرة والنجوى السلام على حجة الله البالغة وبقية
الشايعة وبقية الدامعة السلام على الصراط الواضح والمخبر اللامع
والامام الناصح والزناد القادح ورحمة الله وبركاته
اللهم صل على امير المؤمنين علي بن ابي طالب اخي نبيك ووليته
وناصح وصيته وذريته ومستودع علمه وموضع سيرة وباب
حكيمه والناظر في حجبته والذاعي الى شريعته وخليفته في امته
ومخرج الكرب عن وجهه ناصح الكفرة ومزعج الفجرة الذي جعلته من
نبيك بمنزلة هرون من موسى اللهم وال من والاه وعاد من عاداه وانصر
من نصره واخذل من خذله والعن من نصبه من الاولين والآخرين
وصل عليه افضل ما صليت على احد من اولياء انبيائك يا رب
العالمين ير كره بجانب سرهاى زيارت حضرت آدم ونوح عليهما السلام
ودر زيارت آدم بكوا السلام عليك يا صفي الله السلام عليك يا حبيب
الله السلام عليك يا نبي الله السلام عليك يا امين الله السلام عليك يا
خليقة الله في ارضه السلام عليك يا ابا البشر السلام عليك وعلى
روحك وبدنك وعلى الطاهرين من ولدك وذريتك صلوة لا يحصىها
الاهو ورحمة الله وبركاته ودر زيارت نوح بكوا السلام عليك
يا نبي الله السلام عليك يا ولي الله السلام عليك يا حبيب الله السلام
عليك يا شيخ المرسلين السلام عليك يا امين الله في ارضه صلوات الله

سلام الله

السلام عليك يا
صفي الله

وَسَلَامُهُ عَلَيْكَ وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ وَعَلَى الطَّاهِرِينَ مِنْ وَلَدِكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ پیشتر رکعت نماز یکبار و در رکعت برای زیارت امیرالمؤمنین ع و در
رکعت اول بعد از سوره الرحمن بخوان و در رکعت دوم سوره یس و بعد از
نماز تسبیح حضرت فاطمه زهرا ع بکن و طلب آمرزش از خدا بکن و برای خود دعا
کن و بگو اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ هَاتَيْنِ الرُّكْعَتَيْنِ هَدِيَّةً مِنِّي إِلَى سَيِّدِي
وَمَوْلَانِي وَإِلَيْكَ وَأَخِي رَسُولِكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدِ الْوَحِيدِينَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي وَاجْعَلْ لِي عَلَى ذَلِكَ جَزَاءً
الْحُسَيْنِ اللَّهُمَّ لَكَ صَلَّيْتُ وَلَكَ رَكَعْتُ وَلَكَ سَجَدْتُ وَخَدَعْتُ لَشَرِّكَ
لَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَا يَكُونُ الصَّلَاةُ وَالرُّكُوعُ وَالسُّجُودُ إِلَّا لَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ مِنِّي زِيَارَتِي وَ
اعْطِنِي سُؤْلِي مُحَمَّدٍ وَآلِ الطَّاهِرِينَ وَجِهَارُكَ دِيكَرًا هَدِيَّةً مِنْ أَدَمَ وَنُوحٍ
كَوْنَانِي بِحَبْلٍ شَكْرًا بِجَاؤُورٍ وَدَرْجَةً بِكُوَاللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَبِكَ اعْتَصَمْتُ
وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ اللَّهُمَّ أَنْتَ تَقْبَلُ رَجَائِي فَأَكْمِلْ مَا أَهْمَنِي وَمَا لَا
يُهَيِّئُ لِي وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ شَأْنُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقَرِّبْ قُرْبَهُمْ بِرَجَائِي رَأْسًا وَرَأْسًا مِنْ كَذَابٍ وَبُكَو
إِرْحَمْ ذُلِّي بِرَأْسِي وَتَضَرَّعِي إِلَيْكَ وَوَحْشِي مِنَ النَّاسِ وَالتَّنَبُّؤُكَ بِأَكْرَمِ
بَاكِرِي بِرَجَائِي بِرَأْسِي كَذَابٍ وَبُكَو لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبِّي حَقًّا حَقًّا
سَجَدْتُ لَكَ يَا رَبِّ تَعَالَى وَرَقْنَا اللَّهُمَّ إِنَّ عَمَلِي ضَعِيفٌ فَضَاعِفُهُ لِي بِأَكْرَمِ
بَاكِرِي بِأَكْرَمِ بِرَأْسِي بِجُودٍ وَصَدْقَةٍ بِكُو شُكْرًا شُكْرًا وَجْهًا كُنْ دَرْدَا

بجواز

که

که موضع طلبیدن مطالب است و استغفار بسیار بکن که محل آمرزش گناهان است
و حاجت خود را از خدا طلب نما که مقام آجابت دعاهاست زیارت دیگر زیارتی است
که در اکثر کتب حدیث و منارات سندهای معتبر از جابر از حضرت امام محمد باقر ع
منقولست که فرمود که حضرت امام زین العابدین ع آمد بزیاارت آنحضرت و بنزد
الیتاد و گرفت و فرمود السلام علیک یا امیر المؤمنین و رحمة الله وبرکاته
السلام علیک یا امین الله بنده امرضیه و حجتیه علی عبادیه أَشْهَدُ لَكَ جَاهِدْتُ
يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فِي اللَّهِ حَتَّى جُهِدْتُ وَعَلَيْتُ كِتَابَهُ وَاتَّبَعْتُ سُنَنَ نَبِيِّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَتَّى غَاكَ اللَّهُ إِلَى حُجُورِهِ فَتَقَبَّلْ إِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ
لَكَ كَرِيمٌ ثَوَابِي وَأَلْزَمَ أَعْدَاءَكَ الْحُجَّةَ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَّةِ عَلَى
خَلْقِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ نَفْسِي مَطْمَئِنَّةً بِعِزِّكَ
وَلَا ضِيئَةً بِقَضَائِكَ مُوَلِّعَةً بِذِكْرِكَ وَدُعَاءَكَ حُجَّةً لِبَصْفَةِ أَوْلِيَاءِكَ
تَحْوِيلَةً فِي أَرْضِكَ وَسَمَائِكَ صَابِرَةً عِنْدَ زُورٍ وَبَلَاءِكَ شَاكِرَةً لِقَوَائِدِكَ
تَعْبَادِكَ ذَاكِرَةً لِسَوَائِعِ الْأَمَلِكِ مُشَاقَّةً إِلَى قُرْحَةِ لِقَائِكَ مُسْتَوْدَعَةً
الْمَعْوَى لِيَوْمِ جَزَائِكَ مُسْتَنَةً لِسُنَنِ أَوْلِيَاءِكَ مُفَارَقَةً لِأَخْلَاقِ أَعْدَائِكَ
مَشْعُورَةً عَنِ الدُّنْيَا بِحَمْدِكَ وَشَاءَكَ بِسَبْطِي دُونَ مَبَادِكَ خُودِ رَأْسِي
كَذَاكَ وَكَفْتَ اللَّهُمَّ إِنَّ فُلُوبَ الْهِنِينَ إِلَيْكَ وَالْهَرَّةُ وَسُيْلُ الرَّاعِبِينَ
إِلَيْكَ شَارِعَةٌ وَأَعْلَامُ الْقَاصِدِينَ إِلَيْكَ وَافْئِدَةُ الْعَارِفِينَ
مِنْكَ فَارِعَةٌ وَأَصْوَاتُ الدَّاعِينَ إِلَيْكَ صَاعِدَةٌ وَأَبْوَابُ الْإِجَابَةِ
لَهُمْ مُفْتَحَةٌ وَدَعْوَةٌ مِنْ نَاحِيكَ مُسْتَجَابَةٌ وَتَوْبَةٌ مِنْ أُنَابِ إِلَيْكَ مَقْبُولَةٌ
وَعِبْرَةٌ مَنْ يَكُنْ مِنْ خُوفِكَ تَرْحُومَةٌ وَالْإِعَانَةُ لِمَنْ اسْتَعَانَ بِكَ مُوَجَّهَةٌ
وَالْإِعَانَةُ لِمَنْ اسْتَعَانَ بِكَ مُسَبَّدَةٌ وَلَكَ وَعِيدُكَ لِعِبَادِكَ مُنْجَرَّةٌ

که

وَكَذَلِكَ اسْتَعَانَكَ مُقَالَهً وَأَعْبَالَ الْعَامِلِينَ لَدَيْكَ مَحْفُوظَةً وَأَرْزَاقَ
 الْخَلَائِقِ مِنْ لَدُنْكَ نَازِلَةً وَعَوَائِدَ الْمَزِيدِ الْكَثِيرِ وَاصِلَةً وَذُنُوبَ الْمُتَغَفَّرِينَ
 مَغْفُورَةً وَخَوَائِجَ خَلْقِكَ عِنْدَكَ مَقْضِيَةً وَخَوَائِزَ السَّائِلِينَ عِنْدَكَ
 مُؤَمَّرَةً وَعَوَائِدَ الْمَزِيدِ مُتَوَازِرَةً وَمَوَاسِدَ الْمُسْتَطْعِمِينَ مُعَدَّةً وَمَنَا
 هِدَ الطَّلِبَاءِ لَدَيْكَ مُتَرَعَّةً اللَّهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَاقْبَلْ شَأْنِي وَ
 اجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَوْلِيَائِي وَاجْتَبِئِي بِحُجَّتِي مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَ فَاطِمَةَ وَ
 الْحُسَيْنَ وَ الْحُسَيْنِ وَ الْأَئِمَّةَ مِنْ ذُرِّيَّةِ الْحُسَيْنِ أَيْمَنِي إِنَّكَ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ
 وَ مُسْتَهَيِّ مُنَافِي وَ غَايَةَ رَجَائِي فِي مُسْتَقْبَلِي وَ مَشَاوِي لَيْسَ حَضْرَتِ إِمَامِ مُحَمَّدٍ
 بَاقِرٍ مَرْمُودٍ كَمَا هَكَذَا أَنْ شَيْعَانِ مَا فِي زِيَارَتِ وَ دَعَايَا نَزْدِ قَبْرِ إِمَامِ مُحَمَّدٍ
 يَنْزِدُ فَبِرْكَي إِذَا نَمَّ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ جَوَانِدُ السَّبَّةِ حُفَايَا فِي زِيَارَتِ وَ دَعَايَا نَزْدِ
 نَامَةُ از نَزْدِ بِالْأَبَرِدِ وَ مَهْرُ مُحَمَّدٍ رَابِرْ أَنْ بَزِيدِ وَ جَنِينَ مَحْفُوظَ بَاشَدَانِ السَّلَامِ
 نَمَائِدِ بَقَامِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ دِيلِ سَتَفِيَالِ نَمَائِدِ صَاحِبِ بَشَارَتِ وَ
 حَقِيقَتِ فِكْرَاتِ انْشَاءِ اللَّهِ تَعَالَى **ثَوَلَفْ كَرِيدِ** كَمَا طَرَفِي أَوَّلِ جَامِعَتَيْنِ هَمَّةِ
 طَرَفَاتِ كَمَا اصْحَابِ مَزَارَاتِ نَفْسِ مَوْدَةِ انْدَزِيرِ كَمَا مَشْهُلِ اسْتِ بَرِ زِيَارَتِ
 آنحضرت در مواضع متعدده و زیارت حضرت امام حسین و آدم و نوح علیهم السلام
 و نماز زیارت پس اگر زیارت در اوقات فراغ یا خصوصاً در اول و دوم زیارت
 اول را اختیار نماید بهتر است و طریقی ثانی چون بخت صحیح ترین طرفه و در
 نهایت فصاحت مضمون و اختصار است و اختصاص با آنحضرت بی تردید
 بلکه قبور مقدسه سایر ائمه علیهم السلام را باین نحو میتوان زیارت کرد
 پس اگر زیارت در سایر اوقات زیارت ثانی را اختیار نماید بهتر است و چون
 این دو زیارت اختصاص بوقت ندارد در ایام مخصوصه مانند غدیر و مولد

ربيع و غیر آن نیز آن بزرگوار را باین دو زیارت زیادت میتوان نمود و اگر زیارت
 مخصوصه آن ایام خوانده شود شاید بهتر باشد نهایت چون باعث طول
 رساله می شود این حقیر آنها را ایراد نمود **فصل سیم در کیفیت وداع**
آنحضرت شیخ مفید و ابن طاووس و شیخ شهید رحمهم الله نقل نموده اند
 که هرگاه خواهی که آنحضرت را وداع کنی بعد از فراغ زیارت بگو اَمْسَتْ
 بِاللَّهِ وَ بِالرُّسُلِ وَ بِمَا جِئْتُمْ بِهِ وَ دَلَّلْنِي عَلَيْكَ وَ دَعَوْتَنِي إِلَى رُبَّنَا
 اَمَّا بِنَا اَنْزَلْتُمْ وَ اتَّبَعْنَا الرَّسُولَ وَ اَلَّ الرَّسُولَ فَاصْبِرْ لَنَا مَعَ الْقَا
 هِدِينَ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَةِ مَوْلَايَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَ اخِي رَسُولِ اللَّهِ وَ امْرِئِي زِيَارَتَهُ اَبَدًا مَا أَحْيَيْتَنِي اللَّهُمَّ لَا تَحْرِقْ
 ثَوَابَ زِيَارَتِهِ وَ اَزْمُرْ فَنِي الْعُودَ ثُمَّ الْعُودَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
 سَلَامٌ مُوَدَّعٍ لَا سَمِيْمٌ وَ لَا قَالِدٍ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَلِّغْ أَرْوَاحَهُمْ وَ أَجْسَادَهُمْ مَنَى أَفْضَلِ
 الْحَقِّقَةِ وَ السَّلَامُ عَلَيْكَ عَلَى مَلِكِكَ اللَّهُ الْخَافِئِينَ بِهَذَا الْمَشْهُدِ الشَّرِيفِ
 السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ
 عَلَى اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَ
 مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى
 وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ وَ الْحَجَّةِ الْقَائِمَةِ
 يَا مَرْءَ اللَّهِ الْمُتَعَفِّمِ مِنْ أَصْدَائِهِ السَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ رَسُولِ اللَّهِ وَ مظهر
 دِينِ اللَّهِ سَلَامًا وَ اَصْلَادًا مِمَّا سَرَفَدَا لَا انْقِطَاعَ لَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ
 اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْفَقَ نَافِكُمْ مِنَ الشِّرْكِ وَ الصَّلَاةَ لَهُ اللَّهُمَّ
 اجْعَلْنِي مِنْ سَائِلِيكَ مِنْكَ صَلَوَاتٍ وَ رَحْمَةٍ وَ احْفَظْنِي بِحِفْظِ الْإِيمَانِ

در کتب

و کتب

و سؤالات

وَلَا تُشِيبُ مِنْ عَادَتِهِ فَبِكَ يَا تَرْتِ الْعَالَمِينَ پس بوسه بر پیشانی مقدس را در
 که خواهم بکن و بر گردن با سعادت و فیروزگی **مؤلفه** که اصحاب نماز را بفرمان
 و دعا و اعنای بسیار نقل نموده اند و چون این دعا که مذکور شد اصح و شهر
 از آنهاست لهذا اینرا اختیار نمود **فصل چهارم** در بیان فضیلت مساجد
 واقع در کوفه و آنها چند مسجد است **اول** مسجد کوفه که محل نماز حضرت امیر
 صلوات الله علیه است بلکه هر پیغمبر چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقول است که
 هیچ پیغمبری و بنده صالحی نیست مگر آنکه در آن مسجد نماز کرده است حتی رسول
 خدا ص زیرا که در شب معراج جبرئیل با آنحضرت گفت الحال بر ابر مسجد کوفه رسیده
 حضرت فرمود که رخصت بطلب که درین مسجد نماز کنم پس فرود آمد و نماز کرد
 و بروایتی حضرت صاحب الامر نیز در این مسجد نماز خواهد کرد و این مسجد
 جمله مساجد اربع و بعد از مسجد الحرام و مسجد رسول خدا ص مسجدی است
 فضیلت نیست و بروایات معتبره نماز واجب که در آن مسجد کرده شود برابر است
 با هزار نماز که در غیر آن کرده شود و نماز نافله با نایاض نماز و بروایتی نماز
 واجب در آن برابر است با حجی که بار رسول خدا ص کرده شود و نماز نافله با
 عمره که با آنحضرت کرده شود و فضیلت آن زیاده از آنست که این مختصر کجاست
 ذکرش از آن داشته باشد **و اما** اعمال آن پس بهتر آنست که چون داخل شوی
 از دری که در عقب مسجد و مشهور باب الفیل است داخل شوی زیرا که
 در روایتی وارد شده است که از آن در داخل شود که آن باغی است از باغ
 بهشت و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که حاجتی داشته باشد
 مسجد کوفه برود و وضو کاملی بپازد و دو رکعت نماز بکند و در هر رکعتی
 حمد و معوذتین و قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون و اذا جاء نصر الله

در زمین

شکام

دستچاسم در آن و اما از لاله راه یک یک بکوبند و بعد از فراغ حاجت خود را بعبادت
 البته بر آورده می شود و روایتی است که این نماز را کردم و از حق تعالی سوال کردم که
 روزی مرا فراخ کرد اند پس چنین شد و دعا کردم برای چه چیز روزی شد مرا و دیگر
 تعلیم کردم که روزی او تشنگ بود حق تعالی روزی او را فراخ کرد و این دعا
 از حضرت صادق علیه السلام مرویست که بیکی از اصحاب خود فرمود که آیا بامداد بپوش
 بی حاجت خود که گذر کنی مسجد کوفه گفت بلی فرمود که چهار رکعت نماز کن در آن
 مسجد پس بگو یا الهی ان کنت عَصِيْبُكَ فَإِنِّي قَدْ أَطَعْتُكَ بِهَ احْتِ الْأَشْيَاءِ
 إِلَيْكَ لَمْ أَخْذُ لَكَ وَلَدًا وَلَمْ أَدْعُ لَكَ شَرِيكَاءَ قَدْ عَصَيْتُكَ فِي أَشْيَاءَ
 كَثِيرَةٍ عَلَى غَيْرِ خِيَالِكَ بَرَّةً لَكَ وَلَا أَسْتَكْبِرُ عَنْ عِبَادَتِكَ وَلَا أَخْجُرُ
 لِرُبُوبِيَّتِكَ وَلَا أَخْرُجُ عَنِ الْعِبَادَةِ لَكَ وَلَكِنْ أَتَيْتُ هَؤُلَاءِ وَأَنْ لَيْتَ
 الشَّيْطَانُ بَعْدَ الْحَجَّةِ وَالْبَيَاتِ فَإِنَّ تَعْدِي بَنِي قَيْدٍ نَوِي غَيْرَ ظَالِمٍ إِنَّ
 تَعَفُّ عَمِّي وَتَرْحَمِي فَيَجُودُ لَكَ وَكَرَمِكَ يَا كَرِيمُ و بازم بگو یا عَدُوْتُ
 بِحَوْلِ اللَّهِ وَ قُوَّتِهِ عَدُوْتُ بَغِيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ وَلَكِنْ بِحَوْلِ اللَّهِ وَ قُوَّتِهِ
 يَا رَبِّ ائْتِنَا لَكَ بِرَكَّةٍ هَذَا الْبَيْتِ وَ بَرَكَّةٍ أَهْلُهُ أَسْأَلُكَ أَنْ تَرْزُقَنِي
 رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا تَسُوِّقُهُ إِلَيَّ بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ وَأَنَا خَائِفٌ فِي عَافِيَتِكَ
 و بدانکه در قریب عمارت طرف قبله مسجد از جانب راست ستونهاست که
 بعضی از آنها بصورت عراب و بعضی حجر و علامت ستون و اصل ستون خراب
 شده است و ستون چهارم و پنجم و هفتم ازین ستونها بزرگتر فضیلت مناز است
 و بعضی از آنها عم در پهلوی آنها نماز و عبادت نموده اند و تعیین این ستونها
 چنانچه از شیخ روایات مفهوم می شود آنست که ابتدا از جانب راست مسجد
 کنند و چهارم و پنجم و هفتم را تعیین نمایند و ستون هفتم در میان این سه

شیطان

نیز فضیلت بسیار دارد چنانچه وارد شده است که هر شب شصت هزار مرتبه
از اسمان فرود می آیند و نزد این ستون نماز می کنند و هیچیک عود نمی کنند
نار و زیارت و در روایات اعمال بسیار نزد ستون وارد شده است و چون
ذکر همگی بطول می انجامد اکتفا بذکر یکی مینماید و در حدیث معتبر منقول
است که ابو حمزه ثمالی گفت که دوزی در مسجد کوفه نشسته بودم دیدم
شخصی که از در کینه داخل شد و از هر کس خوشتر و تر و خوشتر
و بایک جامه ز بود و عمامه بر سر بکند و پیراهن و دراعه پوشیده و فلین
در پای مبارکش بود پس غلین را گفت و نزد ستون هفتم ایستاد و دستها
تا بر آبر کوشها بلند کرد و تکبیری گفت که موهای بدنم از درخشش آن راست
و چهار مرتبه نماز کرد و رکوع و سجود آنها را نیکو بجا آورد پس این دعا خواند
إِلَهِی اِنْ کُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَقَدْ اطَعْتُكَ مِنْ اَحَبِّ الاشْیَاءِ اَلْبَدَ
وَهُوَ الْاِیْمَانُ بِكَ مَتَّامِنُكَ بِعَلَى لَا مَتَّامِنُ بِعَلَيْتُكَ لَمْ اَتَّجِدْ
لَكَ دَلَالَةً لَمْ اَدْعَ لَكَ شَرِیکًا وَ قَدْ عَصَيْتُكَ عَلٰی غَیْرِ خَیْرِ الْمَلَائِکَ
وَلَا الْخُرُوجِ عَنْ عِبَادَتِكَ وَ لَا الْجُودِ لِرُبُّوبِیَّتِكَ وَ لَکِنْ اَتَّبَعْتُ
هُوَایَّی وَ اَزَلَنِی الشَّیْطَانُ بَعْدَ الْحُجَّةِ عَلَیَّ وَ الْبَیَّانِ فَاِنْ تَعَذَّبَنِی
مَبِیدُ نُوْبٍ غَیْرِ طَالِمٍ وَاِنْ تَعَفُّ عَنِّی فَجُودُکَ وَ کَرَمُکَ یَا کَرِیْمُ پس سجود
رفت و مکرر یا کریم می گفت ای خداوند که نفس من شود پس باز در سجود گفت
یَا مَنْ یَقْدِرُ عَلٰی حَوَاجِّ السَّائِلِیْنَ وَ یَا مَنْ یَعْلَمُ ضَمِیرَ الصَّامِتِیْنَ یَا
مَنْ لَا یَحْتَاجُ اِلٰی تَفْسِیْرِ یَا مَنْ یَعْلَمُ خَائِنَةَ الْاَعْمٰی وَ مَا یُخْفِی الصُّدُورُ
یَا مَنْ اَزَالَ الْعَذَابَ عَلٰی قَوْمِ یُونُسَ وَ هُوَ یُرِیدُ اَنْ یُعَذِّبَهُمْ فَدَعَاوَهُ
نَضَرَعُو اِلَیْهِ فَکَشَفَ عَنْهُمْ الْعَذَابَ وَ مَتَّعَهُمْ اِلٰی حَیْنٍ قَدْ تَرٰی مَکَانَ

تَسْمَعُ کَلَامِی وَ تَعْلَمُ حَاجَتِی فَاصْفِنِی مَا اَهْتَمُّ مِنْ اَمْرِ دینی وَ دُنْیَایَ وَ اٰخِرَ
یَا سَیِّدِی وَ مکرر گفت یا سَیِّدِی یا انا هفتاد بار پس نوزده سجده برداشت
و سبک ملاحظه کردم دیدم که امام زین العابدین عم بود پس در سنای مبارکش را
پوسیدم و گفتم یا بن رسول الله برای چه آمده اید یا اینجا فرمود برای آنچه دیدی
و بدانکه بعضی یکر از اجزای مسجد نبی بسیار اجزا فضیلت دارد مانند دکه
القصا و بیت الطشت که متصل است بدکه القضا و دکه حضرت امام زین
العابدین که نزد ستون سیم است از جانب باب کینه و دکه باب میراث
ع و محراب و ایوانی که در پهلوی آن باب است که در آن محراب و ایوان و
آنحضرت ضرب زدند و دکه حضرت صادق علیه السلام که در قرب بزار مسجده
است و این طاوس و غیره از اصحاب مزاد است در هر یک از این مواضع نمازها
و دعاها ذکر نموده اند لیکن چون روایتی در هیچیک از این اعمال بنظر نمی رسد
و موجب طول رساله میشود این خبر را یاد نمود **و در مزاد** است که بعضی در
جنب مسجد کوفه معروف است و زیارت آن بزرگوار فضیلت بسیار دارد و بعضی
از زیارات شهدائیز مندرج است و اصحاب مزاد است زیارت مخصوص حضرت ا
نقل نموده اند اما چون حدیث درین باب بنظر نمی رسد ایراد نمود و مزاد
بعضی از خزان حضرت امیرالمؤمنین عم در مسجد کوفه معروف است و
خانه مبارکه آنحضرت نیز در خوالی مسجد واقع است **و در مسجد سهله**
و این مسجد بعد از مسجد کوفه افضل مساجد است که در کوفه واقع است
و محل استجابت دعا و رفع هموم و غموم است و موافق احادیث معتبره
بسیار دعا در آن مسجد البته مستجاب می شود و هر حاجتی که از خدا خواسته
شود البته برآورده می شود و در روایتی وارد شده است که هیچ بنفیر را خدا نافر

مکوانکه در آن مسجد نماز کرد و عدل خدا را بخاطر ظاهر خواهد شد و قیام
 آن مسجد در آنجا خواهد بود و آن مسجد منزل انبیا و اوصیا و صالحان است
 و اما اعمال آن پس در روایتی وارد شده است که چون داخل کوفه میشوی
 برو مسجد سهله و نماز کن و حاجت دین و دنیای خود را بطلب بدرستی که
 مسجد سهله خانه حضرت ادریس است که در آن خیا طمی میشود و نماز
 میکرد و هر که در آن مسجد خدا را بخواند هر حاجتی که داشته باشد
 برآورده می شود و حق تعالی در جبر او را در قیامت بلند کرد اند مانند
 در جبر حضرت ادریس و از مکروهات دنیا و شر دشمنان امانت یابد
 و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر عینیکن که مسجد سهله بیاید و دو رکعت
 نماز میان شام و خفتن بخواند و دعا کند اللهم حق تعالی اغم او را زایل
 کند و بلا را از او دفع نماید و او را بخاطر برساند و اعمال دیگر نیز در آنجا
 مذکور است که ذکر آن موجب اطناست و بدانکه بعضی از اجزاء این مسجد نیز
 مانند مسجد کوفه زیاده بر سایر اجزاء مسجد فضیلت دارد مانند صفت میان
 مسجد و گوشه مسجد که در خلاف جهت قبله در جانب راست واقع است و
 گوشه که در پیش قبله در جانب راست واقع است و گوشه جهت قبله که در
 جانب چپ واقع است و در روایات وارد شده است که گوشه های مسجد سهله
 محل پیغمبران بوده و در بعضی از روایات اعمال در بعضی از این مواضع نیز
 وارد شده است که ذکر آنها مناسب این مختصر نیست **بخارم** مسجد یزد
 صو خان **شیر** مسجد صعصقه بن صو خان و زید و صعصقه هر دو
 از کمل اصحاب حضرت امیر المؤمنین علیه السلام اند و حضرت خضر هم را مکرر
 دیده اند که درین مسجد نماز کرده و عباد حق تعالی و نضیع و دعا نموده

و منقولست که حضرت امیر المؤمنین هم در مسجد صعصقه نماز کرده و این حقا
 و غیر او نقل نموده اند که حضرت صاحب الامر هم درین مسجد دیده اند که مشغول
 نماز و دعا بوده است و بدانکه اصحاب زارات صاحب دیگر در کوفه نقل نموده
 اند و اعمالی چند نیز برای آنها ذکر کرده اند و لیکن آثار آنها الحال مستطیع
 و مواضع آنها معلوم نیست بآن جهت متوجه ذکر آنها نکردیم و الله اعلم
 فی کل باب **متمم** بدانکه از جمله مواضع شریفه تیره است و آن درین زمان
 نایب است نزد یک قبرستان نجف از جانب چپ راه جنب کبکی که از کوفه آید
 و بر روایتی جمعی از خصوصیات آن حضرت در آنجا مدفونند و دو رکعت نماز
 درین مکان مستحب است و ایضا عالمی که در وقت دیدن قبه مبارک آن
 حضرت باید خواند چنانکه در آداب زیارت گذشت نیز مستحب است که
 درین مکان خواند شود و ایضا از مواضع شریفه عمارت خانه است و آن
 موصفی است که سر مبارک حضرت سید شهادت را در آنجا گذاشتند
 در وقتی که نزد ابن زیاد لعین میردند و سست است که درین مکان این
 دعا بخوانی **اللهم ابدک رعی مکاری و تسمع کلامی و لا یخفی علیک**
شیء من امری و کیف یخفی علیک ما انت مکره و بارئ و قد جئت
مستشفعا بنیک بنی الرحمة و متوسلا بوحی رسولک فاسألک
بیمائشات القدر و الهدی و المغفرة فی الدنیا و الاخرة
باب دوم در بیان اعمال کربلای معلی و در آن چند ضلالت
فصل اول در بیان ثواب زیارت سید شهادت و امام انبیا و فریاد درین
 دو جزا و ثالث انه هدی و خاص آل عبا حضرت ابی عبد الله الحسین
 صلوات الله و سلامه و رحمته و بر کانه علیه و علی جده و ابیه و امه و اخیه و حبه و منید

بدانکه فضیلت زیارت آن بزرگوار در روایات اهل بیت عصمت و جلال است آنقدر و اثر
 شده است که ذکر آن در چیز تحریر و تسوید نمیتواند کفایت و این حقیقت خلاصه مضامین
 اکثر روایات وارده درین باب با نهایت اختصار ایراد مینماید **بدانکه**
 خلاصه اکثر احادیث این مطلب آنست که زیارت آنحضرت معادل است با
 ثواب حج و عمره یا دو حج و عمره یا بهتر است از بیست حج و بیست عمره مقبول
 یا برابر است با بیست و دو عمره و بیست و پنج حج و بیست و پنج سده آزاد کردن
 یا بیست حج و بیست عمره و بیست جهاد که هر یک را با پیغمبر مرسل و امام
 عادل کرده باشد یا سی حج یا پنجاه حج یا صد حج که با رسول خدا کرده
 باشد یا برابر است با نود حج از جهای آنحضرت که هر حجی با عمره باشد
 و بروایتی برابر است با ثواب کسی که هزار سده آزاد کرده باشد و هزار آ
 نازین و لحام در راه خدا بجهاد فرستاده باشد و بروایت دیگر هر که بزین
 آنحضرت رود تا شوق بنویسد حق تعالی برای او ثواب هزار حج مقبول
 و هزار شهید از شیریدان بدر و هزار دوزخ دانه و هزار صدقه
 مقبول و هزار سده آزاد کردن از برای خدا و بروایتی اگر شقی و بد
 یخت باشد سعادت تمتد کرد و پیوسته در رحمت الهی غوطه خورده
 و از اطاق آسمان رحمت الهی بر او نازل شود و بروایتی از کناهات
 بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شده و بروایت دیگر کناهات
 گذشته و آینده اش آمرزیده شود و بروایتی عوصی نباشد برای او
 مکر و هفت و بروایت دیگر هرگاه عارف بحق آنحضرت باشد حق تعالی
 او را در اعلیٰ علیین بنویسد و بروایتی مباحات کند با او منکر آسمانها
 و ترحم کند با او در هر صبح و شام و بروایتی کند برای او رسول خدا

و علی مرتضی و فاطمه زهرا و ائمه هدی علیهم التحیه و التسلیم و بروایتی هیچ
 چیز نباشد مگر آنکه آرزو کند حال او را و برای برکت خود را بر او مال د
 و بنظر کردن بسوی او استیلا خیر داشته باشد و بروایتی اگر مضطرب و
 مکروب و غمگین و کناهکار و قاتل و در دناک و بیمار باشد و زیارت
 رود و دعا کند و در رکاء خدا با آنحضرت تقرب جوید لازم باشد بر خدا
 که غمش را زایل کند و سوالش را عطا کند و کناهاتش را بیامرزد و
 عمرش را دراز کند و روزیش را فراخ گرداند و بروایتی دفع کند از او
 خانه فرود آمدن و غرق شدن و سوخته شدن و در دزدیدن را
 و بد دهد باو حق تعالی فرجی نزد یک و مهمات دنیای او را کفایت نماید
 و آنچه خرج کرده باشد باو عوض دهد و بروایت دیگر ایام زیارت آن
 رفتن و برگشتن از غمراو حساب نکند و بروایت دیگر هر درهمی که
 خرج کند حساب شود بد و هزار درهم که حق تعالی برای او ذخیره کند
 و چون محشور شود گویند که این عوض را برای تو ذخیره کرده اند که
 امروز بتورسانند و ده هزار درجه برای او بلند گردانند و بروایتی
 متابعت نمایند او را جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و بروایت دیگر
 متابعت نمایند او را ملک که در رفتار او و با لها بر سرش کشنده
 باشند تا با اهل خود برگردد و بروایتی حق تعالی موکل گردانند بقرآن
 حضرت چهار هزار ملک که پیوسته مشغولند بقرائت و ایشان متابعت
 مینمایند هر که زیارت کند آنحضرت را تا با اهل خود برگردد و اگر بیمار شود
 عیادت میکنند او را و اگر بیمه بچیناز او حاضر می شوند و طلب آمرزش
 میکنند و ترحم مینمایند و بروایت دیگر ملک که او را متابعت کند و بر آ

او از بهشت حنوط و کفن آوردند و بر او نماز کنند و کفن بهشت را بر باکی
 کفن را بر او پوشانند و از ریحان بهشت در زیر او فرشتگانند و زمین را
 از پیش رو و پشت سر و بالای سر و پایین پا هر یک یک فرسخ فراخ کنند
 و در پی از بهشت بقبرش کشانند و بر او شمیم بهشت داخل شود تا روز
 قیامت و بر وایت دیگر اگر سالماند کشته شود برای او در پی که نازل شود
 از آن در روزی او و بر وایات بسیار چون از خانه بعزم زیارت میرود
 بکام آن که بردارد کنا هاشم آمیزده شود و بهر کای که بردارد و هر دستی که
 چهار نایش بردارد نوشته شود برای او هزار حسنه و محو شود از او هزاره
 سببه و بلند کرد و برای هزار درجه دیگر بهر کای که گذارد ثواب حج و بهر
 کای که بردارد ثواب عمره نوشته شود و بر وایت دیگر چون از در خانه
 بیرون رود بهر چیز که قدم گذارد برای او دعا کند و چون آفتاب بر او
 تابد کنا هاشم را خورد چنانچه آتش هیزم را میخورد و بر کردد آمیزده
 و برای او درجه چند بلند کرد و بآن درجه تا رسد مگر کسی که در جهات
 نه سبیل الله شهید شده باشد و در خوف خود دست و پا زده باشد
 و حق تعالی ملک را موکل گرداند که در آن روز ضمه مقدسه قائم مقام
 او باشد و برای او طلب آمرزش کند تا او زیارت بر کردد تا سر نما
 بگذرد یا بمیرد و بر وایت دیگر چون از خانه بیرون رود مشایعت کنند
 او را هفتصد ملک از بالای سرون بر پا و جانب راست و چپ و پیش
 رو و پشت سر را او را بمشایعت رسانند و بر وایتی چون عند زیارت
 کند ندا کند رسول خدا ص که ای گروه مهمانان خداوند عالمیان
 بشارت باد شما را که از رفیقان من خواهید بود در بهشت پس ندا

کله قلم

کنند

کنند ایشان را امیر مؤمنان که من همامم که حاجات شما بر آورده شود
 و بلا از شما در دنیا و آخرت دفع شود پس ملکه ایشان را از جانب راست
 چپ احاطه کنند تا با اهل خود برگردد و بر وایت دیگر چون از آب فرات غسل
 کند کنا هاشم فرویزد و از کناه پاک شود مانند روزی که از نماز مرمتوند
 شده باشد و بر وایتی چون بخایرد داخل شود بنویسد حق تعالی او را از رسک آرا
 و فیروزی یافتگان و بر وایتی چون مشغول زیارت شود منادی ندا کند که
 کنا هاشم آمیزده شد عمل از سر گیرد و بر وایتی هر حاجتی که خواهد در نزد قبر
 حضرت بر آورده شود و بر وایتی دیگر اگر یک نماز در پشت قبر آنحضرت گذارد یا
 خلوص نیت حق تعالی او را در قیامت نوبی کرامت فرماید که آن نور هفت
 چیز را فرو گیرد و بر وایتی ملکه آنده خام نمایند تا مؤمنان زیران برگردد
 قبه آنحضرت و دست بر سرهای ایشان بمالند و بر وایت دیگر دعا کند
 برای او هفتاد هزار ملک که موکل اند بر قبر آنحضرت و گویند پروردگار
 ایشان را از آن آنحضرت اند تا ایشان چنین کن و چنین کن و بر وایتی دیگر
 ثواب نماز ایشان برای ایران آنحضرت باشد و بر وایت دیگر آنحضرت نظر
 کند بر ایران و بهر نزد اند نام ایشان و نام پدرهای ایشان را و بیند هر که
 را بر او میسر بد پس طلب آمرزش کند و سوال نماید از پدران بزرگوارش که
 برای او استغفار کنند و بر وایتی چون از اعمال زیارت فارغ شود بنویسد
 تعالی او را از آنها که بتو این نامهای نامناهی فایز گردیده اند و چون خواهد که
 برگردد ملک نیزه او آید و گوید که رسول خدا ص ترا سلام میرساند و میگوید
 که عمل را از سر گیرد و بر وایتی که نزد قبر آنحضرت بمالد حساب می شود برای او
 هر روزی هزار ساله و بر وایتی چون از نزد قبر آنحضرت برگردد منادی ندا کند

که خوش اخلاق توای بنده غنیمت بزدی و سالها مانی و کناهان کند شد است
 آرزوی شایسته عمل را از سر گیرد و روایت دیگر هرگاه بر کرد بر کرد نه مقصد
 ملک نادا اخل خانه خود شود پس باو گویند که ترا چنان سپردیم و پویند بر یار
 او آیند نادر و وفات او و بعد از وفات هر روز آنحضرت را زیارت کند و ثوابش
 برای او باشد و بروایتی که از آنحضرت در آن سال بمیرد حاضر شوند فرشتگان
 رحمت در نزد غسل دادن و کفن کردن او و طلب آمرزش کنند برای او در راه
 استغفار کنند و فراخ گردانند قبر او را آنقدر که دیده او نبیند و این کار اند
 حق تعالی او را از فشردن قبر و از ترسانیدن منکر و نکیر و بکشاید برای او دری
 بر بهشت و در قیامت نامه او را بدست راست او دهند و حق تعالی او را کرامت فرماید
 که روشن گرداند ما بین مشرق و مغرب را و بروایتی هر که زیارت کند آنحضرت را در حجاب
 خود آنحضرت زیارت کند او را بعد از وفات او و اگر او را آتش بیايد از آتش
 بیرون آورد و بروایتی حق تعالی بفرستد برای آنحضرت در ایام برزخ طعام بهشت
 و بروایتی زیارت کند آنحضرت چهل سال پیش از سایر مردم داخل بهشت شود
 و مردم در موقف قیامت مشغول حساب باشند و بروایتی دیگر بنشانند حق
 تعالی او را بر ماندن های بهشت که با رسول خدا و امیر المؤمنین و فاطمه زهرا
 صلوات الله علیهم اجمعین طعام خورند و مردم مشغول حساب باشند
 و بروایتی چون زیارت آنحضرت را بکنار حوض کوثر آورند امیر المؤمنین عم
 در کنار حوض با او مصافحه نماید و از حوض او را سیراب گرداند
 پس کسی با او همراه کند که او را از هول قیامت گذراند و بمنزل او در بهشت
 برساند و امر کند صراط را که برای او زمره و ذلیل شود و آتش جهنم را که
 از زبان آتش چیزی باو نرساند و بروایت دیگر این باشد از بیم عظیم مرد

قیامت

قیامت از او کناهی را که در دنیا کرده اگر چه بعد در یک بیابان غلج و کوچه
 نهاده و گفت در یاها باشد و بروایتی با آنحضرت محشور شود و بروایتی
 دیگر بنویسد خدا او را در قیامت از ایمان از احوال آن روز و نامه
 اش را بدست راستش دهند و در زیر علم آنحضرت باشد ناداخل
 بهشت شود و در درجه آنحضرت در بهشت ساکن گردد و بروایت دیگر
 ملحق شوند در قیامت بحمد و علی و فاطمه و حسن و حسین صلوات الله
 علیهم و در درجه ایشان و ملحق شوند بعلم رسول خدا و آیند زیر
 علم آنحضرت که بود است امیر المؤمنین عم است و در پیش رو و جانب
 راست و چپ و عقب آن علم باشند ناداخل بهشت شوند و بروایتی
 مصافحه کنند با ایشان بلکه در قیامت و مصافحه کند با ایشان رسول
 خدا و بروایت دیگر قبول کنند شفاعت او را در حق هفتاد کناه که
 و بروایت دیگر در حق صد کس که مستوجب جهنم شده باشند و بروایت
 دیگر گویند که بگردش هر که را خواهی و با خود ببر به بهشت و بروایتی
 هر که خواهد که در قیامت نظر بر حمزه ای الهی کند و بر او شدت جان کند
 آسان شود و هول قبر از او بر طرف شود بسیار زیارت کند آنحضرت را
 و بروایتی هر که زیارت کند آنحضرت را هر ماه او را باشد مانند ثواب صد هزار
 شهید از شهیدان نبوی و الله الموفق **تواتر گویند** که از تسبیح روایات و اخبار
 حناچه حبلی از بعضی از آنها مذکور شد معلوم می شود که هیچ علی در ثواب
 مانند این عمل نیست بلکه ظاهر بعضی از احادیث آنست که زیارت آن
 حضرت در عمری بکمرته واجب است بلکه بعضی از مناجات محمد بن احنال
 آن داده اند و مشهور میان علما آنست که سنت مؤکد است پس اگر در زیارت

آنحضرت بلکه در زیارت رسول خدا و سایر ائمه علیهم السلام نیز قربت کند
 احوط خواهد بود **فصل دوم** در آداب زیارت آنحضرت و کیفیت آن
 اما آداب زیارت پس از حضرت صادق علیه السلام منقولست که با بوی صبیغ فرمود که
 چون خواهی که زیارت آنحضرت روی پیش از برون رفتن روز چهارشنبه
 و پنجشنبه و جمعه را روز بیدار و چون شب جمعه شود نماز شب بکن و روزه
 و نظر با طراف آسمان کن و در آن شب پیش از شام غسل کن و با طهارت
 بخواب روز و چون خواهی زیارت روی غسل کن و بوی خوش مکن و روغن
 بر خود مال و ستر مر مکن تا بروی نزدیک قبر مبارک **توالت** گوید که ظاهر
 این حدیث آنست که کسی که از مسکن خود بقصد زیارت آنحضرت حرکت
 کند باید که سه روز مدکور را روزه بدارد و در شب جمعه پیش از شام
 غسل کند و نماز شب بکند و بعد از آن نظرها با طراف آسمان کند و با طهارت
 بخوابد پس اگر کسی این عمل را در وطن خود بجا بیاورد بهتر است و اگر در
 وقتی که زائر از نجف اشرف یا کاظمین یا عسکرتین یا غیر آنها از مواضع
 که قصد اقامت در روز یا زیاده در آنها نموده اراده کرد که برای معنی نماید
 این عمل را بجا آورد و در وقت که عمل باین حدیث کرده نباشد و اگر در هر
 موضع بکند بهتر و عمل بحدیث البته کرده خواهد بود و غرضی که در آخر
 حدیث مذکور است ظاهر امر از غسل زیارت است و بعضی از احادیث
 دلالت میکند بر اینکه اگر غسل زیارت بآب فراوان واقع شود ثوابها
 عظیم برای زائر نوشته می شود و چون در ایام ترمستان و اوافاشسری
 هوا غسل کردن در غیر جهات مذکور مشکل است و اکثر حمامهای کربلای معلی
 آب فراوان میدارد پس اگر قدری از آب فراوان را گرم نموده با خود بجمام بزند

و بآن غسل نمایند چنانچه جمیع از صلحای نیکان کربلا می نموده اند بهتر
 و موجب فایز شدن بآن ثوابها خواهد بود و بدانکه اگر آب بمقدار
 غسل میسر نشود و صنوسا ختن سنت است و در باب بوی خوش
 استعمال نمودن از حدیث گذشتنه ظاهر میشود که خوب نیست
 ولیکن در حدیث جابر بن عبد الله انصاری وارد شده که چون
 زیارت آنحضرت آمد خود را بسعد خوشبو کرد و در بعضی روایات
 نیز وارد شده که در وقت برداشتن تربت مقدس آنحضرت باید بسعد خود
 خوشبو کرد و وجه جمع میان روایات چنانچه جمعی از علما ذکر کرده اند
 آنست که بوی خوش کردن بقصد زینت خوب نیست و بقصد حرمت رفتن
 منور آنحضرت خوب است و احوط ترك است و **بمانکه** از روایات بسیار
 ظاهر میشود که زائر آنحضرت باید که از طعام و شراب لذیذ اجتناب نماید
 بلکه در راه اگر نان را با شیر یا ماست بخورد بهتر است و باید که در راه زود لید
 و کرد آلوده نباشد و بارفتن کومصاحبت نماید و سخن که بگوید مگر سخن خیر
 و ذکر حق تعالی بسیار کند و دیده خود را از حرام و شبهه پوشاند و اگر کسی بپند
 که خرجش تمام شده باشد او را دستگیری نماید و خرجی خود را در میان خود
 و ایشان بالتویر قسمت نماید و تقیه از مخالفین را ترك نماید که قوام دین
 آدمی بتقیه است و خضومت و مجادله و منازعه ناگسب ننماید و سؤ کند بسیار
 یاد نماید اینست اکثر آداب و بعضی دیگر در ضمن ذکر زیارات مذکور خواهد
 شد و اما **لیفیت زیارت** پس چون ذکر زیارات اوقات مخصوصه موجب طول
 رساله می شود و خواندن زیارات مطلقه در اوقات مخصوصه نیز مجزئت بنا
 برین این جمیع مذکور سه طریق از زیارات مطلقه اقتضا مینماید و چون زیارت

مشهوره روز عاشورا بهترین زیارات و موجب انجام مطالب و حاجات میباشد
و فضیلت بسیار و ثوابات بی شمار میدارد و غیه الحقیقه از زیارات مطلقه
است که در همه اوقات و از نزدیک و دور میتوان باین طریق زیارت کرد چنانچه
در شرح فضایل آن مذکور است لهذا آنرا نیز ایزاد مینماید اما آن سه طریق
از زیارات مطلقه است که شیخ مفید و سید بن طاووس و بسند معتبر از
حضرت صادق علیه السلام روایت نموده اند که بصفوان جمال تعلیم فرمود که ای صفوان
سه روز و سه بار پیش از آنکه از خانه بیرون روی و در روز سیم غسل کن
پس اهل خود را جمع کن و بگو اللهم انی استودعک الیوم نفسی و اهل
و مالی و ولدی و من کان منی بسید من المؤمنین الشاهیدینهم و العار
اللهم صل علی محمد و آل محمد و اخطنا بحفیظ الایمان و اخطنا علینا
اللهم اجعلنا فی خیرک و لا تسلبنا نعمتک و لا تعیرنا من عافیتک
و زدنا من فضیلتک انا الیک راغبون اللهم انی اعوذ بک من و غناء
السفر و من کاتبه المقلب و من سوء المنظر فی القبر و الامل و
المال و الولد اللهم ازمقنا خلاوة الایمان و سبرة المغفرة
و امینا من عذابک انا الیک راغبون و اتنا من کذلک رحمة انک
علی کل شیء قدير پس چون بنهر فرات رسیدی یعنی حضرت صادق
در کنار نهر علی بگو اللهم انت خیر من و قدت الیه الرجال و
شدت الیه الرجال و انت سیدی اکرم مقصود و افضل
مروء قد جعلت لی کل زائر کرامه و لی کل و اید تحفه فَا
سألک ان تجعل تحفک ایای فکالک ربی من النار و قد
صدت و لیک و ابن نیک و صفیک و ابن صفیک و نجیبک

خبر فی مو

عذابک عذاب
فی النار و فی القبر
و فی النار و فی القبر

و ابن

و ابن نجیبک و حبیبک و ابن حبیبک اللهم فاشکر سبغی و ارحم
سبغی الیک بغیر من منی علیک بک لک المن علی اذ جعلت
لی السبل الی زیارتی و عرفت فی فضلک و حفظت فی اللد و
النهار حتی بلغت فی هذا المكان اللهم فک المحدث علی نعمتک
کما و لک الشکر علی منک کما یس عندک من از فرات بدستی که بدر
مرا خبر داد از پدرانش که رسول خدا ص فرمود که این پسر من حسین کشته خواهد
شد بعد از من در کنار شیط فرات هر که او را زیارت کند و از فرات غسل کند
کناهاش او بریزد مانند روزی که از مادر منولد شده و چون غسل کنی
در اشای غسل بگو بسم الله و بایته اللهم اجعله نوراً و طهوراً
و حرماً و شفاه من کل داء و آفة و سعته و غامه اللهم طهر
یر قلبی و اشرح یر صدی و سهل لی یر امری و چون از غسل فارغ
شوی دو جامه پاک بپوش و دو رکعت نماز در بیرون مشعر بکن که از هر
مکان است که حق تعالی در شان او فرموده و نی الا در حقیقه متجاوزات
و جنات من اعناب و زرع و تخیل صنوان و غیر صنوان یسقی
بماء واحد و یفصل بعضها علی بعض فی الا کل و چون از نماز
فارغ شوی روانه شو بجانب حایر نبایا و خدا و بتانی کارهای خود را
کونا بردار که حق تعالی برای تو مهر کامی حقی و عمره مینویسد و راه رف
بادل خاشع و دیده کویان و بسیار بگو الله اکبر و لا اله الا الله و شتا
بگو بر خدا و صلوات بفرست بر حضرت رسول ص و آل اطهار آنحضرت
و صلوات بفرست بر حضرت امام حسین ع مخصوص و لعنت کن بر
قاتلین آنحضرت و بیزار ی جوی از آنها که در اول اساس ظلم بر اهل بیت بنا

نهاده و چون برسی بدو خایر یاب است و بگو الله اکبر کبیرا و سبحان الله
 کبره و اصبلا الحمد لله الذي هدانا لهذا ما كنا لنهتدي لولا
 لان هدانا الله لقد جاءت رسل ربنا بالحق يسبحوا لك
 يا رسول الله السليم عليك يا نبي الله السليم عليك يا خاتم النبيين
 السليم عليك يا سيد المرسلين السليم عليك يا حبيب الله السليم
 عليك يا امير المؤمنين السليم عليك يا سيد الوصيين السليم عليك
 يا فاضل العز المجملين السليم عليك يا بن فاطمة سيدة نساء العالمين
 السليم عليك وعلى الائمة من ولدك السليم عليك يا وصي امير
 المؤمنين السليم عليك ايها الصديق الشهيد السليم عليكم يا
 ملكة اسمع المقربين في هذا المقام الشريف السليم عليكم يا
 ملكة ربي الخديقين بقبر الحسين عليه السلام السليم عليكم مبي
 ابدا ما بقيت و بقي اللحد والنها ليس بكموا السليم عليك يا ابا عبد
 الله السليم عليك يا بن رسول الله السليم عليك يا بن امير المؤمنين
 عبدك وابن عبدك المغر بالرفق والشارك للخلق عليك و
 الموالي لوليكم والمعادى بعددكم فصدد حرملك واستجار
 بمشركك وتقرّب اليك بقصدي و ادخل يا رسول الله ادخل يا
 نبي الله ادخل يا امير المؤمنين ادخل يا سيد الوصيين
 و ادخل يا فاطمة سيدة نساء العالمين و ادخل يا مولاي
 يا بن رسول الله ليس اكره لك خاشع و ديد اكره ان شود علامت
 رخصت است پس داخل شو و بگو الحمد لله الواحد الاحد الفرد
 الصمد الذي هداني لهذا لا يزينك و خصني بزيارتك و سهل لي قصدك

ببصديك

پس برو و درود و صله مقدسه و محاذی بالای سرایت و بگو السليم عليك يا
 وارث آدم صفوة الله السليم عليك يا وارث نوح نبي الله السلام
 عليك يا وارث ابراهيم خليل الله السليم عليك يا وارث موسى كلم الله
 السليم عليك يا وارث عيسى روح الله السليم عليك يا وارث محمد
 حبيب الله السليم عليك يا وارث امير المؤمنين ولي الله السليم عليك
 يا بن محمد المصطفى السليم عليك يا بن علي المرتضى السليم عليك
 يا بن فاطمة الزهراء السليم عليك يا بن خديجة الكبرى السلام
 عليك يا ثار الله و ابن ثاره و الوتر الموثور و اشهد انك قد اتممت
 الصلوة و اتيت الركعة و امرت بالمعروف و نهيت عن المنكر و اطعت
 الله و امرت به و نهيت عنك حتى آتاك اليقين فلعن الله امه فقلناك
 و لعن الله امه ظلمتك و لعن الله امه سمعت بذلك فرضيت
 به يا مولاي يا ابا عبد الله اشهد انك قد اتممت الصلوة و اتيت
 الركعة و امرت بالمعروف و نهيت عن المنكر و اطعت الله و رسوله
 حتى آتاك اليقين فلعن الله امه فقلناك و لعن الله امه ظلمتك
 و لعن الله امه سمعت بذلك فرضيت به يا مولاي يا ابا عبد الله
 اشهد انك كنت نورانية الاضداد الشاخصة و الارحام المظهرة
 لم تجسك الجاهلية باغاسها و لم تلبسك المذلهات من ثيابها
 و اشهد انك من دعائم الدين و اركان المومنين و اشهد انك
 الامام النبوي الشقي الرضي الرضي الهادي المهدي و اشهد
 ان الامتة من ولدك كلمة التقوى و اعلام الهدى و القرّة الو
 ثقى و المحبة على اهل الدنيا و اشهد الله و ملككته و انبياءه و رسله

اَبِيكُمْ مُؤْمِنٌ وَيَا يَابَكُمْ مُؤَقِّتٌ بِشَرَايِعِ دِينِي وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سَلَامٌ
 وَأَمْرِي لَأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى آرَاحِكُمْ وَعَلَى
 أَجْنَادِكُمْ وَعَلَى أَجْنَابِكُمْ وَعَلَى شَاهِدِكُمْ وَعَلَى غَائِبِكُمْ وَعَلَى
 غَائِبِكُمْ وَعَلَى ظَاهِرِكُمْ وَعَلَى بَاطِنِكُمْ بِسُخْرٍ رَاحِيَةٍ بِجَبَانٍ وَ
 صُرُوحٍ رَاحِيَةٍ وَبِكُو بَابِي أَنْتَ وَأَبِي يَابْنَ رَسُولِ اللَّهِ بَابِي أَنْتَ وَأَبِي
 يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَعَنَ اللَّهُ عَظَمَتِ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتِ الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَ
 عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسْرَحَتْ وَأَلْجَمَتْ
 وَتَهَيَّأَتْ لِفِتْنَتِكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ قَصَدَتْ حَرَمَكَ وَأَتَيْتُ
 إِلَى مَسْجِدِكَ أَسْأَلُ اللَّهَ بِالْإِشَارَةِ الَّتِي لَكَ عِنْدَهُ وَبِالْحَجَلِ الَّذِي لَكَ
 لَدُنَّ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يَجْعَلَ لِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 بِسُخْرٍ رَاحِيَةٍ وَدُورَ رَكْعَتِ نَمَازٍ دُرِّ بِلَالٍ سِرٍّ خَصْرٍ مَكُونٍ وَدُرِّ رَكْعَتِ هَرَمٍ
 كَهَوَاهِي حُجُوزٍ وَحُجُوزٍ قَارِعٍ شَوِيءٍ كَوَالِ اللَّهِ إِلَى صَلَاتِكَ وَرَكْعَتِكَ وَتَحَدُّثِكَ
 وَحَدِّثِكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَا تَنْصَلُوا وَالرُّكُوعُ وَالسُّجُودُ لَا تَكُونُ إِلَّا لَكَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 عَنِّي أَضَلَّ السَّلَامُ وَالْحَقِّيَّةُ وَارْدُ دَعَايَ مِنْهُمْ السَّلَامُ اللَّهُمَّ فَهَذَا نَابِ
 الرَّكْعَتَانِ هَدِيَّةٌ مِنِّي إِلَى مَوْلَايَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي وَاجْزِئْنِي عَلَى ذَلِكَ بِأَضْدَائِي وَرَحْمَتِكَ
 فِيكَ وَبِعَاقِبَتِكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ بِسُخْرٍ رَاحِيَةٍ وَبِكُو بَابِي قَبْرِي بَابِي زُورِي عَلَى
 الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبِكُو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ
 نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ الْحُسَيْنِ
 الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهِيدَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا شَهِيدَ الْمُظْلُومِ وَأَبْنَ

وَقَتْلًا

انظر

الْمُظْلُومِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً
 سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَصَنَعَتْ بِهِ بِسُخْرٍ رَاحِيَةٍ وَبِكُو بَابِي قَبْرِي بَابِي زُورِي عَلَى
 عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَأَبْنَ وَلِيِّهِ لَعَنَ اللَّهُ عَظَمَتِ الْمُصِيبَةُ وَجَلَّتِ
 الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ الْمُسْلِمِينَ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَأَتَيْتُ
 إِلَى اللَّهِ وَاللَّيْلِ مِنْهُمْ بِسُخْرٍ رَاحِيَةٍ وَبِكُو بَابِي قَبْرِي بَابِي زُورِي عَلَى
 شَوِيءٍ رَاحِيَةٍ وَبِكُو السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَاجْتَبَاءَهُ السَّلَامُ
 عَلَيْكُمْ يَا أَصْفِيَاءَ اللَّهِ وَأَوْدَادَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَضَادَ دِينِ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكُمْ يَا أَضَادَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَضَادَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ
 عَلَيْكُمْ يَا أَضَادَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا
 أَضَادَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَضَادَ
 أَبِي عَبْدِ اللَّهِ بَابِي شَهْرِي وَبَابِي طَبِيعَتِي وَطَابَتْ الْأَرْضُ الَّتِي فِيهَا دَفِنْتُمْ وَفَوْقَ
 قُبُورِ أَغْطِيَانِي لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَقُوتَ مَعَكُمْ بِسُخْرٍ رَاحِيَةٍ وَبِكُو بَابِي قَبْرِي
 بَابِي زُورِي عَلَى الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبِكُو بَابِي قَبْرِي بَابِي زُورِي عَلَى
 مُؤْمِنٍ خُودِكُمْ دُرِّ رَكْعَتِ دَعَايَ دَعَايَ غَاكُنْدُ وَسُؤَالِ سُؤَالِ كُنْدُ رَدِّ نَمِي سُنْدُ
 وَحُجُوزِ حَوَاهِي رُيُونِ رُيُونِ خُودِ رَاحِيَةٍ وَبِكُو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَا
 صَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاصَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ السَّلَامُ
 مُؤَدِّعٍ لَا قَائِلَ وَلَا سَيِّمٍ فَإِنْ أَمِنَ فَلَا عَنِّ مَلَالَةٍ وَإِنْ أَمِنَ فَلَا عَنِّ سُوءِ
 ظَنٍّ مِمَّا وَعَدَ اللَّهُ الصَّابِرِينَ وَلَا جَعَلَ اللَّهُ الْآخِرَ الْعَهْدِيَّ لِي بِأَمْرِكَ
 وَتَرْفَعَنِي الْعَوْدَ فِي مَسْجِدِكَ وَالْمَقَامَ فِي حَرَمِكَ وَبَابَهُ أَسْأَلُ اللَّهَ
 لِبُعْدِي بِكَ وَيَا أَلَمَّةً مِنْ وَلَدِكَ وَيَجْعَلَ لِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

نور

پس برخیز و از روضه بیرون رود و پشت بجانب قبر مکن و بسیار بگو **اِنَّ اللهَ وَاَنَا لَنَبِيٍّ**
زَاحِبُونَ تا پنهان بشوی از قبر پس فرمود که هر که آنحضرت را باین نحو زیارت
کند بنویسد حق تعالی برای او بهر کاری صد هزار حسنه و محو کند از او
صد هزار سیئه و بلند کند برای او صد هزار درجه و بر آورد برای او
صد هزار حاجت که آسان ترین آنها آن باشد که او را از آتش جهنم دور
کردند و چنان باشد که با حضرت امام حسین عم شهید شده باشد تا
شهادت شود با شهدای کربلا در درجات ایشان **مؤلف گوید** که شیخ
شهید ره همین زیارت را با اختلاف بسیار روایت نموده است ولیکن
چون موجب طول رساله میشود به همین روایت اکتفا نمود **دویم** طریقی است
که از قول میرزا **سید معتبر** از حسین بن عطیه روایت کرده که حضرت
صادق عم فرمود که هر که زیارت **قبر امام حسین** عم در ده روز بخواند بنویسد
برای او ثواب حج و عمره پس فرمود که چون زیارت آنحضرت روی بگو
اَلَسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ اَلَسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَنَیْ رَسُولِ اللهِ اَلَسَّلَامُ
عَلَیْكَ یَوْمَ وَلَدْتُ وَ یَوْمَ تَمُوتُ وَ یَوْمَ تُبْعَثُ حَتَّیْ اَشْهَدُ اَنَّكَ
حَقٌّ شَهِیدٌ تَرْزُقُ عِنْدَ رَبِّكَ وَ اَتَوَالِیْ وَلَیِّكَ وَ اَبْرَأُ مِنْ عَدُوِّكَ
وَ اَشْهَدُ اَنَّ الْكَذِبَ قَالَتُوكَ وَ اَشْهَدُ اَنَّ اَحْرَمَكَ مَلْعُونٌ عَلَیْ لِسَانِ
النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ وَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ اَتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ
اَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ جَاهَدْتَ فِی سَبِيلِ رَبِّكَ
بِالْحُكْمَةِ وَ الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ اَسْأَلُ اللهَ وَلَیِّكَ وَ وَلِیَّنَا
اَنْ یَجْعَلَ حُجَّتَنَا مِنْ زِیَارَتِكَ الصَّلَاةَ عَلَیْ نَبِیِّنَا وَ الْمَغْفِرَةَ لِدُؤُنَا
اِسْفَعْ لِي يَا بَنَیْ رَسُولِ اللهِ عِنْدَ رَبِّكَ **مؤلف گوید که روایت اولی بحسب**

مؤمن

معتبرین در وایاتی است که اصحاب زیارات در کتب خود ایراد نموده اند بر کبر
زیارت در اوقات فراغ مال خصوصاً در اول و دو آنحضرت را بطریق اول
زیارت نماید بهتر است و در غالب اوقات که واره روضه منوره شود
بطریق دوم که مختصراً آنحضرت را میتواند زیارت نمود **سیم** زیارتیست
که مستند است بر اسامی شریفه هکی شهدا و اسامی اکثر ملا عین قلند ایشان
و این زیارت را سید بن طاووس و شیخ محمد بن المشهدی ره روایت نموده
اند از ابن عیاش از عبد المنعم بغدادی که گفت بیرون آمد از ناحیه مقدسه
حضرت صاحب الامر علیه السبوی من بردست محمد بن غالب اصفهانی که آنحضرت
نوشته بود که چون خواهی زیارت کنی شهدای کربلا را پس باین طریقی
یا های حضرت امام حسین عم که قبر علی بن الحسین عم در آنجا است و روزی که
قبله بدرستی که اکثر شهدا در آنجا مدفون اند و اشاره کن بسوی علی بن
الحسین عم و بگو **اَلَسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا اَوَّلَ قَبِيلٍ مِنْ خَیْرِ سُلَیْسٍ مِنْ سُلَیْسٍ**
اِبْرَاهِیْمَ الْخَلِیْلِ صَلَّی اللهُ عَلَیْكَ وَ عَلَیْ اَبِیْكَ اِذْ قَالَ فِیْكَ قَتَلَ اللهُ
قَوْمًا قَتَلُوكَ يَا بَنِیْ مَا اَجْرَاهُمْ عَلَی الرَّحْمَنِ وَ عَلَی اَنْهَالِ حُرْبِهِ
الرَّسُولِ عَلَی الدُّنْیَا لَعَنَكَ الْعَفَاكَ اَبْنُ بَنٍ یَدِیْرُ مَا یَلَا وَ لَلْكَافِرِیْنَ
قَالَ اَنَا عَلِیُّ بْنُ الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیٍّ نَحْنُ وَ بَيْتُ اللهِ اَوَّلُیْ بِالنَّبِیِّ اَطْمَقُكُمْ
بِالرُّوحِ حَتَّیْ یَنْشَأَ اَخْرُجْكُمْ بِالسَّیْفِ اَخْرُجْ عَنْ اَبِیْ صُرْتُ غِلَامٌ هَا
شِیْخِیْ عَرَبِیٌّ وَ اللهُ لَا یُحْكُمُ فِیْنَا اَبْنُ الدَّعِیِّ حَتَّیْ قَضَیْتَ حُكْمَكَ
وَلَقِیْتَ رَبَّكَ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَوَّلُیْ بِاللهِ وَ بِرَسُولِهِ وَ اَنَّكَ اَبْنُ رَسُولِهِ
وَ اَبْنُ حُجَّتِهِ وَ اَمِیْنِهِ حَكَمَ اللهُ لَكَ عَلَیْ فَاِیْلَكَ مُرَّةً بِنِ مُنْقِذِیْ
نَعْمَانِ الْعَبْدِیِّ لَعَنَهُ اللهُ وَ اَخْرَاهُ وَ مَنْ شَرَّكَ بِكَ قَتْلَكَ وَ كَانُوا

سلیل از
سند

عَلَيْكَ طَهْرًا وَاصْلَاهُمْ اللَّهُ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا وَجَعَلَ اللَّهُ مِنْ مَلَائِكَةٍ
 وَمُرَافِقِيكَ وَمُرَافِقِي جَدِّكَ وَأَبِيكَ وَعَمَّكَ وَأَخِيكَ وَأُمِّكَ الْمَظْلُومَةِ وَأَبْرَأَ إِلَى
 اللَّهِ مِنْ قَاتِلِكَ وَأَسْأَلُ اللَّهَ مُرَافِقَتَهُ فِي دَارِ الْخُلُودِ وَأَبْرَأَ إِلَى اللَّهِ مِنْ أَعْدَائِكَ
 أَوْلى الْجُودِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ
 الْحُسَيْنِ الطِّفْلِ الرَّضِيِّعِ الْمَرْمِيِّ الصَّبْرِ الْمُسْتَحِيطِ مَا الْمَصْعَدِ دَمُهُ
 فِي السَّمَاءِ الْمَدَى بَوَّاحٍ بِالسَّلَامِ فِي حِجْرِ أَبِيهِ لَعَنَ اللَّهُ رَأْسَهُ حَزْمَةَ بْنِ
 كَاهِكِ الْأَسَدِيِّ وَذَوْبِ السَّلَامِ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 مُبْنِي الْبِلَاءِ وَالْمُنَادِي بِالْوَلَاءِ فِي عَرَصَةِ كَرْبَلَا الْمَضْرُوبِ مُقْبِلًا
 وَمُدْبِرًا لَعَنَ اللَّهُ قَائِلَهُ هَانِيَّ بْنَ شَيْبَةَ الْخَضِرِيِّ السَّلَامُ عَلَى أَبِي
 الْفَضْلِ الْعَبَّاسِيِّ بْنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الْمَوَاسِي خَاةً بِنَفْسِهِ الْأَخِيذَ لَعَنَ
 مِنْ أَمْسِهِ الْفَادِي لَوَائِي الشَّاعِي إِلَيْهِ عِيَايُ الْمَقْطُوعَةِ بَدَاهُ لَعَنَ
 اللَّهُ قَائِلَتَهُ بَزِيدَ بْنَ وَفَادٍ وَحَكِيمَ بْنَ الطَّفِيلِ الطَّائِي السَّلَامُ عَلَى
 جَعْفَرِ بْنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الصَّائِرِ نَفْسَهُ حَسْبًا وَالتَّائِي عَنِ الْأَذْطَانِ
 مُغْتَرِبًا الْمُسْتَلِمَ لِلْقِتَالِ الْمُسْتَقْدِمَ لِلنِّزَالِ الْمَكُونُ بِالرِّجَالِ لَعَنَ
 اللَّهُ قَائِلَهُ هَانِيَّ بْنَ شَيْبَةَ الْخَضِرِيِّ السَّلَامُ عَلَى عُمَرَ بْنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 سَيِّدِ عُمَانَ بْنِ مَطْعُونٍ لَعَنَ اللَّهُ رَأْسَهُ بِالسَّلَامِ حَوْلِي بْنَ يَزِيدَ
 الْأَخْبَثِيِّ الْأَيَّادِي وَالْأَبَائِي الدَّارِي السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 قَتِيلِ الْأَبَائِي الدَّارِي لَعَنَهُ اللَّهُ وَصَاعَقَ عَلَيْهِ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الصَّائِرِينَ السَّلَامُ عَلَى
 أَبِي كَبْرٍ الْحُسَيْنِ الرَّكِيِّ الْوَلِيِّ الْمَرْمِيِّ بِالسَّلَامِ الرَّدِّي لَعَنَ اللَّهُ قَائِلَهُ
 عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَقْبَةَ الْغَنَوِي السَّلَامُ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ

قَائِلُهُ
 مَرْفُوعٌ
 بِنَفْسِهِ

الدَّارِيُّ فِي بَيْتِهِ

الرَّكِي

الرَّكِي لَعَنَ اللَّهُ قَائِلَهُ حَزْمَةَ بْنَ كَاهِكِ الْأَسَدِيِّ السَّلَامُ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ
 بْنِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الْمَضْرُوبِ هَامَتُهُ الْمَسْدُوبِ لَامَتُهُ حِينَ نَادَى
 الْحُسَيْنَ عَمْرُ بْنُ حَبْلٍ عَلَيْهِ عَمَّهُ كَالصَّفَرِ وَهُوَ يَخْصُ بِرَحْلِهِ
 الشَّرَابَ وَالْحُسَيْنُ يَقُولُ بَعْدًا لِقَوْمٍ قَتَلُواكَ وَمَنْ خَصَمَهُمْ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ حَدَّثَكَ وَأَبُوكَ ثُمَّ قَالَ عَمْرُ وَاللَّهِ عَلَى عَمَلِكَ أَنْ تَدْعُوهُ
 فَلَا يَجِيئُكَ أَوْ يَجِيئَكَ وَأَنْتَ قَتِيلٌ جَدِيدٌ فَلَا يَنْفَعُكَ هَذَا وَاللَّهُ يَوْمَ
 صَكَّرَ وَانْرَدَ وَقَتْلَ نَاصِرَهُ حَبْلِي اللَّهُ مَعَكُمْ يَوْمَ جَمْعِكُمْ وَتَوَاقَى
 مَسْجُوكُمْ لَعَنَ اللَّهُ قَائِلَكَ عَمْرُ بْنُ سَعْدِ بْنِ نَعِيلٍ الْأَزْدِيَّ وَاصْلَاهُ
 جَعِيًا وَاعْدَلُ عَدَا بَا أَلِيمَا السَّلَامُ عَلَى عَوْنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرِ الطَّيَّارِ
 فِي الْجَنَانِ حَلِيفِ الْإِيمَانِ وَمَنَازِلِ الْأَقْرَانِ الشَّامِجِ لِلرَّحْمَنِ الثَّانِي
 لِلثَّانِي وَالْقَتْرَانِ لَعَنَ اللَّهُ قَائِلَهُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ قُطَيْبَةَ التَّهَائِيَّ
 السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرِ الشَّاهِدِ مَكَانَ أَبِيهِ وَ
 الثَّانِي لِأَخِيهِ وَفَاقِهِ سَيْدِ بَيْتِهِ لَعَنَ اللَّهُ قَائِلَهُ عَامِرَ بْنَ عُقَيْلِ الْقَيْمِيَّ
 السَّلَامُ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ عُقَيْلٍ لَعَنَ اللَّهُ قَائِلَهُ وَرَأْسَهُ يَشْرَبُ خَوْطَ الْهَذَا
 السَّلَامُ عَلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عُقَيْلٍ لَعَنَ اللَّهُ قَائِلَهُ وَرَأْسَهُ عَمْرُ بْنُ
 خَالِدِ بْنِ أَسَدِ الْجَهَنِيِّ السَّلَامُ عَلَى الْقَتِيلِ بْنِ الْقَتِيلِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ
 مُسْلِمِ بْنِ عُقَيْلٍ لَعَنَ اللَّهُ قَائِلَهُ عَامِرَ بْنَ مَعْقَصَةَ السَّلَامُ عَلَى أَبِي
 عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُسْلِمِ بْنِ عُقَيْلٍ لَعَنَ اللَّهُ رَأْسَهُ وَقَائِلَهُ عَمْرُ بْنُ
 صَبِيحِ الصَّيْدَاوِيِّ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي سَعِيدِ بْنِ عُقَيْلٍ
 لَعَنَ اللَّهُ قَائِلَهُ لَعِيطَ بْنَ نَاسِرِ الْجَهَنِيِّ السَّلَامُ عَلَى سُلَيْمَانَ مَوْلَى
 الْحُسَيْنِ بْنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَلَعَنَ اللَّهُ قَائِلَهُ سُلَيْمَانَ بْنَ عَوْفٍ

جَلِيلُهُ

عَمْرُ بْنُ

عَمْرُ بْنُ
 الْقَتِيلِ بْنِ

الحضرى السليم على قارب مولى الحسين بن علي السليم على مخرج مولى الحسين
 بن علي السليم على مسلم بن عوسجة الأسدي القاتل للحسين وقد
 أذن له في الإضراف حتى نحلى عنك ولم تقتذرا إلى الله من أداء حلك
 ولا الله حتى أكره في صدورهم ربحي وأضر بهم يسعين ما ثبت قائم
 في يدي ولا أفرقت وكو لم يكن معي صلاح أقابلهم به لقد فتم بالبحر
 ثم أم أفرقتك حتى أموت معك وكنت أول من شذى نفسه وأول
 شهيد من شهداء الله فغنى محبة فموت ودمت الكعبة وشكر الله
 لك استغدامك ومواساتك إمامك راذ مشى إليك وأنت صريح
 فقال برحمتك الله يا مسلم بن عوسجة وقرأ منهم من قضى محبة و
 منهم من ينظر وما بد لو أشد باله من الله المشركتين في قتلك
 عبد الله الضبابي وعبد الله بن خشكارة الجحلي السليم على
 سعد بن عبد الله الحنفي القاتل للحسين وقد أذن له في الإضراف لا
 والله لا تحملك حتى يعلم الله أنا قد حفظنا عنه رسول الله صلى الله عليه
 وآله فيك والله لو أعلم أني أقتل ثم أخفي ثم أذرى يفعل
 ذلك في سبعين مرة ما فارقك حتى ألقى حيا مني ونك وكيف
 لا أفعل ذلك وإنا مني موته أو قتله واحدة ثم هي الكرامة التي
 لا انقضاء لها أبدا فقد لغيت حيا مني واستيت إمامك ولغيت
 من الله الكرامة في دابر المقامة حشرنا الله معكم في الشهيدين
 وروقتا مراضكم في علي عليين السليم على بشر بن عمر الحضري
 شكر الله لك قولا لك للحسين وقد أذن لك في الإضراف أكلتني
 إذن السباع حيا إذا فارقك وأسند عنك الركبان وأخذ لك

و

ثم أقتل

مع فلة الأعوان لا يكون هذا أبدا السليم على يزيد بن حصين أحمدا في الشريعة
 القاري المجدل السليم على عمران بن كعب الأنصاري السليم على يعين
 بن النخيل الأنصاري السليم على زهير بن القين الجحلي القاتل
 للحسين عليه السلام وقد أذن له في الإضراف لا والله لا يكون ذلك
 أبدا أشرك ابن رسول الله صلى الله عليه وآله أسيرا في يد الأعداء
 وأنحو أنا لا أرا في الله ذلك اليوم السليم على عمرو بن قرطبة الأنصاري
 السليم على حبيب بن مظاهر الأسدي السليم على حزين بن بدر الرياحي
 السليم على عبد الله بن عتبة الكوفي السليم على نافع بن هلال
 الجحلي المرادي السليم على أنس بن الكاهل الأسدي السليم
 على قيس بن مسهر الصيداوي السليم على عبد الله وعبد الرحمن
 ابني عروة بن حتراف الغفاريين السليم على جون مولى أبي ذر
 الغفاري السليم على شبيب بن عبد الله الشهلي السليم على
 الحجاج بن زيد السعدي السليم على فاسط وكرش ابني زهير
 التغلبيين السليم على كنانة بن عتيق السليم على ضرغام بن
 مالك السليم على جوين بن مالك الضبي السليم على زيد بن
 شبيب القيسي السليم على عبد الله وعبد الله ابني يزيد
 بن شبيب القيسي السليم على عامر بن مسلم السليم على غنم
 بن عمر والشمر السليم على سالم مولى عامر بن مسلم السليم
 على سيف بن مالك السليم على زهير بن بشر الحنفي السليم
 على بدر بن معقل الجعفي السليم على الحجاج بن مسروق الجعفي السليم

عَلَى مَسْعُودِ بْنِ الْحُجَّاجِ وَابْنِهِ السَّلْمُ عَلَى جَمْعِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْعَائِدِي
 السَّلْمُ عَلَى عَمَّارِ بْنِ حَسَّانَ بْنِ شُرَيْحٍ الطَّائِي السَّلْمُ عَلَى حَيَّانِ بْنِ
 الْحَارِثِ السَّلْمَانِي الْأَزْدِيِّ السَّلْمُ عَلَى جُنْدَبِ بْنِ حَجْرٍ الْخَوْلَافِي
 السَّلْمُ عَلَى عُمَرَ بْنِ خَالِدٍ الصَّبِيذِيِّ السَّلْمُ عَلَى سَعِيدِ مَوْلَاهُ
 السَّلْمُ عَلَى بَدْرِ بْنِ زِيَادِ بْنِ الْمُطَاهِرِ الْكِنْدِيِّ السَّلْمُ عَلَى ظَاهِرِ
 مَوْلَى عُمَرَ بْنِ الْحَمِيٍّ الْخَزَاعِيِّ السَّلْمُ عَلَى حَبْلَةَ بْنِ عَلِيٍّ الشَّيْبَانِي
 السَّلْمُ عَلَى سَالِمِ مَوْلَى بَنِي الْمَدِينَةِ الْكَلْبِيِّ السَّلْمُ عَلَى أَسْلَمِ بْنِ
 كَثِيرٍ الْأَزْدِيِّ السَّلْمُ عَلَى فَاسِمِ بْنِ حَبِيبٍ الْأَزْدِيِّ السَّلْمُ عَلَى عُمَرَ بْنِ
 الْأَخْدَوْتِ الْحَضَرِيِّ السَّلْمُ عَلَى أَبِي ثَمَامَةَ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الصَّائِ
 يُدِي السَّلْمُ عَلَى حَنْظَلَةَ بْنِ أَسْعَدٍ الشَّامِيِّ السَّلْمُ عَلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ
 بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْأَنْكَدِيِّ السَّلْمُ عَلَى عَمَّارِ بْنِ أَبِي سَلَامَةَ الْهَمْدَانِي
 السَّلْمُ عَلَى عَائِشِ بْنِ شَيْبِ بْنِ الشَّامِيِّ السَّلْمُ عَلَى شَوْذَبِ مَوْلَى شَاكِرِ السَّلْمُ
 عَلَى شَيْبِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ سَبْرٍ السَّلْمُ عَلَى مَالِكِ بْنِ عَبْدِ بْنِ سَبْرٍ السَّلْمُ
 عَلَى الْجَبْرِجِ الْمَأْسُورِ سَوَارِ بْنِ أَبِي حَمِيرٍ الْقَهْمِي الْهَمْدَانِي السَّلْمُ عَلَى أُمِّ
 مَعْرُ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْجَنْدِيِّ السَّلْمُ عَلَيْكُمْ يَا خَيْرَ أَتْصَاءِ السَّلْمُ
 عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَعِمَّ عَقَبِي الدَّارِ بَوَآكُمْ اللَّهُ مَبُوءٌ الْأَبْرَارِ
 أَشْهَدُ لَقَدْ كَشَفَ اللَّهُ لَكُمْ الْعِظَاءَ وَمَهَّدَ لَكُمْ الْوُطَاءَ وَفَرَّجَ لَكُمْ
 لَكُمْ الْعِظَاءَ وَكُنْتُمْ عَنِ الْحَيِّ غَيْرَ بَطَاءٍ وَأَنْتُمْ لَنَا قَرُطٌ وَ
 نَحْنُ لَكُمْ خُلَطَاءٌ فِي دَارِ الْبَقَاءِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
نُوت كَوْنِي كَمَا اسْمَايَ شَهْدَاكَ دَرِينِ زِيَارَتِ مَذْكُورِ اسْمَاءِ شَهْدَاكَ
 وَهَمْدِ نَفَرِ زَانِ جَمْلِهِ زَانِ اَوْلَادِ كَرَامِ وَفَارِغِ ذَوِي الْاِحْرَامِ اَنْ غَالِبِ اَمَامِ

آبیه

جندب

غایره

در نظر

و در بعضی احادیث عدد شهدا کمر و آورده شده و در اسامی ایشان نیز عجب روایات
 اختلاف هست و تفصیل روایات این مطلب را در کتاب جلاء العیون تألیف جده
 علامه امام مولانا محمد باقر مجلسی حشره الله مع هؤلاء الاطباء لا برار مذکور است
 و مخفی نماید که زیارت حضرت امام حسین ع درین روایت مذکور نیست
 پس اگر زیارت را آن حضرت را بطریق دوم زیارت نماید و بعد از آن این زیارت
 طولانی را بخواند بهتر خواهد بود والله الموفق **و اما زیارت بنی شام**
 شیخ طوسی و ابن قولویه و غیر ایشان رضوان الله علیهم بسبب معتبر روایت کرده
 اند از سیف بن عمیره و صالح بن عقبه و هر دو از محمد بن اسحاق و علی بن
 محمد حضرمی و هر دو از مالک بن حمزی که حضرت امام محمد باقر ع فرمود که هر که
 زیارت کند حضرت امام حسین ع را در روز دهم محرم یا نزد قبر آنحضرت
 گویان شود ملاقات کند خدا را در روز قیامت با ثوابه و هزار هزار حج
 و دو هزار هزار عمره و دو هزار هزار جهاد که هر یک را بار رسول خدا ع کرده
 باشد مالک گفت فدای تو شوم چه ثوابت برای کسی که در شهرهای دور
 باشد و ممکن نباشد او را رفتن بسوی قبر آنحضرت فرمود که چون روز
 عاشورا در آید بیرون رود بسوی صحرا یا بایا لارود بر بام بلندی در خانه
 خود و اشاره نماید بسوی آنحضرت و بعد از آن دو رکعت نماز بکند و
 بکند این کار را در اول روز پیش از پیشین پسندید و نوحه و گریه کند
 بر حسین و امر کند هر که را در خانه اوست که از او نفقه نکند و بگوید
 بر آنحضرت و در خانه خود مصیبتی بر باد امر باظهار جزع بر آنحضرت
 و ملاقات کند بعضی از ایشان بعضی را در خانه های خود بکره کرد
 و تعزیر گویند بعضی از ایشان بعضی را بمصیبت آنحضرت پس من صانم

بر خدا که هرگاه این کارها بکند حق تعالی جمیع ثوابها را بایشان عطا فرماید **اللهم**
توصنا منی وکفیلی از برای ایشان باین ثواب فرمود که بی پرسد که چگونه بگوید
تغیر بگویند فرمود که میگویند عظم الله اجورنا بمصابنا بالحسین علیه السلام
و جعلنا وایاکم من الطالبین بشاره مع ولید الامام المهدی من آل
محمد علیهم السلام و اگر توانی در آن روز برای هیچ کار از خانه بیرون مرو که آن
 روز بحسی است که حاجت هیچ مؤمنی برآورده نمیشود و اگر برآورده شود از برای
 او مبارک نیست و در آن چیزی و مرشدی نخواهد دید و ذخیره مکی از برای منزل
 خود چیزی که هر که درین روز برای منزل خود چیزی ذخیره کند از برای او مبارک
 نیست آنچه ذخیره کند و براهش که از برای ایشان ذخیره کرده است مبارک
 نخواهد بود از برای او پس کسی که چنین کند از برای او نوشته شود ثواب
 هزار حج و هزار عمره و هزار هزار جهاد که هر بار رسول خدا کرده باشد
 و از برای او خواهد بود ثواب مصیبت هر پیغمبری و رسولی و صد یعنی
 شهیدی که مرده باشد یا کشته شده باشد از وقتی که خدا دنیا را خلق
 کرده نادر و قیامت علفه بن محمد گفت که من گفتم حضرت امام محمد باقر ع
 که تعظیم کن بمن دعا می که بخوانم درین روز هرگاه خواهم که آنحضرت را زیارت
 کنم از نزد یک و دعا می که هرگاه در شهرهای دور که خواهم اشاره کنم و
 آنحضرت را زیارت کنم بخوانم فرمود که ای علقه هرگاه بکنی آن دو رکعت
 بعد از آنکه اشاره کرده باشی بجانب آنحضرت سلام و گفته باشی بعد از
 اشاره و نماز آن قول را که مذکور خواهد شد پس عا کره خواهی بود
 بدعا می که ملت که میخواهند در وقتی که زیارت آنحضرت میکنند و میگویند
 خدا برای او بآن زیارت هزار هزار حسنه و محو میکند از تو هزار هزار سیئه

و بلند میکند از برای تو در هر شب هزار هزار درجه و خواهی بود که آنحضرت
 شهید شده باشند یا حسین بن علی صلوات الله علیه تا شریک شوی با ایشان
 در درجات ایشان و نشانند ترا مگر از آنها که با آنحضرت شهید شده اند
 و نوشته شود برای تو ثواب هر پیغمبری و رسولی و ثواب زیارت هر که آنحضرت را
 زیارت کرده است از مردی که شهید شده است **میگوئی التلم عليك يا ابا**
عبد الله التلم عليك يا بن رسول الله التلم عليك يا بن أمير المؤمنين
و ابن سيد الوصيين التلم عليك يا بن فاطمة سيدة نساء العالمين
التلم عليك يا ناز الله و ابن تارم و الوتر الموتر التلم عليك و
على الأرواح التي حلت بغيرك عليك من جميع أسلام الله أبدا
ما بقيت و بقي اللید و النهار يا ابا عبد الله لقد عظميت الرزية
و حلت المصيبة بك علينا و على جميع أهل الإسلام و حلت و
عظمت مصيبتك في السموات على جميع أهل السموات فلعن الله
أمة استسأنا ظلم و الجور عليك من أمة البیت و لعن الله
أمة دفعتكم عن مقامكم و أزالنكم عن مراتبكم التي
رتبكم الله فيها و لعن الله المهتدين لهم بالتمكين من
قتالكم برئت إلى الله و إلىكم منهم و من أشباعهم و أشباغهم
و أولیائهم یا ابا عبد الله إني سلم و لمن سالمکم و حارب لمن
حاربکم إني يوم القيامة و لعن الله ال زیاده و ال مردان و لعن
الله بنی امیه فاطمة و لعن الله ابن مر جانة و لعن الله عمر بن
سعد و لعن الله شمرا و لعن الله أمة أسرحبت و ألجمت و
سقت و نهیات لقتالک یا بیک و ای لقد عظم مصابیک

فَاسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَ مُقَامَكَ وَأَكْرَمَ بَيْتَكَ أَنْ يُرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِكَ مَعَ
 إِمَامٍ مَنصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَلَلَّهُمْ أَجْمَعِينَ
 عِنْدَكَ وَجِهًا بِالْحُسَيْنِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنْ تَقَرَّبْتُ
 إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ وَإِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَإِلَى فَاطِمَةَ وَإِلَى الْحُسَيْنِ
 وَإِلَيْكَ بِمَوْلَايَكَ وَبِالْبِرَاءَةِ مِنْ قَاتِلِكَ وَنَصَبِكَ لَكَ الْحَرْبُ وَ
 بِالْبِرَاءَةِ مِنْ أَسْأَسِ أَسَاسِ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ إِلَيْكُمْ وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ
 إِلَى رَسُولِهِ مِنْ أَسْأَسِ أَسَاسِ ذَلِكَ وَبَيْنَ عَلَيْهِ بَيْتَانَهُ وَجَرَى فِي
 ظُلْمِهِ وَجَوْرِهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَشْيَاءِكُمْ بَرَيْتُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ مِنْهُمْ
 وَأَنْتَرَبُّ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ إِلَيْكُمْ بِمَوْلَانُكُمْ وَمَوْلَاةٍ وَلِيَّتِكُمْ وَ
 بِالْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالتَّاصِيَةِ لَكُمْ الْحَرْبُ وَبِالْبِرَاءَةِ مِنْ
 أَشْيَاءِكُمْ وَاتِّبَاعِهِمْ إِنْ سَلِمَ مِنْ سَائِلِكُمْ وَحَرْبُ لَنْ خَارِبِكُمْ
 وَوَلِيَّ لَنْ وَالْأَكْثَرُ وَعَدُوٌّ لَنْ عَادَاكُمْ فَاسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي كَرَّمَنِي
 بِمَعْرِفَتِكُمْ وَمَعْرِفَةِ أَوْلِيَاكُمْ وَرَزَقَنِي الْبِرَاءَةَ مِنْ أَعْدَائِكُمْ أَنْتَ
 يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْ يَثْبِتَ لِي عِنْدَكُمْ قَدَمٌ صَدَقَ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَسْأَلُ أَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامَ الْحَمِيدَ لَكُمْ عِنْدَ
 اللَّهِ وَأَنْ يُرْزُقَنِي طَلَبَ ثَابِرِي مَعَ إِمَامٍ مَهْدِيٍّ ظَاهِرٍ نَاطِقٍ مِنْكُمْ
 وَأَسْأَلُ اللَّهَ بِحَقِّكُمْ وَبِالشَّيْءِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ أَنْ يُعْطِيَنِي
 بِمَصَابِي أَفْضَلِ مَا يُعْطَى مُصَابَا بِمُصِيبَةٍ مُصِيبَةٍ مَا أَعْظَمَ مَا
 أَعْظَمَ رَزَقِي تَهَانِي فِي الْإِسْلَامِ وَبِهِ جَمِيعُ أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هَذَا مِنْ تَنَالِهِ مِنْكَ صَلَوَاتٌ وَرَحْمَةٌ
 وَمَغْفِرَةٌ اللَّهُمَّ احْبُدْ عِيَالِي بِحَيَاةٍ حَيَّةٍ وَآلٍ بِحَيَاةٍ حَيَّةٍ وَمَاتٍ بِمَوْتٍ مُبَارَكٍ

يَكْرَهُ

اللَّهُمَّ

الحمد لله الذي جعلنا من آل أبي طالب
 من آل محمد وآل محمد وآل محمد

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ شَرَّكَتَ بِهِ بَنُو أُمَيَّةَ وَابْنُ الْكَلْبِ الْأَكْبَادِ اللَّعِينُ بِاللَّعِينِ
 عَلَى لِيَانِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْقِفٍ وَقَفَ فِيهِ
 تَبِيلُكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ الْعَنِ أَبَا سُفْيَانَ وَمُعَوِيَةَ بْنَ
 أَبِي سُفْيَانَ وَيَزِيدَ بْنَ مُعَوِيَةَ عَلَيْهِمْ مِنْكَ اللَّعْنَةُ أَبَدَ الْأَبَدِينَ وَهَذَا يَوْمٌ
 قُورِحَتْ بِهِ آلُ زِيَادٍ وَآلُ مُرَّوَانَ بَعَثْتَهُمُ الْمُحْسِنَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ
 اللَّهُمَّ صَانِعُ عَالَمِهِمُ اللَّعْنُ مِنْكَ وَالْعَذَابُ اللَّهُمَّ إِنْ تَقَرَّبْتُ
 إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَبِهِ مَوْقِفِي هَذَا وَأَيَّامِ حَيَاتِي بِالْبِرَاءَةِ مِنْهُمْ
 وَاللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ وَبِالْمَوْلَاةِ لِنَبِيِّكَ وَآلِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
 بِرَضٍ مَرْتَبَةٍ يَكُونُ اللَّهُمَّ الْعَنِ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَآخِرَ تَابِعٍ لَهُ عَلَى ذَلِكَ اللَّهُمَّ الْعَنِ الْفَضَابِيَّةَ الَّتِي جَاهَدَتْ
 الْحُسَيْنَ وَشَايَعَتْ وَبَايَعَتْ عَلَى قَتْلِهِ اللَّهُمَّ الْعَنِهِمْ جَمِيعًا
 بِرَضٍ مَرْتَبَةٍ يَكُونُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَعَلَى الْأَزْوَاجِ الَّتِي حَلَّتْ
 بِعُنَانِكَ عَلَيْكَ مِثْلُ سَلَامِ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَعِثْتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
 وَلَا جَعَلَكَ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِثْلِي لَزِيَادَ لَكَ السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ وَعَلَى
 عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ بِرَضٍ يَكُونُ اللَّهُمَّ هُوَ أَنْتَ
 أَوَّلَ ظَالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنْهُ وَأَبْدَانُهُ أَوَّلَ ثَمَرِ الشَّامِ ثُمَّ الشَّامُ ثُمَّ الرَّاغِبُ اللَّهُمَّ
 الْعَنِ يَزِيدَ بْنَ مُعَوِيَةَ خَائِسًا وَالْعَنِ عُبَيْدَ اللَّهِ بْنَ زِيَادٍ وَابْنَ
 مَرْجَانَةَ وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَشُرَكَاءَ آلِ أَبِي سُفْيَانَ وَآلِ زِيَادٍ وَآلِ
 مُرَّوَانَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ بِرَضٍ يَكُونُ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدُ الشَّاكِرِينَ
 لَكَ عَلَى مُصَابِيهِمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَظِيمِ رِزْقِي اللَّهُمَّ أَمْرِزْنِي شَفَاعَةَ
 الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ الْوُرُودِ وَثَبَّتْ لِي قَدَمٌ صَدَقَ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ

شَوْهَدَا

وَأَصْحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ بَدَلُوا أَمْجَهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْهِمْ السَّلَامُ
 عَمَّا بَرَعَهُمْ فَرَمُوهُمُ كَمَا كَرِهُوا مِنْهُمْ رَأَيْتُ كَيْفَ زِيَارَتِ كُنْ بَيْنَ كَمَجِيعِ
 ثَوَابِهَا مِنْ بَرَاءِ تَوْخَا هَدِيْدُ وَرَوَايَتِ كَرْدِ عَمْدِ بَرِ خَالِدِ طِيَابِ لَبِيٍّ اَزِ سَيْفِ بَرِ عَمِيْرٍ كَمَا كَمَنْتِ
 مِنْ بَارِ صَفْوَانِ جَمَالِ وَجَمَاعَتِي اَزِ اصْحَابِ بَرِ فَنِيْمِ لَبِيٍّ عَجَبُ بَعْدَ اَزَانِكُ حَضْرَتِ صَادِقِ عَمِّ بَرِ
 رَفْتِ بُوْدِنْدِ اَزِ حَيْرِ بَمَدِيْنِ بِيْشِ اَزِ نَابِيسِ چُوْنِ اَزِ زِيَارَتِ حَضْرَتِ مِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَمِّ فَارِغِ
 شَدِيْمِ صَفْوَانِ دُوِيْ خُوْدِ رَا كَرْدِ اَنِيْدِ لَبِيٍّ قَبْرِ حَضْرَتِ اِمَامِ حُسَيْنِ عَمِّ وَكَمَنْتِ زِيَارَتِ
 كَنِيدِ حَضْرَتِ اِمَامِ حُسَيْنِ عَمِّ رَا اَزِ اِيْنِ مَكَانِ اَزِ بِلَايِ سِرِّ مِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ صَلَوَاتِ اللهِ
 كَمَا حَضْرَتِ اِمَامِ جَعْفَرِ صَادِقِ عَمِّ چُوْنِ كُوْدِ دُرُوْقِنِ كَمَا مِنْهُ رَحْمَتِ حَضْرَتِ بَابِ مَكَانِ
 شَرِيْفِ اَمَدِ بُوْدِمِ لَبِيٍّ خُوَانْدِ صَفْوَانِ اِيْنِ زِيَارَتِ رَا كَمَا عَلِمَهُ اَزِ حَضْرَتِ اِمَامِ عَمْدِ بَرِ عَمِّ بَرِ
 رُوْزِ غَاثُوْمَارِ رَوَايَتِ كَرْدِ اِسْتِ لَبِيٍّ وَرَكْعَتِ نَمَازِ كَرْدِ نَزْدِ سِرِّ مِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَمِّ وَوَدَاعِ كَرْدِ
 بَعْدِ اَزِ نَمَازِ مِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَمِّ رَا وَوَدَاعِ كَرْدِ بَعْدِ اَزِ نَمَازِ مِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَمِّ رَا وَوَدَاعِ كَرْدِ
 حُسَيْنِ عَمِّ كَرْدِ وَاصْحَابِ رَا نِيْزِ وَوَدَاعِ كَرْدِ وَاَزِ حُسَيْنِ دُشَانِ هَا حُوْ كَمَا بَعْدِ اَزِ اَنْ دُوْرُ كَمَنْتِ خُوَانْدِ
 دَعَا بُوْدِ يَا اللهُ يَا اللهُ يَا اللهُ يَا مُجِيْبُ عَوْنِ الْمُضْطَرِّينَ يَا كَا شَيْفِ كَرْبِ الْمُكْرُوْبِيْنَ
 يَا غِيَاثِ الْمُسْتَغِيْثِيْنَ يَا صَرِيْحَ الْمُسْتَصْرِحِيْنَ يَا مَنْ هُوَ اقْرَبُ اِلَيَّ مِنْ حَبْلِ
 الْوَبَرِيْدِ يَا مَنْ يَحْوِلُ بَيْنَ الْمَرِيْهِ وَقَلْبِهِ يَا مَنْ هُوَ بِالْغَيْبِ اَعْلَى وَبِالْاَمْرِ الْمُسْتَبِيْنِ
 يَا مَنْ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيْمُ عَلَى الْعَرْشِ اَسْتَوِيْ وَيَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِئِنَةَ الْاَعْيُنِ
 وَمَا تُخْفِي الصُّدُوْرُ وَيَا مَنْ لَا تُخْفِي عَلَيْهِ خَائِنَةُ الْاَبْصَارِ وَلَا تُشْبِهُ عَلَيْهِ الْاَصْوَاتُ
 يَا مَنْ لَا تُنْقِطُ الْحَاجَاتُ وَيَا مَنْ لَا يَبْرِيْضُ الْحَاجُّ الْمَلِيْحُ يَا مُدِيْرَ كُلِّ فَوْتٍ وَ
 يَا حَامِيَ كُلِّ شَيْءٍ يَا بَارِيَّ السَّمُوْمِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَيَا مَنْ هُوَ كُلُّ تَوْبَةٍ شَانِ
 يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا مُنْقِذَ الْكُرْبَاتِ يَا مُطِيْعَ الْمُسْتَوْلَاتِ يَا وَلِيَّ الرَّعْبَاتِ يَا كَافِيَ
 الْمَلَامَاتِ يَا مَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكُنْ مِنْهُ شَيْءٌ فِي السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ اَنْتَ

التواضع

بح

بِحَيِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَبِحَيِّ فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَبِحَيِّ الْحَسَنِ وَبِحَيِّ قَائِمِ هَذِهِ
 اَتُوْجِبُ اِلَيْكَ فِي مَقَامِيْ هَذَا وَبِهِمْ اَتُوْسَلُ وَبِهِمْ اَتَشْفَعُ اِلَيْكَ وَبِحَقِّهِمْ اَسْأَلُكَ
 وَاقْصِمُ وَاعِزُّهُ عَلَيَّكَ وَبِالْثَّانِ الَّذِي لَمْ يَكُنْ عِنْدَكَ وَبِالْقَدْرِ الَّذِي لَمْ يَكُنْ
 عِنْدَكَ وَبِالَّذِي فَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِيْنَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ
 وَبِهِ حَصَصْتَهُمْ دُونَ الْعَالَمِيْنَ وَبِهِ اَبْتَنَهُمْ وَابْتَنَتْ فَضْلُهُمْ مِنْ فَضْلِكَ
 حَتَّى فَاَقَّ فَضْلُهُمْ فَضْلَ الْعَالَمِيْنَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَاَنْ تُكَفِّرَ عَنِّيْ عَنِّيْ هَبْنِيْ كَرْبِيْ وَتُكَفِّرْ لِيْ الْمُهْمُ مِنْ اُمُوْرِيْ
 وَتَقْضِيْ عَنِّيْ دِيْنِيْ وَتَجْعَلَنِيْ مِنَ الْفَقْرِ وَتَجْعَلَنِيْ مِنَ الْفَاقَةِ وَتُعِيْنَنِيْ عَنِ
 الْمُسْكَلَةِ اِلَى الْمَخْلُوْقِيْنَ وَتُكَفِّرْ لِيْ هَمَّ مَنْ اَخَافُ هَمَّهُ وَغَمَّ مَنْ اَخَافُ غَمَّهُ
 وَغَمَّ مَنْ اَخَافُ غَمَّهُ وَخُرُوْثَ مَنْ اَخَافُ خُرُوْثَهُ وَشَرَّ مَنْ
 اَخَافُ شَرَّهُ وَمَكْرَ مَنْ اَخَافُ مَكْرَهُ وَبَنِيَّ مَنْ اَخَافُ بَغْيَهُ وَجُوْرَ
 مَنْ اَخَافُ جُوْرَهُ وَسُلْطَانَ مَنْ اَخَافُ سُلْطَانَهُ وَكَبِيْرَ مَنْ اَخَافُ
 كِبَرَهُ وَمَقْدَرَةَ مَنْ اَخَافُ بَدَاءَ مَقْدَرَتِهِ عَلَيَّ وَتَرُدَّ عَنِّيْ كَيْدَ
 الْكَاذِبِ وَمَكْرَ الْمَكْرِ اَللّهُمَّ مَنْ اَرَادَنِيْ فَارِدُهُ وَمَنْ كَادَنِيْ
 فَلَيْدُهُ وَاصْرِفْ عَنِّيْ كَيْدَهُ وَمَكْرَهُ وَبَاسَهُ وَاَمَانَتَهُ وَامْنَعَهُ
 عَنِّيْ كَيْفَ شِئْتَ وَاَنْ شِئْتَ اَللّهُمَّ اشْعَلْهُ عَنِّيْ بِقَعْرِ لَاجِئِهِ وَ
 بِلَايِ لَاجِئِهِ وَبِغَايَةِ لَاجِئِهِ اَللّهُمَّ اَلْاَسَدُ هَا وَبِغَايَةِ لَاجِئِهِ وَ
 تَعِيْرُهُ وَبِمَكْرِهِ لَاجِئِهِ اَللّهُمَّ اَضْرِبْ بِالذِّلِّ تَضَعِيْنَتِهِ
 وَادْخُلْ عَلَيْهِ الْفَقْرَ مِنْزِلَهُ وَالْعِلَّةَ وَالسَّقَمَ فِيْ بَدَنِهِ
 حَتَّى تَشْعَلَهُ عَنِّيْ بِشَعْلِ شَاغِلٍ لَا مَرَاغَ لَهُ وَاَنْسِهِ ذِكْرِيْ كَمَا
 اَنْسَيْتَهُ ذِكْرَكَ وَحَذِّ عَنِّيْ لِسْمَعِهِ وَبَصَرِهِ وَلِسَانَهُ وَبَدَنَهُ وَخَلْعَهُ

وَقَلْبِهِ وَجَمِيعِ جَوَارِحِهِ وَأَدْخَلَ عَلَيْهِ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ التَّعَمُّدَ وَلَا تَشْفَعُ
 حَتَّى يَجْعَلَ لَهُ ذَلِكَ شَفَعًا شَاغِلًا بِعَنِّي وَعَنْ ذِكْرِي وَكَفَنِي بِأَكْبَانِي
 مَا لَا يَكْفِي سِوَاكَ فَإِنَّكَ الْكَافِي لَا كَافِيَ سِوَاكَ وَمُفْرَجٌ لَا مُفْرَجَ
 سِوَاكَ وَمُعِيتٌ لَا مُعِيتَ سِوَاكَ وَجَارٌ لَا جَارَ سِوَاكَ خَابَ مَنْ
 كَانَتْ رَحَاؤُهُ سِوَاكَ وَمُعِيتُهُ سِوَاكَ وَمُفْرَعُهُ إِلَى سِوَاكَ وَ
 مَهْرَبٌ وَمُلْجَأٌ إِلَى غَيْرِكَ وَمُنْجَاءٌ مِنْ مَخْلُوقٍ غَيْرِكَ فَاتَّ تَعَنِّي وَ
 رَجَائِي وَمُفْرَعِي وَمَهْرَبِي وَمُلْجَائِي وَمُنْجَائِي قَبْلَكَ أَسْتَغْنِي
 وَبِكَ أَسْتَعِثُّ وَبِحَمْدِكَ وَالْحَمْدُ إِلَيْكَ وَالتَّوَسُّلُ وَالتَّشَفُّعُ
 فَاسْأَلْكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ وَالْحَمْدُ
 الْمُسْتَكِّي وَأَنْتَ الْمُسْتَعْلَكُ فَاسْأَلْكَ يَا اللَّهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ
 أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَأَنْ تَكْشِفَ عَنِّي وَعَنْ هَمَّتِي
 كَرْبِي فِي مَقَامِي هَذَا كَمَا كَشَفْتَ عَنْ نَبِيِّكَ عَنْهُ وَهَمَّتِي وَكَرْبِي
 وَكَفَنْتَهُ هَوْلَ عَدُوِّهِ فَكَشَفْتَ عَنِّي كُلَّ كَشَفْتَ عَنْهُ وَفَرَّجَ
 عَنِّي كُلَّ مَرَجَةٍ عَنْهُ وَكَفَنِي كَمَا كَفَنْتَهُ وَاصْرِفْ عَنِّي هَوْلَ
 مَا أَخَافُ هَوْلَهُ وَمَوْنَهُ مَا أَخَافُ مَوْنَتَهُ وَهَمَّتِي مَا أَخَافُ هَمَّتِي
 بِمَا مَوْنَتِي عَلَى نَفْسِي مِنْ ذَلِكَ وَاصْرِفْ بَعْضًا حَوَالِجِي وَكِفَايَتِي مَا
 أَهَمَّتِي مِنْ أَمْرِ آخِرِي وَدُنْيَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
 عَلَيَّ كَمَا مَتَى سَلَامُ اللَّهِ أَلَدًا مَا بَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَلَا جَعَلَهُ
 اللَّهُ الْآخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِكَ كَمَا وَلَا فَرَّقَ اللَّهُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ
 اللَّهُمَّ أَحِبِّي حُبَّ مُحَمَّدٍ وَذُرِّيَّتِهِ وَأَمِيتِي مِنْهُمْ وَتُوفِنِي
 عَلَى مِلَّتِهِمْ وَأَحْشِرْنِي فِي زَمَانِهِمْ وَلَا تَمُوتْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ طَرَفَةَ عَيْنٍ

ابن النجاشي

ابن النجاشي

أَمَّا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَمِيتِي كَمَا زَارُوا
 مُتَوَسِّلًا إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ كَمَا وَتَوَجَّهًا إِلَيْهِ بِكُمَا وَتَشَفَّعًا بِكُمَا
 إِلَى اللَّهِ فِي حَاجَتِي هَذِهِ فَاشْفَعَالِي فَإِنَّ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامَ الْمَحْبُودَ
 وَالْجَاهُ الْوَجْهِي وَالْمَنْزِلَ الرَّفِيعَ وَالْوَسِيلَةَ إِنْ أَقْبَلَتْ عَنْكُمْ سَطْرٌ
 لَسَجْنِ الْحَاجَةِ وَصُنَائِهَا وَتَحَاجُّهَا مِنَ اللَّهِ بِشَفَاعَتِكُمَا إِلَى اللَّهِ فِي ذَلِكَ
 فَلَا أَحِبُّ وَلَا يَكُونُ مُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا رَاجِعًا مُقْبِلًا مُجْتَمِعًا إِلَى بَعْضِهِ
 جَمِيعِ حَوَالِجِي وَتَشَفَّعَالِي إِلَى اللَّهِ أَنْقَلِبْ عَلَى مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
 لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مُقَوِّضًا أَمْرِي إِلَى اللَّهِ مُلْجَأًا ظَهَرِي إِلَى اللَّهِ وَمُتَوَكِّلًا عَلَى اللَّهِ
 وَأَقُولُ حَسْبِيَ اللَّهُ وَكَفَى سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا لَيْسَ لَهُ وَرَاءَ اللَّهِ وَرَاءَ كَرَمِي
 سَادَتِي مِنْهُ مَا شَاءَ رَبِّي كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
 أَسْتَوِدُّكُمْ كَمَا اللَّهُ وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي إِلَيْكُمْ أَنْصَرْتُ
 يَا سَيِّدِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَمَوْلَايَ وَأَنْتَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا سَيِّدِي وَكَذَلِكَ
 عَلَيْكُمْ مُتَّصِلٌ مَا انْصَدَّ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَاصِلٌ ذَلِكَ إِلَيْكُمْ غَيْرَ مُجَوِّدٍ
 عَنْكُمْ سَلَامِي أَنْ شَاءَ اللَّهُ وَأَسْأَلُهُ بِحَقِّكَ أَنْ يَشَاءَ ذَلِكَ وَيَفْعَلَ فَإِنَّ هَمِّدُ
 مُحَمَّدٍ أَنْقَلَبْتُ يَا سَيِّدِي عَنْكُمْ كَمَا بَاتِبًا حَامِدًا لِلَّهِ شَاكِرًا رَاجِعًا إِلَى حَاجَتِي
 غَيْرَ آئِسٍ وَلَا قَانِطٍ أَشْبَاهًا لِمَا رَاجِعًا إِلَى زِيَارَتِكَ غَيْرَ رَاغِبٍ عَنْكُمْ كَمَا
 وَلَا مِنْ زِيَارَتِكَ بَلْ رَاجِعٌ عَائِدٌ أَنْ شَاءَ اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
 يَا سَادَتِي رَغِبْتُ إِلَيْكُمْ وَأَزِيَارَتِكُمْ أَهْلُ الدُّنْيَا لَا خَيْرَ بَيْنِي اللَّهُ ثُمَّ
 رَجَوْتُ بِكُمْ وَمَا أَمَلْتُ فِي زِيَارَتِكُمْ أَنَّهُ قَرِيبٌ بِحَقِّ سَيِّدِي عَنْكُمْ كَمَا بَاتِبًا
 كُفْتُمْ كَمَا عَلِمْتُمْ بِإِثْرَتِ رَأْسِ أَمَامِ مُحَمَّدٍ بَقَرَةٍ مِنْ بَقَرَاتِ الْوَيْلِ وَارْتِدَادِ الْفُلِّ لَمْ يَكُنْ
 صَفْوَانُ كَفْتُمْ مِنْ زِيَارَتِكُمْ يَا سَيِّدِي خُودِ أَمَامِ خَيْرِ صَادِقٍ عَمَّا بَيْنَ مَكَانٍ بَرَزْتُ مِنْهُ

انقلب

ما کردیم در زیارت و این دعا خواند در هنگام دعا بعد از آنکه آن دو رکعت نماز را کرد و آن
 وداع را بجا آورد بعد از آن صفوان گفت که حضرت صادق گفت که تعاهد نماز این زیارت
 را و بخوان این دعا را و باین نحو زیارت بکن که من ضامنم بر خدا که هر که این زیارت را بکند
 و این دعا را بخواند از نزد یکتا یاد و در زیارتش مقبول باشد و همیشه نزد داده شود و
 با حضرت برسد و محبوب گردد و هر حاجت که از خدا بطلبد برآورده شود هر چند حاجت
 بزرگ باشد ای صفوان این زیارت را با همین ضامنی از پدرم شنیدم و پدرم از علی بن
 الحسین با همین ضامنی و او از امام حسن با همین ضامنی و او از پدرش امیرالمؤمنین
 با همین ضامنی و امیرالمؤمنین از رسول خدا با همین ضامنی و رسول خدا از جبرئیل با
 ضامنی و جبرئیل از خداوند عالمیان با همین ضامنی و تحقیق که حق تعالی قسم بذات مقدس
 خود یاد کرده است که هر که حضرت امام حسین را باین روش زیارت کند از نزد یکتا
 یاد و در این دعا را بخواند زیارت او را مقبول کند و هر حاجت که بطلبد برآورده شود هر چند
 بزرگ باشد و هر سوال که بکند عطا کند و از درگاه من نا امید برنگردد و او را بر گرد
 شاد و خوشحال بر آید حاجتش و فایز شدن به بهشت و آزاد شدن از جهنم
 و از برای هر که شفاعت کند شفاعتش را قبول کنم مگر کسی که دشمن ما اهل بیت باشد
 و گواه گرفت ما را خدا بر آنچه گواه گرفته بود بر آن ملأ که ملکوت خود را پس جبرئیل
 گفت یا رسول الله حق تعالی مرا بوی تو فرستاده برای بشارت و سوره و خوشحالی تو
 و بشارت و شادی علی بن ابی طالب و فاطمه و حسن و حسین و امامان از فرزندان
 تو تا روز قیامت پس حضرت صادق فرمود که ای صفوان هرگاه ترا حاجتی بود
 خدا ببرد این زیارت را بکن هر جا که باشی و این دعا را بخوان و از پروردگار خود
 حاجت خود را بطلب که البته برآورده می شود و حق تعالی خلف وعده خود نمی
 فرماید **نویسید** که عبارت این روایت علی الظاهر تشویش دارد و قابل جواب است

این دعا را در هر روز بخواند و هر حاجت که بطلبد برآورده شود و از درگاه خداوند عز و جل نا امید نگردد

دو رکعت نماز

هکت و در نظر این ناصد و وجه از آنها اظهار است اول آنکه زیارت مذکور را تا اول بیست و یک
 بخواند و بعد از آن صد نوبت لعن را آخر آنجا مذکور شد بعد آورد و بنا بر این
 مراد حضرت از قول دیگر عبارت لعن نا آخر خواهد بود که بحیثیت تقیه تصریح فرموده
 باشند و دوم آنکه زیارت گذشته را تا آخر بخواند و بعد از آنکه سر از سجده بردارد
 دو رکعت نماز بکند و بعد از آن دعای یا الله یا الله را بخواند چون در این حدیث مذکور
 است که سیف بن عمیر گفت که من صفوان گفتم که علقه این زیارت را از حضرت
 امام محمد باقر عم برای ما نقل کرد و این دعا را نقل کرد صفوان گفت که من وارد شدم
 با امام جعفر صادق علیه السلام باین مکان شریف پس کرد مثل آنچه ما کردیم و این دعا را خواند
 در هنگام وداع بعد از آنکه آن دو رکعت نماز را کرد و آن دعا را بجا آورد پس
 از قول دیگر حدیث این دعا خواهد بود که از جمله زیارت نیست و علقه ضبط
 ننموده و بعد از آنکه این زیارت را تمام بجا آورد این دعا که قول دیگر است بخواند
 و چنانچه حدیث علامه قم در کتاب تحفه الزائر و زاد المعاد ذکر فرموده هرگاه اول این زیارت را
 تا اول بیست و یک بخواند و زیارت بکند و باز همین زیارت را اعاده کند یا آنکه یکی از زیارت
 منقول یا غیر آن را بخواند و بعد از آن این اعمال را بجا آورد ظاهر آنست که این حدیث
 عمل کرده باشد و اگر بعد از صد مرتبه لعن باریک نماز بکند و بعد از سلام و قبل از رکعت
 و بعد از سجده نیز نماز زیارت را بکند شاید جمیع احتمالات عمل کرده باشد **نویسید**
 بدانکه از جمله خواص وضو مرتبه آنکه آنحضرت است که دعا را بجا می آید و مستجاب شود چنانچه
 از حضرت صادق علیه السلام روایت که دعا را بجا می آید و مستجاب شود چنانچه
 و اینست صحیح از آنحضرت مرویست که هرگاه در هر روز از امور صد نوبت طلب خیر از خدا
 عالمی کند یا آنکه بایستد نزد سر آنحضرت و الحمد لله ولا اله الا الله و سبحان الله کویتد
 و خدا را بزرگواری یاد کند و خود شای خدا کند چنانچه نزد او است و صد نوبت طلب خیر از خدا

الكافرون من بخوان ويكبر اللهم بحق محمد عبدك وحبيبك ونبيك ورسولك
 وآمينك وبحق أمير المؤمنين علي بن أبي طالب عبدك وأخي رسولك و
 بحق فاطمة بنت نبيك وزوجة وليك وبحق الحسن والحسين وبحق آل
 الراشدين وبحق هذه التربة وبحق الملك الموكل بها وبحق الوصي
 الذي هو فيها وبحق الجسد الذي تضمنت وبحق السبط الذي ضمت
 وبحق ملائكتك وأنبيائك ورسلك صلى على محمد وآله وأجل
 هذا الطين شفاء لي ومن يقتني به من كل داء وسقم ومرض
 وأمان من كل خوف اللهم بحق محمد وأهل بيته أجعله عليا
 نافعاً ورزقاً واسعاً وشفاءً من كل داء وسقم وأفة وعاية
 وجميع الأوجاع كلها إنك على كل شيء قدير وميكوثي اللهم
 رب هذه التربة المباركة الميمونية والملك الذي هبط فيها
 صلى على محمد وآله محمد وسلم وأنفعني بها إنك على كل شيء قدير
دویم پسند معتبر از جابر جعفی منقولست که گفت رفتم خدمت حضرت
 امام مهدی باقر و حکایت کردم بآن حضرت که دو مرض صد یکدیگر دارم که هر یک
 را مداوا میکنم دیگری زیاد می شود فرمود که بر تو باد بخوردن تربت حسین بن
 علی که گفته بیار خورم و فایده بخشید چون ایضا گفتم از روی مولای خود
 اثر غضب را مشاهده کردم پس گفتم ای مولای من پناه ببرم بخدا از
 تو و برخواست و داخل خانه شد غضبناک و چیزی آورد بوزن حبه و فرمود
 که بخور من خوردم و در همان ساعت یافتیم گفتم ای مولای من این چه دوا بود
 که باین زودی اثر کرد فرمود که همان است که گفته خوردم و فایده نکرد گفتم
 والله ای مولای من من دروغ نگفتم ولیکن اینرا عرض کردم که شنای علی درین

ضممت

بها و الوصي الذي هو

عافيه

بابت از شما اخذ کنم که نزد من بهتر باشد از تمام دنیا فرمود که چون خواهی تربت
 برداری و آخرت منوجه شود و غسل کن بآب خالص و بپوش با کوزه تربت
 طاهرهای خود را و بعد خود را خوشبو کن و داخل دوشه شود نزد سر آن
 حضرت بابت و چهار رکعت نماز کن و در رکعت اول سورة حمد بخوان
 و یازده مرتبه قل یا ایها الکافرون بخوان و در رکعت دوم بعد از حمد یازده
 مرتبه سورة انا انزلناه بخوان پس در صوت این دعا بخوان لا اله الا الله
 حقا حقا لا اله الا الله عبودية و رقنا لا اله الا الله وحده وحده
 اعز وعده و نصر عبدك و اعز جنك و همزم الأحزاب و حده سبحان
 الله ما لك السموات وما فيها من سبحان الله ذي العرش
 العظيم و الحمد لله رب العالمين پس رکوع و سجود میکنی و دو رکعت
 دیگر نماز میکنی و در رکعت اول بعد از حمد یازده مرتبه سورة قل هو الله
 احد و در رکعت دوم بعد از حمد یازده مرتبه سورة اذا جاء نصر الله
 و الجيوش و همان صوت را که در رکعت اول خواندی میخوانی بعد از نماز
 سجده شکر میروی و هزار مرتبه میگوئی شکر اشکر ای بر بخیر و بضریح
 میجسی و میگوئی یا مولای یا بن رسول الله ای اخذ من ربك
 يا ذنك اللهم فاجعلها شفاء من كل داء و عجزاً من كل ذل
 و أماناً من كل خوف و عني من كل ضرر و لجميع المؤمنين و المؤمنات
 ميات پس سه انگشت سه انگشت سه مرتبه بر میداری و در کفنه
 پاکی میکشای یاد همیشه و مهر میکنی سرش را با انگشت عقیقی که بر آن این
 کلمات را نقش کرده باشند ما شاء الله لا قوة الا بالله استغفر الله
 پس اگر خدا داد که نیت تو درست است درین سه هفته زیاده از هفت شفا

برده است می شود پس ازین برای هر علی بن خنجر آن اثر را خواهی دید که در یک
 و بر وایت دیگر مستند بن طاووس و غیر او همین عمل را روایت کرده اند و
 قوت را نقل کرده اند و در کتب چهارم اذا جاء نصر الله و داوره مرتبه
 نقل کرده اند و مستند آن عمل اول را نیز نقل کرده است و قوت را باین لفظ
 ذکر کرده است لا اله الا الله عبودية و برقا لا اله الا الله حقا
حقا لا اله الا الله و خدا و خدا و خدا و خدا و نصر عبده و
هزم الاخرات و خدا سبحان الله ملك السموات السبع و الا
رضيع السبع و ما بينهن و ما بينهن و سبحان الله رب العرش
العظيم و صلى الله على محمد و آله و سلام على المرسلين و الحمد
لله رب العالمين فصل در بیان زیارت عباس بن علی علیه السلام
 طالب علم السلام بن طاووس بسند معتبر از ابو حمزة ثمالی روایت کرده که
 حضرت امام جعفر صادق عم فرمود که چون اراده نمانی که زیارت کنی
 قبر عباس بن علی را و آن بر کنار بهر فرات است محاذی خایر مایه بر در
 روضه و بگو سلام الله و سلام ملائکته المقرین و انبیاء و المر
 سلین و عباده الصالحین و جمیع الشهداء و الصديقین و الزاکیات
 الطیبات فیما تعبدی و تروح علیک یا بن امیر المؤمنین شهید
 لك بالسلم و التصديق و الوفاء و النصیحة الخلف النبی صلی
 علیه و آله و السبط المنجب و الدلیل العالم و الوصي المبلغ
 و المظلوم المهتزم بحزاک الله عن رسولہ و عن امیر المؤمنین
 و عن الحسن و الحسين صلوات الله علیهم افضل الجزاء بما صرت
 و احسنت و اعنت فنعمة عفتی الذار لعن الله من قتلک و لعن الله

من جهل حقتك و استخف بحزمتك و لعن الله من خال بينك و بين مائة الف شهيد
 أشهد أنك قتلته مظلوما و أن الله منح لكم نارا و عدل بحزمتك یا بن
 امیر المؤمنین و ائمة الیه کم و قلبی مسلم لکم و تابع و أنا لکم تابع
 و نصری لکم معدة حق یحکم الله و هو خیر الخائکین ثمکم معکم
 لا مع عدوکم و ائمة الیه کم و یا یاکم من المؤمنین و بمن خالفکم و قتلکم
 من الکافرین قتل الله امته قتلکم بالایدي و الا لسن بر اخلرو صبر
 مقدس شود خود را بخرج بچسبان و بگو التمس علیک ایها العبد
 الصالح المطيع لله و لرسوله و لا میر المؤمنین و الحسن و الحسين
 صلی الله علیهم و سلم و التمس علیکم و رحمة الله و بركاته و مغفرته
 و رضوانه و علی روحک و بدیک أشهد و أشهد الله أنك مصیت
 علی ما مضی به البدر یون و المجاهدون فی سبیل الله المناصرون
 که فی جهاد أعدائهم المبالغون فی نصره و اولیایه الذابون عن
 ائمتنا بحزاک الله افضل الجزاء و اکثر الجزاء و اوفر الجزاء
 و اوفی جزاء احدی من فی بیعتیه و استجاب له دعوته و اطاع
 و لاه امره أشهد أنك قد بالغت فی الصیحة و أعطيت غایة
 المجهود فبعثك الله فی الشهداء و جعلک مع ادراج السعداء
 و أعطاک من جنایة ائمتنا من لا و افضلها عرفنا و رفع ذکرک
 فی العلیین و حشرک مع النبیین و الصديقین و الشهداء و الصالحین
 و حسن اولئک رفیعاً أشهد أنك لم تهن و لم تنکل و أنك مصیت
 علی بصیرة من امرک مقتدیا بالصالحین و متبعا للنبیین فجمع
 الله بیننا و بینک و بین رسولہ و اولیایه فی منازل المحبین فآية

اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ **مُتَكَلِّمًا** كَمَا كُوِّنَ زِيَارَتِ هَبَّاسٍ وَطَى زِيَارَتِ شَهْدَا مَذْكُورِ
 نِهَاتِ چُونِ مَدْفُنِ مَبَارَكِ اَوْ جَدَا وَاَقْعُ شَدَّهَ اَنْتَ هَبَّاسُ اَنْتَ كَهْ اَنْ بَزْمِ كَوَارِ زَا تَنْهَا
 نِيَزَا بَيْنِ طَرِيقِ كَرْمُ كُوْرَشِدِ زِيَارَتِ مَنَاسِدِ **فَسَلِّ حَيْبَا**مِ دَرْ بِيَانِ وَدَاعِ اَنْخَضَرِ
 وَبَايِ شَهْدَا اَنْتَ لَبْدِ مَعْنِي اَنْخَضَرِ صَادِقِ عَمِ مَرْوِيْثِ كَرْمِ بَابِ جَمْرَةِ ثَمَالِي
 فَرُوْدِ كَهْ بَايِدِ كَهْ نَا تَوَانِي زِيَارَتِ اَنْخَضَرِ لَبِيَارِ كَنِي دَرْ مَدِّ زِيَارَتِ كَرْمِ
 اَنْخَضَرِ هَسْبِي وَبَايِدِ تَوَقُّفِ تُو دَرْ نِيَوَانِي وَغَا صَرِيَّةَ بَاشِدِ وَهَر كَاهِ اَرَادِ
 زِيَارَتِ وَدَاعِ كَنِي عَمْدِ كَنِ وَچُونِ اَمْرِ زِيَارَتِ فَاغِ شَوِي بَايِثِ دَرْ بَرِ بَرِي
 اَنْخَضَرِ وَدَسْتِ بَرْضَرِي مَبَارَكِ مَكْدَارِ وَكُوْر اَلَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللهِ
 اَلَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ اَنْتَ لِي جَنَّةٌ مِّنَ الْعَذَابِ وَهَذَا اَوَانُ
 اَنْصِرَ فِي عَمَلِكَ غَيْرَ رَاغِبٍ عَنْكَ وَلَا مُسْتَبِدِّلٍ بِكَ سِوَاكَ وَلَا مُؤَثِّرٍ
 عَلَيْكَ غَيْرَكَ وَلَا زَاهِدٍ فِي قُرْبِكَ وَحَدَّثْتُ بِنَفْسِي لِلْحَدِّ ثَانٍ وَتَرَكْتُ
 الْاَهْلَ وَالْاَوْطَانَ فَكُنْ لِي شَافِعًا يَوْمَ حَاجَتِي وَفَقِيرًا فَاقَتِي وَ
 يَوْمَ لَا يُعْنِي عَنِّي وَالِدِي وَلَا وَلَدِي وَلَا حَبِيْبِي وَلَا قَرِيْبِي اَسْأَلُ اللهَ
 الَّذِي قَدَّرَ وَخَلَقَ اَنْ يُفَقِّرَ لَكَ كَرْمِي وَاسْأَلُ اللهَ الَّذِي قَدَّرَ
 عَلَيَّ فِرَاقَ مَكَانِكَ اَنْ لَا تَجْعَلَ اِخْرَ الْعَهْدِ مَعِي وَمِنْ رَجْعَتِي
 وَاسْأَلُ اللهَ الَّذِي اَنْكَبِي عَلَيْكَ عَيْنِي اَنْ يَجْعَلَ سَنَدًا لِي وَاسْأَلُ
 اللهَ الَّذِي يَقْتَلِبِي اَلَيْدِكَ مِنْ رَحْمَتِي اَهْلِي اَنْ يَجْعَلَ ذُخْرًا لِي وَ
 اسْأَلُ اللهَ الَّذِي مَرَّ فِي مَكَانِكَ وَهَذَا لِي لِتُسَلِّمَ عَلَيْكَ وَلِيْزِي بَارِي
 اِيَّاكَ اَنْ يُوْرِدَ فِي حَوْضِكَ وَبَرْزَخَتِي مَرَّ اَهْتِكُمْ فِي الْجَنَانِ مَعَ اَبَائِكَ
 الصَّالِحِينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ اَلَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللهِ

السلام

اَلَسْلَامُ عَلَى رَسُولِ اللهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ حَبِيْبِ اللهِ وَصَفْوَةِ وَآمِيْنِهِ وَرَسُولِهِ
 وَسَيِّدِ التَّيِّبِيْنَ اَلَسْلَامُ عَلَى اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَصِيِّ رَسُولِ اللهِ رَبِّ
 الْعَالَمِيْنَ وَقَائِدِ الْفِرَاقِ الْمَجْلِيْنَ اَلَسْلَامُ عَلَى اَلَا مِثْمَةِ الرَّاشِدِيْنَ الْمُهَذَّبِيْنَ
 اَلَسْلَامُ عَلَى مَنْ فِي الْحَجْرِ مِنْكَ اَلَسْلَامُ عَلَى مَلَائِكَةِ اللهِ الْبَاقِيْنَ الْمُقْبِلِيْنَ
 الْمُسَجِّدِيْنَ الَّذِيْنَ هُمْ بِاَمْرِ رَبِّهِمْ قَائِمُونَ اَلَسْلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِيْنَ
 وَالْمُسْتَضِيْهِ رَيْتِ الْعَالَمِيْنَ وَمِكُوْبِيْ سَلَامُ اللهِ وَسَلَامُ مَلَائِكَتِهِ
 الْمُقَرَّبِيْنَ وَآخِيَاءِ الْمُرْسَلِيْنَ وَعِبَادِهِ الصَّالِحِيْنَ يَا رَسُوْلَ اللهِ
 عَلَيْكَ وَعَلَى رُوْحِكَ وَبَدَنِكَ وَعَلَى ذُرِّيَّتِكَ وَعَلَى مَنْ حَضَرَكَ
 مِنْ اَوْلِيَائِكَ اَسْتَوْدِعُكَ اللهُ وَاسْتَرْعِيْكَ وَاقْتَرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ
 اَمَّا يَا اللهُ وَرَسُولُ اللهِ وَمَا جَاءَ بِهِ مِنْ عِنْدِ اللهِ اَللَّهُمَّ اكْتُبْنَا
 مَعَ الشَّاهِدِيْنَ وَمِكُوْبِيْ اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا
 تَجْعَلْهُ اِخْرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي اَبْنِ رَسُوْلِكَ وَامْرُؤُفِيْ زِيَارَتِي
 اَبْدًا اَمَّا اَبْقِيْتَنِيْ اَللَّهُمَّ وَانْفَعْنِيْ بِحَبِّهِ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ اَللَّهُمَّ
 اَنْعِشْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ اَللَّهُمَّ اِنِّ
 اَسْأَلُكَ بَعْدَ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَاَنْ لَا تَجْعَلَ اِخْرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي اِيَّاهُ فَارْجُلُهُ
 يَا رَبِّ فَاحْشُرْهُ مَعَهُ وَمَعَ اَبَائِهِ وَآوْلِيَائِهِ وَاِنْ اَبْقَيْتَنِيْ يَا رَبِّ
 فَارْزُقْنِيْ الْعَوْدَ اِلَيْهِ ثُمَّ الْعَوْدَ اِلَيْهِ بَعْدَ الْعَوْدِ بِرَحْمَتِكَ
 يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي لِيَانَ صِدْقَةٍ اَوْ لِيَاكٍ
 وَحَبِّبْ لِي شَاهِدَهُمْ اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا
 تَسْلُغْنِيْ ذِكْرَكَ يَا كَنَارِ عَلَى مِنَ الدُّنْيَا اَللَّهُمَّ عَجَابِ بَهْجَتِنَا

مُعْتَبَرٌ

رَسُولُهُ

اشتراف

ادخلني

و تقبلي زيارتي زبنيها و لا يفلأ بضر بعسلي كد و تملا صدري همة
 اعطني من ذلك عني عن شراي خلقك و بلاغا انال برضاك
 يا رحمن التلم عليكم يا ملكة الله و مر و امر قبر أبي عبد الله
 جانب راست روی خود را بر صبرج گذار و الحاح و مبالغه کن در دعاء و
 طلبیدن حاجت پس برود و در روی ز قبر مگردان تا برود روی و چون
 خواهی که شهدار او داع کنی روی بجانب ایشان کن و بگو اللهم لا تجعله
 اخرا لم يرد من زيارتي اياهم و اشتركني معهم في صالح ما اعطيتهم
 علي نصرهم ابن نبيك و حججك علي خديك و جهادهم معي في سبيلك
 اللهم اجعلنا و اياهم في جناتك مع الشهداء و الصالحين و حسن
 اولئك رفيقا استودعكم الله و اقرأ عليكم التلم اللهم ازرني
 القود اليهم و احشرني معهم يا ارحم الراحمين و اما و داع عباس رض
 پس بسند معتبر از ابو حمزه ثمالی در سنه روایت زیارت او وارد شده که حضرت
 صادق علیه السلام فرمود که چون خواهی عباس را و داع کنی برو نزد قبر و بگو استودعك
 الله و اشترع بك و اقرأ عليك التلم امنا بالله و برسوله و بكتابه و بما
 جاء به من عند الله اللهم اكتبنا مع الشاهدين اللهم لا تجعله اخرا
 لم يرد من زيارتي قبري اخي رسولك و ازرني في زيادته ابدانا ابيتي
 و احشري معه مع اباي في الجنان و عرفت بيتي و بيتك و بين رسولك
 و اوليائه اللهم صل على محمد و آل محمد و توفني على ايمانك
 و التصديق برسولك و الولاء لبيك بن أبي طالب و الامم من ولدك
 و البراءة من عدوهم فابت و قد صحبت يا ذي بدلك و دعا کن برای خود
 و برای مؤمنان و مسلمانان و هر دعا که خواهی کن **تمت** بدانکه غسل کردن در

در

فات فضيلك عظيم و امر پس بهتر است که زیارت ازین فضيلت محروم نشود و هر دفعه
 که ممکن شود در آن آب غسل کند که آن آبی است با شرافت و برکت چنانچه از
 حضرت صادق علیه السلام مرویت که چه بسیار عظیم است برکت این نهر آب بدرستی
 که هر روز هفت قطره از بهشت در آن میریزد و اگر مردم بدانند که چه مقدار
 برکت در این نهر هست هر آینه خیمه ها بر دو طرفش بزنند و اگر نه آن بود که خطا
 کاران در آن داخل می شوند هیچ صاحب ردی و مرضی در آن غوطه نمیخورد و سگر
 آنکه شفای یافت و بروایت دیگر هر روز دوازده بار از آب بهشت در آن جاری می
 شود و از حضرت امام زین العابدین علیه السلام نقلت که حق تعالی در هر شب ملکی میفرستد که سه
 مشال از مشك بهشت در نهر فرات میریزد و هیچ نهری در مشرق و مغرب نیست
 که برکتش زیاده از نهر فرات باشد و در احادیث بسیار وارد شده که هر طفلی
 که کاملش را آب فرات بر داند از الله محبت اهل بیت رسول میبرد و صلی الله
 اجمعین **باب سی و دوم** در بیان ثواب و کیفیت زیارت حضرت امام موسی کاظم
 و امام محمد تقی صلوات الله و سلامه علیه و داع ایشان بسند معتبر منقول
 است که محمد بن سنان از حضرت امام رضا علیه السلام پرسید که چه ثواب دارد کسی که
 بددت را زیارت کند فرمود که بهشت برای اوست پس او را زیارت کن و بروایت
 دیگر مانند کسی است که نزد قبر رسول خدا رود و زیارت کند و بروایت دیگر
 چنانست که زیارت کرده باشد رسول خدا و امیر المؤمنین صلوات الله علیهما
 را و لیکن رسول خدا و امیر المؤمنین راست فضل بر سایر ائمه علیهم السلام و بدست
 دیگر مانند ثواب کسی که قبر امام حسین علیه السلام را زیارت کرده باشد و بسند معتبر
 مرویت که شخصی از حضرت امام رضا علیه السلام پرسید که اگر رسم و سننم داخل و
 شد چه کنم فرمود که زیارت کن از بهشت دیوار و بروایت دیگر از آن طرف به

و برایت دیگر اگر ناچار باشی از پس حجاب زیارت کن یعنی عقب دیوار و بروایت دیگر
 برسدند از رفتن زیارت آنحضرت فرمود که زیارت کنید در مسجد ها که بر
 دور آنحضرت است **و اما** کیفیت زیارت پس این قولیه پسند معتبر از امام علی بن
 محمد روایت کرده که چون خواهی زیارت کنی موسی بن جعفر و محمد بن علی بن موسی
 علیهم السلام را غسل کن و خود را پاکیزه و خوشبو کن و دو خابنه طاهر بپوش و
 بگو نزد قبر امام موسی **السلام علیک یا ولی الله السلام علیک یا حجة الله**
السلام علیک یا نور الله فی ظلمات الارض السلام علیک یا من بدد الله فی
شایبه الیقینک زائرا غار فاجبتک معاد یا لا عدائک مؤالی لا ولیا لک فاشفع
لی عنده ربک یا مؤلای پس حاجات خود را بطلب پس سلام کن بر امام محمد تقی
عنه همین کلمات و استعاذ کن بگوید اللهم صل علی محمد بن علی الامام
البر البری الرضی الرضی و جنتک علی من فوق الارض صین و من تحت
الترى صلوة کثیرة نامیه زاکیه مبارکه متواصیه مترادفه کافضل
ما صلیت علی احد من اولیائک السلام علیک یا ولی الله السلام علیک یا
نور الله السلام علیک یا حجة الله السلام علیک یا امام المؤمنین و وارث
النبیین و سلاله الوصیین السلام علیک یا نور الله فی ظلمات الارض
الیقینک زائرا غار فاجبتک معاد یا لا عدائک مؤالی لا ولیا لک فاشفع
لی عنده ربک یا مؤلای پس حاجات خود را بطلب که بر آورده است انشاء الله تعالی
مؤمل که همین روایت را از شیخ طوسی نقل نموده اند و در روایات ایشان زیارت
 دوم مذکور نیست و ممکن است که در روایت دیگر باشد و این بابویه در روایت
 را با یکدیگر تلفیق کرده باشد و این بابویه هم گفته است که نماز زیارت را
 نزد سر مبارک حضرت امام محمد تقی **ع** چهار رکعت بگذار و دو رکعت برای زیارت

حضرت امام موسی **ع** و دو رکعت برای زیارت امام محمد تقی **ع** و نماز مکن نزد حضرت امام
 موسی **ع** که آن مقابل قبرهای قریش است و جایز نیست آنها را قبله خود کرده اند
 و بدانکه در روایات زیارت مخصوص برای دو امام بغیر این زیارت مختصر نیست
 و ظاهر اجماع اختصار ثقیه شده است که در آن اعصار بوده است پس اگر
 زیارت در بعضی اوقات زیارت دوم امیر المؤمنین **ع** که سابق مذکور شد که در همه
 روایات مقدسات میتواند خواند یا زیارت جامع کبر که در باب پنجم مذکور
 خواهد شد انشاء الله تعالی بخواند شاید بهتر باشد **و اما** وداع ایشان
 پس شیخ طوسی **رحمته** گفته که چون خواهی وداع کنی امام موسی **ع** را یا یثرب
 آنحضرت و بگو **السلام علیک یا مؤلای یا ابا الحسن و رحمة الله وبرکاته**
استودعک الله و اقرأ علیک السلام امنا بالله و بالرسول و بما جئت به
و دلت علیه فاکتبنا مع الشاهدين و سوال کن از حق تعالی آنکه این آخر
 زیارت تو باشد و قبر بابوس و کوفه های وی خود را بر قبر بگذارد و بدانکه مسجد
 بر تادرات حد و معروف است و از حجاب انضاری منقولست که امیر المؤمنین
ع با ما نماز کرد در برائت بعد از مراجعت از حین خوارج و نماز یاده از صد
 هزار کس بود پس بضای از صومعه خود فرو آمد و پرسید که سر کرده این
 لشکر کیت ما اشاره با حضرت کردیم و سلام کرد و گفت ای سید تو پیغمبر
 فرموده بلکه پیغمبر هستی و آقای من است گفت پس صی پیغمبر فرمود بی گفت
 من این صومعه را برای این موضع بنا کرده ام که برات امام دارد و دو رکعت شما
 خوانده ام که در این موضع با این جمعیت نماز نمیکند مگر پیغمبر یا صی پیغمبر
 این را گفت و مسلمان شد پس آنحضرت با و فرمود که در اینجا کی نماز کرده
 گفت عیسی **ع** مادر من مرید حضرت فرمود بلکه ابرهیم خلیل نیز نماز کرده است

بر بنوی خانه مبارکه ایشان واقع است و امام علی نقی و امام حسن عسکری ع در آن نماز
 میکردند و اندون **تنگ** که الحال در وضه مقدسه وسیع شده و مسجد مذکور در
 روضه شده و در پشت صریح مبارک واقع شده است و چنانچه قبل ازین در آن
 بغیر این زیارت مختصره دیگر زیارتی برای ایشان منقول نیست پس اگر زیارتی
 و خوبی نباشد و در بعضی اوقات زیارات جامع را اختیار نماید شاید افضل
 باشد و بدانکه بچند سند معتبره عائلی از حضرت امام علی نقی ع منقول
 و آنحضرت میفرموده است که این دعا را از بسیار میخوانم در حوائج خود و
 آورده می شود و از حق تعالی طلب کرده ام که احدی بعد از من این دعا را بخواند
 در روضه من مگر آنکه مستجاب شود پس بهتر آنست که زیارت این دعا را در
 روضه مقدسه بجهت قضای حوائج دنیوی و اخروی خود بخواند و دعا
 اینست یا عذتی عند العذر و یا رحمتی و یا کفایتی و یا تسکینی
 و یا واحد و یا قلد هو الله احد اسألك اللهم بحق من خلقتك من
 خلقتك و لم تخلفك في خلقك احدا مثلهم فصل على جماعتهم و
 افضل في كذا و كذا و بجای كذا و كذا حاجتهای خود را طلب کن **و بدانکه در**
 روضه منوره دو قبر دیگر نیز هست یکی قبر زینب خاتون مادر حضرت
 الامام و زیارتی مخصوص برای او منقول نیست ولیکن شیخ مفید و ابن طاووس
 شیخ شهید علیهم الرحمه گفته اند که هرگاه از زیارت عسکریین علیه السلام
 فارغ شوی زیارت کن مادر حضرت صاحب الامر را و زیارت مخصوصی نقل
 نموده اند ولیکن نسبت بروایت نداده اند و ظاهر حال آنست که از زیارت
 تالیف ایشان یا تالیف دیگری از علما باشد لهذا ایراد نموده و دیگری قبر
 حلیمه خاتون دختر حضرت امام محمد تقی ع و اصحاب فرار از زیارات او را مطلقا

یا احد

نقل شده

۲۹۷
 نقل نموده اند پس اگر زیارتی و خاتون را بعبادت عربی که دای بر بزرگی ایشان باشد
 زیارت نماید بهتر است و باید دانست که روضه مقدسه اینده و امام خانه
 ایشان بوده و باین سبب خلافت که آیا جایز است داخل شدن روضه
 و نزدین قبر مبارک زیارت کردن یا آنکه بی اذن داخل خانه ایشان نباید شد
 و از بیرون روضه مطهره زیارت باید نمود و ظاهر قول شیخ مفید در مقصد
 قول دومی است و شیخ طوسی ره در تهذیب گفته که داخل شدن احوط
 و اولی است اکثر علما بنا بر استمرار عمل قدمای اصحاب و ارباب خصوص
 دخول روضه منوره و احادیثی دال بر تجویز تصرف شیعیان و اراضی
 ساکن ایشان و عمومات زیارت قرب و کیفیت زیارت جامع که مضمن
 دخول روضه و بوسیدن قبر و امثال آنست قول اول را اختیار نموده اند
 و روایت زیارت ایشان بخصوص که مذکور شد مؤید جواز است و از
 ابوالطیب منقولست که گفت من داخل خانه عسکریین علیهما السلام نمی شد
 و بپوشه ایشان را از پشت شبکه زیارت میکردم یکی از ایام که روز عید
 بود میان روز که آفتاب بسیار گرم بود و راهها را از مزه دین خالی بود
 منوچه روضه مقدسه شدم و از اصحاب خلیفه و اهل شهر ترسان
 بودم تا رسیدم بدیواری که از آنجا بجانب شبکه میروند ناگاه شخصی را دیدم که
 بر در خانه نشسته و پشت مبارک باین طرف کرده و گویا در دفتری بنظر
 میکند بمن صدازد و فرمود که بجا میروی ای ابوالطیب صدای او
 صدای حسین پسر امام علی نقی ع بود کمان کردم که حسین است که زیارت
 برادر خود آمده است جواب او گفتم ای سید من میروم که زیارت کنم از
 پشت شبکه و بعد از زیارت میآیم که حق خدمت شما را ادا کنم فرمود

که جزا داخل خانه نمیشود ای ابوالطیب گفته خانه صاحب دارد و بی رخصت او
داخل نمیشوم فرمود که هرگاه مولى و مطيع ما باشی با ما میت ما براسنى
معتقد باشی ما چون مانع تو شویم از دخول خانه خود بیاور داخل شو
باز قبول نکردم و روانه شدم چون بنزد يك در خانه رسیدم كسى را ندیدم
دانستم كه حضرت صاحب الامر بوده و از كرده خود پشیمان شدم پير رفته
بزد بصري خادم روضه ناد را كه شود و باند و بن روضه مقدسه رفتم و
زيارت كردم و مخفی نماناد كه اين حديث صحيحه دالالت بر جواز دخول روضه
مقدس ميكند و اما و ادع ايشان پير شيخ طوسی رحمه گفته كه چون خواهی كه
ايشان را و ادع كنى نزد قبر بابيت و بگو السلم عليك كما يا ولي الله
الله و اقرأ عليك كما السلام امتا يا لله و بالقرسول و بما جئنا به
و دلتنا عليه اللهم اكسبنا مع الشاهدين اللهم لا تجعله اخر
العهد من زيارتها و ازرقني العود اليها و احشرفي معها مع ابائنا
الطاهرين و القائمه الحجة من ذريتها يا ارحم الراحمين **مصلح ديم**
در زيارت حضرت صاحب الامر صلوات الله و سلامه عليه و على آباء الطاهرين
در سرداب مقدس كه حكم مدفن آن عالميقدار دارد و در كتب مزار از زيارت
آن جناب در سرداب دو زيارت مذكور است يكي از آنها كه جامع و مجيد
افويت درين مختصر مذكور مى شود و آن زيارت است كه شيخ مفيد و جمعي از
اصحاب مزارات ذكر نموده اند و از مزار مفيد و ظاهر ميشود كه منقول باشد
گفته اند كه هرگاه خواهی كه آن حضرت را در سرداب زيارت كنى بر در سرداب
بابيت و استيدان حاصل كن پس بگو السلم عليك يا خليفة الله
و خليفة ابائنا المهديين السلم عليك يا وصي الاوصياء الماضين

السلم

السلم عليك يا حافظ أسراري رب العالمين السلم عليك يا بقية الله من الخلق
المنجيين السلم عليك يا بن الانوار الزاهرة السلم عليك يا بن
الاعلام الباهرة السلم عليك يا بن العترة الطاهرة السلم عليك يا بن
السلم عليك يا نورا لله الذي لا يوفى الا منه السلم عليك يا سبيل الله الذي
من سلك غيرك هلك السلم عليك يا ناظر شجرة طوبى و سيدرة المنتهى
السلم عليك يا نور الله الذي لا يطفئ السلم عليك يا حجة الله على من في
الارض و السماء السلم عليك سلام من عرفك بما عرفك به الله و نعمتك
بعض نعموك التي انت اهلها و قوتها اشهد انك الحجة على من مضى
و من بقى و انت جزئك هم الغالبون و اوليائك هم الفائزون و
عدائك هم الخاسرون و انك خازن كل علم و فائق كل رفق و محقق
كل حق و مبطل كل باطل و ضيقتك يا مولاي اياما و هاديا و نورا
و مرشدا لا ينبغي لك بدلا و لا تحزن من دونك و لي يا اشهد انك الحق
الثابت الذي لا عيت فيه و انت و عدا الله منك حق لا ارناب
لظور الغيبة و بعد الامد و لا تحير مع من جهلك و جهلك
منظرة متوقع لا يناميك و انت الشافع الذي لا تزارع و الولي
الذي لا تدافع فخر لك الله لنصرة الدين و اعزاز المؤمنين و الانعام
من الجاحدين المارقين اشهد ان بولايك تقبل الاعمال و تزككي
الافعال و تضاعف الحسنات و تمنح السيئات فمن جاء بولايك
و اعترف باماميك قبلت اعماله و صدقت اقواله و تضاعفت
حسناته و محيت سيئاته و من عدل عن ولايتك و جهل معرفتك
و استبدل بك غيرك كسبه الله على منخره في النار و لم يقبل

صدق

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَا يَغِيثُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمَنْ نَأْتِ شَهِيدًا اللَّهُ وَأَشْهَدُ مَلَائِكَتُهُ وَأَشْهَدُ
 يَا مَوْلَايَ بِهَذَا ظَاهِرًا كِبَارِيَّةً وَسِرًّا كَلَامًا نَبِيًّا وَأَنْتَ الشَّاهِدُ عَلَى ذَلِكَ
 وَهُوَ عَهْدِي إِلَيْكَ وَمِثَاقِي لَدَيْكَ إِذَا أَنْتَ نَظَّمْتَ الدِّينَ وَتَعَسَّوْتَ الْمُتَّقِينَ
 وَعِزَّ الْمُوَحِّدِينَ وَبَذَلْتَ أَمْرِي رَبِّ الْعَالَمِينَ فَلَوْ قُتِلْتُ وَلَيْتَ الدُّهُورُ وَ
 تَمَادَيْتُ إِلَّا عَمَّارُكُمْ أَرَدْتُ دَمِيكَ لَا يَغِيثُكَ إِلَّا أَحِبَّاءُ وَعَلَيْكَ إِلَّا
 مُتَّكِلًا وَمُعْتَمِدًا وَلِظُهُورِكَ إِلَّا مُتَوَقِّفًا وَمُنْتَظَرًا وَلِجِهَادِي بَيْنَ يَدَيْكَ
 مُتَرَقِّبًا فَابْذُلْ نَفْسِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَأَهْلِي وَجَمِيعَ مَا خَوَّلَنِي رَحْمَةً
 بَيْنَ يَدَيْكَ وَالصَّرَفَ بَيْنَ أَمْرِكَ وَنَهْيِكَ مَوْلَايَ فَإِنْ أَدْرَكَتْ أَيَّامُكَ
 الزَّاهِرَةَ وَأَعْلَامُكَ الْبَاطِرَةَ فَهَذَا أَنَا ذَا عَبْدِكَ الْمُتَصَرِّفُ بَيْنَ أَمْرِكَ وَنَهْيِكَ
 أَرْجُو بِالشَّهَادَةِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَالْفُوزَ لَدَيْكَ مَوْلَايَ فَإِنْ أَدْرَكَتْ
 أَمُوتُ قَبْلَ ظُهُورِكَ فَإِنِّي أَسْأَلُكَ يَا بَابَكَ الطَّاهِرِينَ إِلَى اللَّهِ نَعْمًا
 وَأَسْأَلُكَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلُ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يُجْعَلَ لِي كَرَّةٌ فِي ظُهُورِكَ
 وَرَجْعَةٌ فِي أَيَّامِكَ لَا يَبْلُغُ مِنْ طَاعَتِكَ مُرَادِي وَأَسْتَفِي بِمِنْ أَعْدَائِكَ
 فَوَادِي مَوْلَايَ وَفَقْتُ فِي زِيَارَتِكَ مَوْفِقَ الْخَاطِئِينَ النَّادِينَ الْخَافِينَ
 يُعِينُ مِنْ عِقَابِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَقَدْ تَكَلَّمْتُ عَلَى شَفَاعَتِكَ وَرَجَوْتُ
 بِمَوْلَانِكَ وَشَفَاعَتِكَ مُحَمَّدٌ وَنُورِي وَسِرِّي عِيُوبِي وَمَغْفِرَةُ ذَلِيلِي فَكُنْ
 لِوَلِيِّكَ يَا مَوْلَايَ عِنْدَ تَحْقِيقِ أَمَلِي وَأَسْأَلُكَ اللَّهُ عَفْوَكَ زَالِيَةً
 فَتَقْدَرُ تَعْلُقَ حَبْلِكَ وَمَسْكَ بَوْلَانِكَ وَتَسْبِرَ أَمِنْ أَعْدَائِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْزِلْ لِي لَيْلَتِكَ مَا وَعَدْتَهُ اللَّهُمَّ أَظْهَرُ كَلِمَتِهِ وَأَعْلَى
 دَعْوَتِهِ وَانْصُرْ عَلَى عَدُوِّهِ وَعَدُوِّكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَظْهَرُ كَلِمَتِكَ الثَّامَةِ وَمُعْتَبَرِكَ فِي أَرْضِكَ الْخَائِفِ

الأعضاء

العمدة

المزق

الْمَرْقَبِ اللَّهُمَّ انْصُرْ نَصْرًا عَزِيزًا وَافْتَحْ لَهُ فَتْحًا قَرِيبًا يَسِّرَ اللَّهُمَّ وَأَعِزِّ بِهِ الدِّينَ
 تَعَدَّ الْخَبُولَ وَأَطْلِعْ بِهِ أَخِي تَعَدَّ الْأَقُولَ وَأَجْلِبْ بِهِ الظُّلُمَةَ وَاكْشِفْ بِهِ
 الْغُمَّةَ اللَّهُمَّ وَأَمِنْ بِهِ الْمَلَأَ وَاهْدِ بِهِ الْعِبَادَ اللَّهُمَّ أَمْلَأْهُ لَأَوْحَى
 عَدُوًّا وَفِيضًا كَمَا مِلْتُ ظُلْمًا وَجُورًا إِنَّكَ سَمِيعٌ حَكِيمٌ عَلَيْكَ
 يَا مَوْلَايَ يَا وَلِيَّ السُّوَالِ إِنَّكَ لَوَلِيٌّ لِي فِي الدُّخُولِ إِلَى حَرَمِكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ
 وَعَلَى آبَائِكَ الطَّاهِرِينَ وَمَرْحَمَتُ اللَّهِ وَرَحْمَتُهُ لَيْسَ بِرَدِّ سِرِّكَ يَا بَابَ
 مِيَانِ دُودٍ وَبِكِرْدِهِ هَارِ ابْدِسْ خُودٍ وَتَحْنُجْ كُنْ مَا نَسْتَدْكِي كَرَحْمَتِ دَاخِلَتِكَ
 وَكُوَلِّسْ لِي اللَّهُ الرَّحْمَنَ الرَّحِيمَ وَبِرِّ يَا بَيْنَ بَتَائِي وَحَضُورِ قَبْلِ وَبُكَرْدِ مَرْكَعْتِ عِمَادِ
 دُرْعَتِهِ سِرِّكَ يَا بَابَ كِبَارِيَّةٍ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَفِيهِ سِرُّ
 الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَعَرَفْنَا أَوْلِيَاءَهُ وَأَعْدَاءَهُ وَوَقَّاتُ الزَّوَابِ
 الْأَمْسِيَّةِ لَمْ يَجْعَلْنَا مِنَ الْمُفَايِدِينَ الثَّاصِبِينَ وَلَا مِنَ الْعُلَاةِ الْمُفَوَّضِينَ
 وَلَا مِنَ الْمُرْتَابِينَ الْمُفَضَّرِينَ أَسَلَّمَ عَلَى وَلِيِّ اللَّهِ وَابْنِ أَوْلِيَاءِهِ أَسَلَّمَ
 عَلَى الْمُتَخَيَّرِ لِكِرَامَةِ أَوْلِيَاءِ اللَّهِ وَبَوَارِ أَعْدَائِهِ أَسَلَّمَ عَلَى النُّورِ الَّذِي
 أَرَادَ أَهْلُ الْكُفْرِ إطفاءَهُ فَأَبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُسَمِّيَهُ نُورَهُ بِكُرْمِهِ وَأَنَّهُ
 بِالْحَيَوَةِ حَتَّى يُظْهِرَ عَلَى يَدَيْ الْحَقِّ بِرَعْنِهِمْ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ أَصْطَفَاكَ
 صَغِيرًا وَاكْتَمَلَ لَكَ عُلُومُهُ كَبِيرًا وَأَنَّكَ حَتَّى لَا تَمُوتَ حَتَّى تُطْلَعَ الْحَيَّةُ
 وَالطَّاعُونَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَ عَلَى خُدَامِهِ وَأَعْوَانِهِ عَلَى عَيْنَيْهِ
 وَنَائِيهِ وَأَسْتَرْسِيهِ عَزِيزًا وَاجْعَلْ لَهُ مَعْقِلًا جَزِيرًا وَاشْدُدْ اللَّهُمَّ
 وَطَانِكَ عَلَى مُعَانِدِيهِ وَآخِرَتِهِ مَوَالِيَهُ وَزَاوِيَتِهِ اللَّهُمَّ فَكَمَا جَعَلْتَ
 قَلْبِي بِذِكْرِهِ مَعْمُورًا فَاجْعَلْ سِلَاحِي بِضَرْبِهِ مَشْهُودًا وَإِنْ خَالَ
 بَيْنِي وَبَيْنَ لِقَائِهِ أَمُوتُ الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَى عِبَادِكَ حَتْمًا وَأَقْدَرْتَهُ
 بِرِجْلَيْ خَلِيفَتِكَ وَغَنَمًا فَانْبَسْثِي عِنْدَ خُرُوجِهِ ظَاهِرًا مِنْ جَنْبِهِ
 مُؤْتِرًا كَفَنِي حَتَّى أَجَاهِدَ بَيْنَ يَدَيْهِ الصَّغِيَّةَ الَّتِي أَنْفَسْتُ

اُصُولُ الْكُرْمِ وَفَادَةُ الْأُمْرِ وَأَوْلِيَاءُ النِّعَمِ وَعَنَايَةُ الْأَبْرَارِ وَطَائِفَةُ الْأَخْيَارِ
 وَسَائِلُ الْعِبَادَةِ وَأَرْكَانُ الْبِلَادِ وَأَنْبِيَاءُ الْإِيمَانِ وَأَمَنَاءُ الرَّحْمَنِ
 وَسُلَالَةُ النَّبِيِّينَ وَصُفْوَةُ الْمُتَكَلِّمِينَ وَبَعْدَةُ خَيْرٍ وَرَبِّ الْعَالَمِينَ وَ
 رَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَلَسْتُ عَلَى أُمَّةٍ الْمَهْدَى وَمَصَابِيحِ الدِّجْرِ وَأَعْلَامِ
 الشَّمْسِ وَدَوَى لَهْفٍ وَأُولَى الْخَيْلِ وَكَهْفِ الْوَرَى وَوَرْدَةِ الْأَنْبِيَاءِ
 وَالْمَثَلِ الْأَعْلَى وَالِدَعْوَةِ الْخُسَى وَبِحَجِّ اللَّهِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأَوَّلِ
 وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ أَلَسْتُ عَلَى الدُّعَا إِلَى اللَّهِ وَالْإِدْلَاءِ عَلَى مَرْضَاهُ
 وَالْمُسْتَوْفِينَ فِي أَمْرِ اللَّهِ وَالشَّامِتِينَ بِعِبَادَةِ اللَّهِ وَالْمُخْلِصِينَ فِي تَوْحِيدِهِ
 وَالْمُظْهِرِينَ لَأَمْرِ اللَّهِ وَنَهْيِهِ وَعِبَادِهِ الْمُكْرَمِينَ الَّذِينَ لَا يَسْقُونَ
 بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَلَسْتُ عَلَى الْأُمَّةِ
 الدُّعَاةَ وَالْقَادَةَ الْهَادِيَةَ وَالسَّادَةَ الْوَلَاةَ وَالذَّادَةَ الْحَمَادَةَ وَأَهْلَ
 الذِّكْرِ وَأُولَى الْأَمْرِ وَبَقِيَّةَ اللَّهِ وَخَيْرِيَّةَ وَحَرِيَّةَ وَعَيْنِيَّةَ عَلَيْهِ وَحُجَّتِهِ
 وَصِرَاطِهِ وَنُورِهِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ كَمَا شَهِدَ اللَّهُ لِنَفْسِهِ وَشَهِدَتْ لَهُ مَلَائِكَتُهُ
 أُولُوا الْعِلْمِ مِنْ خَلْقِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
 عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ الْمُرْتَضَى أَرْسَلَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى
 الدِّينِ كُلِّهِ وَتُؤَكِّدَ الْمَشْرُوكُونَ وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ الْأُمَّةُ الرَّاشِدَةُ
 الْمُهَدَّتُونَ الْمُعْصَمُونَ الْمُكْرَمُونَ الْمُفَرَّبُونَ الْمُتَّقُونَ الصَّالِحِينَ
 الْمُصْطَفَوْنَ الْمُطَهَّرُونَ اللَّهُ أَفْوَاضُكُمْ بِأَمْرِهِ الْعَالَمُونَ بِأَرَادَتِهِ
 أَنْفَارُكُمْ بِكِرَامَتِهِ أَصْطَفَاكُمْ بِعِلْمِهِ وَأَرْضَاكُمْ بِنَفْسِهِ وَ
 أَخَارَكُمْ بِسِرِّهِ وَاجْتَبَاكُمْ بِقُدْرَتِهِ وَاعْتَرَكُمُ بِهَدَاةٍ وَخَصَّكُمْ بِبِرْهَانِهِ

وَعَلَيْكُمْ

وَاجْتَبَاكُمْ لِنُورِهِ وَأَيَّدَكُمْ بِرُوحِهِ وَرَضِيَكُمْ خُلَفَاءَ فِي أَرْضِهِ وَحُجَّاءَ عَلَى
 بَرِّيَّتِهِ وَأَنْصَارَ لِدِينِهِ وَحَفَظَةَ لِسِرِّهِ وَخَزَنَةَ لِعِلْمِهِ وَمُسَوِّدَةَ عَا
 لِحِكْمَتِهِ وَتَرَاجِمَ لِيُوحِيهِ وَأَرْكَانًا لِتَوْحِيدِهِ وَشُهَدَاءَ عَلَى خَلْقِهِ
 وَأَعْلَامًا لِعِبَادِهِ وَمَنَادَانًا بِإِلَادِهِ وَأِدْلَاءَ عَلَى صِرَاطِهِ عَصَمَكُمْ عَنْ
 مِنَ الرَّدِّ وَأَمَّنَّكُمْ مِنَ الْفِتَنِ وَطَهَّرَكُمْ مِنَ الدَّنَسِ وَأَذْهَبَ عَنْكُمْ الرِّجْسَ
 وَطَهَّرَكُمْ تَطْهِيرًا تَعْظُمُ جَلَالُهُ وَأَكْبَرُ نَسَبُهُ سَائِرُ الْعَالَمِينَ وَكَرَّمَ
 ذِكْرَهُ وَوَكَّدَ تَرْثِيَّتَهُ وَأَحْكَمَ عَقْدَ طَاعَتِهِ وَنَصَحَكُمْ لِنَفْسِهِ السِّرِّ
 وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَاكُمْ فِي سَبِيلِهِ بِالْحَيَاةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَبَدَّلَ لَكُمْ
 أَنْفُسَكُمْ فِي مَرْضَاتِهِ وَصَبَّرَكُمْ عَلَى مَا أَصَابَكُمْ فِي جَنِّهِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَأَقَامَ
 الزَّكَاةَ وَأَمَرَكُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَى عَنْ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدَكُمْ فِي اللَّهِ حَتَّى جَاهَدَكُمْ
 حَتَّى أَغْلَبْتُمْ دَعْوَتَهُ وَبَيَّنَّكُمْ قَرَابَتَهُ وَأَقَامَ حُدُودَهُ وَنَشَرَكُمْ سَرَاجَ
 أَحْكَامِهِ وَسَنَدْتُمْ سُنَّتَهُ وَصِرْتُمْ فِي ذَلِكَ مِنْهُ إِلَى الرِّضَا وَسَلَّمْتُمْ لِرَأْفَتِهِ
 وَصَدَّقْتُمْ مِنْ رُسُلِهِ مَنْ مَضَى فَارْتَابِعْ عَنْكُمْ رَاغِبٌ وَاللَّازِمُ لَكُمْ لَاحِظٌ
 وَالْمُقَرَّبُ فِي حَقِّكُمْ رَاهِقٌ وَالْحَقُّ مَعَكُمْ وَفِيكُمْ وَمِنْكُمْ وَالْبُكْرُ وَأَنْتُمْ
 أَهْلُهُ وَمَعْدِنُهُ وَمِزَانُ الثَّبُوتِ عِنْدَكُمْ وَإِيَابُ الْخَلْقِ إِلَيْكُمْ وَ
 خِيَابُهُمْ عَلَيْكُمْ وَفَضْلُ الْخُطَابِ عِنْدَكُمْ وَأَيَّاتُ اللَّهِ لَدَيْكُمْ وَعَرَائِيكُمْ
 فِيكُمْ وَنُورُهُ وَبُرْهَانُهُ عِنْدَكُمْ وَأَمْرُهُ إِلَيْكُمْ مِنَ الْأَكْبَرِ فَقُلْتُ إِلَى اللَّهِ
 وَمَنْ عَادَاكُمْ فَقُلْتُ عَادَى اللَّهُ وَمَنْ أَحْبَبَكُمْ فَقُلْتُ أَحَبَّ اللَّهُ وَمَنْ
 أَبْغَضَكُمْ فَقُلْتُ أَبْغَضَ اللَّهُ وَمَنْ اعْتَصَمَ بِكُمْ فَقُلْتُ اعْتَصَمَ بِاللَّهِ أَسْتَمُ
 السُّبُلَ الْأَعْظَمَ وَالصِّرَاطَ الْأَقْوَمَ وَشُرْهُدَاؤَ دَارِ الْفَنَاءِ وَنُفُوسَ
 دَارِ الْبَقَاءِ وَالرَّحْمَةَ الْمَوْصُورَةَ وَالْأَيَّةَ الْخَزُونَةَ وَالْأَمَانَةَ الْمُحْفَظَةَ

سُنَّتُهُ

وَالْبَائِسُ الْبَائِسُ إِلَى النَّاسِ مِنْ آثَانِكُمْ فَقَدْ حَبِطَ وَمَنْ لَكُمْ بِأَيْتِكُمْ هَلْكَ إِلَى اللَّهِ تَدْعُونَ
وَعَلَيْهِ تَدْعُونَ وَبِهِ تُمِيتُونَ وَلَكُمْ تَسْلُومٌ وَبِأَمْرِهِ تَمُوتُونَ وَإِلَى سَبِيلِهِ رُشْدٌ
وَيَقُولُ لِي عَجْبًا مَن سَعِدَ وَاللَّهُ مِنِّى وَالْأَكْثَرُ هَلْكَ مَن غَاذَاكُمْ
وَحَابَ مَن جَحَدَكُمْ وَحَتَل مَن فَارَقَكُمْ وَفَارَ مَن تَمَسَّكُمْ وَآمَنَ
مَن تَمَّ إِلَيْكُمْ وَسَلِمَ مَن صَدَقَكُمْ وَهُدِيَ مَن اعْتَصَمَ بِكُمْ مَن اتَّبَعَكُمْ
فَالْحِجَّةُ وَمَا وَهَ وَمَن خَالَفَكُمْ فَالْتَأَمْتُ مَشُورَةً وَمَن جَحَدَكُمْ كَافِرٌ
وَمَن حَارَبَكُمْ مُنْكَرٌ وَمَن رَدَّ عَلَيْكُمْ فِي أَسْفَلِ مَرَكَبٍ مِنَ الْحِجَّةِ أَشْهَدُ أَنَّ هَذَا
سَابِقٌ لَكُمْ فِيمَا مَضَى وَجَارٍ لَكُمْ فِيمَا بَقِيَ وَأَنَّ أَرْوَاحَكُمْ وَنُفُوسَكُمْ وَطِينَتَكُمْ
وَإِحْدَاثُ طَائِبَاتٍ وَطَهْرَتِ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ خَلَقَكُمْ اللَّهُ أَنْوَارًا لِّجَمْعِكُمْ فِي يَوْمٍ
إِذَا كَانَ اللَّهُ أَنْ تَرُفَعَ وَيَذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَجَعَلَ صَلَواتِنا عَلَيْكُمْ وَمَا
خَصَّنَا بِكُمْ مِنْ وَلَائِكُمْ طَيِّبًا لِّخَلْقِنَا وَطَهَارَةً لِّتَقْنَانَا وَتَرْكِيَّةً لِّنَا وَكَفَارَةً
لِّدُنُونِنَا فَكُنَّا عِنْدَهُ سَلِيمِينَ مَقْضِيكُمْ وَمَعْرُوفِينَ بِتَصَدِّيقِنَا إِيَّاكُمْ فَبَلَغَ
اللَّهُ بِكُمْ أَشْرَفَ مَحَلِّ الْمَكْرَمِينَ وَأَعْلَى مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِينَ وَارْتَفَعَ دَرَجَاتِ
الْمُسْلِمِينَ حَيْثُ لَا يَحْقُقُهُ لَاحِقٌ وَلَا يَتَوَقَّفُهُ فَائِقٌ وَلَا يَسْبِقُهُ سَابِقٌ وَلَا يَطْمَعُ
بِهِ إِذْ رَاكَ كَيْهَ طَامِعٍ حَتَّى لَا يَسْبِقَ مَلَكٌ مُّقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُّرْسَلٌ وَلَا صِدِّيقٌ وَلَا
شَهِيدٌ وَلَا عَالِمٌ وَلَا جَاهِلٌ وَلَا دَنِيٌّ وَلَا فَاضِلٌ وَلَا مُؤْمِنٌ صَلَاحٌ وَلَا فَاجِرٌ
طَالِحٌ وَلَا جَبَّارٌ عَنِيدٌ وَلَا شَيْطَانٌ مُّرِيدٌ وَلَا خَلْقٌ فِيمَا بَيْنَ ذَلِكَ شَرِيدٌ إِلَّا عَزَّ
فَهُمْ جَلَالَةُ أَمْرِكُمْ وَعِظَمُ خَطَرِكُمْ وَكِبَرُ شَأْنِكُمْ وَتَمَامُ نُورِكُمْ وَصِدْقُ
مَقَائِدِكُمْ وَثَبَاتُ مَقَائِدِكُمْ وَشَرَفُ مَحَلِّكُمْ وَمَنْزِلَتِكُمْ عِنْدَهُ وَكَرَامَتِكُمْ عَلَيْهِ
وَخَاسَتِكُمْ لَدَيْهِ وَقُرْبُ مَنْزِلِكُمْ مِنْهُ بِأَبْيَانِهِ وَأَمِّي وَتَقْوَى أَهْلِهِ وَمَالِي
أَشْرَفُ أَشْهَدُ اللَّهُ وَأَشْهَدُ كُمْ أَنَّي مُؤْمِنٌ بِكُمْ وَمِمَّا أَمْسَمْتُ بِهِ كَافِرٌ بَعْدُ وَكُفْرَةٌ

بِأَيِّ

بِمَا كَفَرْتُمْ بِهِ مُسْتَبْصِرٌ بِشَأْنِكُمْ وَبِضَلَالَةٍ مِّنْ خَالَفِكُمْ مُؤَالٍ لَّكُمْ وَلَا أَوْلِيَاكُمْ وَمَنْ
لَا عُدَايَ لَكُمْ وَمُعَادٍ لَهُمْ سَلِمَ لِمَن سَالَمَكُمْ وَخَرِبَ مَن خَارَبَكُمْ لِحَقِّ مَا حَقَّقْتُمْ
لِمَا أَنْظَلْتُمْ مُطِيعٌ لَّكُمْ عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُعْتَرِفٌ بِمُضْلِكُمْ مُخْطِلٌ لِّعِلْمِكُمْ مُحْتَجٌّ بِدِينِكُمْ
مُعْتَرِفٌ بِكُمْ مُؤْمِنٌ بِأَيَّامِكُمْ مُصَدِّقٌ بِرَحْمَتِكُمْ مُنْظِرٌ لِأَمْرِكُمْ مُرَقِّبٌ لِّدَوْلَتِكُمْ
أَخَذَ يَقُولُ لَكُمْ غَامِلٌ بِأَمْرِكُمْ مُسَجِّمٌ بِكُمْ زَائِرٌ لَّكُمْ غَائِدٌ بِقُبُورِكُمْ مُسْتَفِيعٌ إِلَى
اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِكُمْ وَمُسْقِرٌ بِكُمْ إِلَيْهِ وَمُقَدِّمٌ لَّكُمْ أَمَامَ طَلِيقِي وَخَوَالِجِي
وَإِذَا دَنَى فِي كُلِّ أَحْوَالِي أُمُورِي مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ وَشَاهِدٌ لَّكُمْ وَغَائِبٌ
وَأَوَّلٌ لَّكُمْ وَآخِرٌ لَّكُمْ وَمَقْوُضٌ فِي ذَلِكَ كُلِّهِ إِلَيْكُمْ وَمُسَلِّمٌ فِيهِ مَعَكُمْ
وَقَلْبِي لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَرَأْيِي لَكُمْ تَتَبِعُ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ لِّحَقِّ حُجَّتِي اللَّهُ تَعَالَى
دِينَهُ بِكُمْ وَبِرَّكُمْ فِي أَيَّامِهِ وَيُظْهِرُكُمْ لِعَدْلِهِ وَيُمَكِّنُكُمْ فِي أَرْضِهِ
مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ أَمْسَتْ بِكُمْ وَتَوَلَّيْتُ إِخْرَكُمْ بِمَا تَوَلَّيْتُ بِهِ أَوَّلَكُمْ وَبَرَّيْتُ
إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَمِنَ الْحَبِيبِ وَالطَّاعُونَ وَالشَّاطِطِينَ وَحِينَ يَمُوتُ
الظَّالِمِينَ لَكُمْ وَالْجَاهِدِينَ لِحَقِّكُمْ وَالْمَارِقِينَ مِنْ وَلَايَتِكُمْ وَالْعَاصِينَ
لِأَمْرِكُمْ وَالشَّاكِكِينَ بِكُمْ وَالْمُخَرِّفِينَ عَنْكُمْ وَمِنَ كُلِّ وَجْهٍ دُونَكُمْ
وَكُلِّ مَطَاعٍ يُوَاكُمُ وَمِنَ الْأُمَّةِ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ فَتُسَبِّحُنِي اللَّهُ
أَبَدًا مَا حَبِطَ عَلَى مُؤَالَايَكُمُ وَمُحَبَّتِكُمْ وَدِينِكُمْ وَوَقْفَتِي لَطَاعَتِكُمْ وَرَدَّ
فَتَنِي شَفَاعَتِكُمْ وَجَعَلَنِي مِنْ خِيَارِ مُؤَالِيكُمْ السَّالِمِينَ لِمَا دَعَوْتُمْ إِلَيْهِ
وَجَعَلَنِي مِمَّنْ يَقْتَضِي أَثَارَكُمْ وَيَسْلُكُ سَبِيلَكُمْ وَيَسْتَدِي بِهَدَاكُمْ وَيُحْيِي
بِزَمْرَتِكُمْ وَيَكْرِزُ فِي رَحْمَتِكُمْ وَيَمْلِكُ فِي دَوْلَتِكُمْ وَيُشْرِفُ فِي عَافِيَتِكُمْ
وَيُمَكِّنُ فِي دَوْلَتِكُمْ وَتَقَرُّ عَيْنُهُ عِلَابَ رُؤُسِكُمْ بِأَبْيَانِهِ وَأَمِّي وَتَقْوَى
أَهْلِي وَمَالِي مَنْ أَرَادَ اللَّهُ بِدَائِبِكُمْ وَمَنْ وَحَدَهُ قَبِيلُ عَنْكُمْ وَمَنْ قَضَاهُ

لَا تَكْذِبُوا

تَوْحِيدَكُمْ مَوَالِي لَا أُحْصِي شَاءَكُمْ وَلَا أُنْبِغُ مِنَ الْمَدْحِ كُنْهَكُمْ وَمِنْ الْوَصْفِ
 قَدْرَكُمْ وَأَنْتُمْ نُورُ الْأَخْيَارِ وَهَدَاةُ الْأَبْرَارِ وَنَجَّى الْجَبَّارِ بِكُمْ فَتَعَالَى
 وَبِكُمْ يُخْتَمُ وَبِكُمْ يُنْزَلُ الْغَيْثُ وَبِكُمْ يُمْلِكُ السَّمَاءُ أَنْ تَقَعَ عَلَى
 الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَبِكُمْ يُفْتَنُ الْهَمَمُ وَبِكُمْ يُكْتَفَى الضَّرُّ وَعِنْدَكُمْ مَا
 نَزَلَتْ بِهِ رُسُلُهُ وَهَبَطَتْ بِهِ مَلَائِكَتُهُ وَإِلَى حَبْلِكُمْ يُعْثَرُ الرُّوحُ الْأَمِينُ
 وَكَوْزِيَارُكُمْ حَضْرَتُ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَمَّ بِأَسْدِ بَجَائِ وَإِلَى حَبْلِكُمْ يُعْثَرُ الرُّوحُ الْأَمِينُ
 يُكْوَدُ وَإِلَى آجِيكِ يُعْثَرُ الرُّوحُ الْأَمِينُ أَنَا كُمْ اللَّهُ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا
 مِنَ الْعَالَمِينَ طَاطَا كُلُّ شَيْءٍ لِيَشْرَفَكُمْ وَيَجْمَعُ كُلُّ مَكْرٍ لِيُطَاعَكُمْ
 وَخَضَعَ كُلُّ جَبَّارٍ لِقَضَائِكُمْ وَذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لَكُمْ وَأَشْرَفَ الْأَرْضُ
 بِنُورِكُمْ وَفَاتَ الْعَالَمُونَ بِوَلَايَتِكُمْ بِكُمْ يُسَلَّكُ إِلَى الرِّضْوَانِ وَعَلَى مَنْ
 جَعَدَ لَا يَتَكُمُ غَضَبُ الرَّحْمَنِ بَابِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي
 وَكُرْكُمُ فِي الدَّاكِرِينَ وَأَسْمَاءُكُمْ فِي الْأَسْمَاءِ وَأَجْسَادُكُمْ فِي
 الْأَجْسَادِ وَأَرْوَاحُكُمْ فِي الْأَرْوَاحِ وَأَنْفُسُكُمْ فِي النَّفُوسِ وَأَنَارُكُمْ
 فِي الْأَنَارِ وَقُبُورُكُمْ فِي الْقُبُورِ فَمَا أَهْلَى أَسْمَاءَكُمْ وَأَكْرَمُ
 أَنْفُسَكُمْ وَأَعْظَمُ شَأْنَكُمْ وَأَحْلَى خَطَرِكُمْ وَأَوْفَى عَهْدِكُمْ وَأَصْدَقُ
 وَعْدِكُمْ كَلَامُكُمْ نُورُكُمْ وَأَمْرُكُمْ مُرْشِدُكُمْ وَصِيَّتُكُمْ النُّقُوتُ
 وَفِيْلُكُمْ الْخَيْرُ وَطَاعَتُكُمْ الْإِحْسَانُ وَحَبْلُكُمْ الْكُرْمُ وَشَانُكُمْ
 الْحَقُّ وَالصِّدْقُ وَالرِّفْقُ وَقَوْلُكُمْ حُكْمٌ وَحَتْمٌ وَرَأْيُكُمْ عِلْمٌ وَحِلْمٌ
 وَحَزْمٌ إِنَّ ذِكْرَ الْخَيْرِ كُنْتُمْ أَوْلَى وَأَصْلَهُ وَمَعْدِنُهُ وَمَا وَاهُ
 مُشْتَهَاهُ بَابِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي كَيْفَ أَصِفُ حُسْنَ شَاءِكُمْ وَأُحْصِي
 جَمِيلَ بَلَاءِكُمْ وَبِكُمْ أَخْرَجْنَا اللَّهَ مِنَ الدُّلِّ وَفَرَّجَ عَنْهُ عَمْرَابُ

الْكُرْبُ وَأَنْتُمْ نَابِكُمْ مِنْ شَفَا جُوفِ الْهَلَكَاتِ وَمِنْ النَّارِ بَابِي أَنْتُمْ وَأُمِّي
 نَفْسِي بِمَوَالِيكُمْ عَلَيْنَا اللَّهُ مُعَالِمٌ دِينَنَا وَأَصْلُكُمْ مَا كَانَ فَتَدْمُنُ شَانَنَا
 وَبِمَوَالِيكُمْ تَمَّتْ الْكَلِمَةُ وَعَظُمَتِ النِّعَةُ وَاشْتَلَفَتِ الْفَرْقَةُ وَبِمَوَالِيكُمْ
 تُقْبَلُ الطَّاعَةُ الْمُفْتَرَضَةُ وَلَكُمْ الْمَوَدَّةُ الْوَاجِبَةُ وَاللِّدْرَجَاتُ الرَّفِيعَةُ
 فَمِعَةُ وَالْمَقَامُ الْمُحْمَدِيُّ وَالْمَكَانُ الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْحَيَاءُ الْعَظِيمُ
 وَالشَّانُ الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ الْمُقْبُولَةُ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا
 الرَّسُولَ فَأَكْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ رَبَّنَا لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا
 وَهَلْ نَأْمَنُ لَدُنْكَ وَرَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ سُبْحَانَ رَبَّنَا إِنْ كَانَ عَدُوُّ
 رَبِّنَا لَمُنْقَعًا يَا وَلِيَّ اللَّهِ إِيَّاكَ بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوبًا لَا يَأْتِي
 عَلَيْهَا إِلَّا رِضَاكُمْ فَهَيِّئْ لِي مِنْ أَمْنِكُمْ عَلَى سِرِّي وَأَسْتَرْعَاكُمْ أَمْرًا
 خَلْفِيهِ وَقَرْنَ طَاعَتَكُمْ بِطَاعَتِهِمَا اسْتَوْهَبْتُكُمْ ذُنُوبِي وَكُنْتُمْ
 شَفَعَائِي فَإِنِّي لَكُمْ مُطِيعٌ مَنْ أَطَاعَكُمْ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَاكُمْ
 فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمَنْ أَحْبَبَكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللَّهَ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ
 أَبْغَضَ اللَّهَ اللَّهُمَّ إِنِّي لَوُؤُا وَحَدَّثْتُ شَفَعَاءَ أَقْرَبَ إِلَيْكَ مِنْ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ
 بَيْتِهِ الْأَخْيَارِ الْأَمْثَةِ الْأَبْرَارِ لِحَبْلَتِهِمْ شَفَعَائِي فَجَقِّهِمْ الَّذِي
 أَوْحَيْتَ لَهُمْ عَلَيْكَ أَمْسَلُكَ أَنْ تُدْخِلَنِي فِي جَمَلَةِ الْعَارِمِينَ
 بِحَقِّهِمْ وَفِي زُمَرَةِ الْمَرْحُومِينَ بِشَفَاعَتِهِمْ إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَ
 صَلَّيْكَ اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا وَحَسْبُنَا
 اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ **خاتمة** در بعضی از ادب رجوع از سفر
 منقولست که حضرت رسول ص هرگاه مراجعت از سفر حج یا جهاد یا غیر
 بهر بلندی که میرسد مرثیه الله اکبر میفرمود و بعد از آن این دعا میخواند

رَضَى اللَّهُ

إِلَيْكَ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَيُّوبُ عَابِدُونَ سَاجِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ صَدَقَ
 اللَّهُ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ وَايضاً منقولست که
 چون اهل مدینه طیبہ از سفر مراجعت نمایند و مشرق بمدينه منوره شوند
 بگویند **اللَّهُمَّ اجْعَلْ لَنَا بِهَا قَرَارًا وَرَبِّكَ قَاسِمًا** پس باید کسی بفرستد بشهر که
 اهل خود را خبر کند که مباد ای خبر برایشان داخل شود **مَوْافِقُكُمْ** بد که اگر چه این
 حدیث مخصوص اهل مدینه است ولیکن ظاهر آنست که هر که از سفر مراجعت نماید
 چون بجای آن شهر برسد آن دعا را بخواند و کسی بفرستد که اهل خانه او را خبر کند
 و در حدیث معتبر دیگر منقولست که آنحضرت فرمود که هرگاه کسی از اهل خود عیادت
 شود داخل خانه خود نشود تا ایشان را خبر کند و ایضاً منقولست که آنحضرت
 چون داخل شهر میشد اول داخل مسجد می شد و دو رکعت نماز را میفرمود و
 بعد از آن داخل خانه می شد و چون داخل خانه می شد میفرمود **تَوْبًا تَوْبًا**
لِرَبِّنَا اَوْ **لَا يُعَادِرُ عَلَيْنَا حَوَابًا** و ایضاً منقولست که آنحضرت از فتح خیبر چون
 مراجعت فرمود داخل معبد کردید این دعا را خواند اَيُّوبُ نَاشِئُونَ اِنشَاءً
 اللَّهُ عَابِدُونَ رَاكِعُونَ سَاجِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى
 حِفْظِكَ اَيَّامِي فِي سَفَرِي وَحَضْرِي اللَّهُمَّ اجْعَلْ اَوْجِي هَذِهِ مُبَارَكَةً
 مِمُّوْنَةً مَقْرُونَةً بِتَوْبَةٍ بِضَوْجٍ تَوْحِيْدِي بِهَا السَّعَادَةَ يَا اَرْحَمَ
 الرَّاحِمِيْنَ **بِهَاتِكُمْ** در مقدمه گذشت که قصد کردیم بعد از مراجعت
 از سفر سینه است و در بعضی از روایات معتبره از حضرت امام جعفر صادق
 عم منقولست که فرمود که چون از نماز مراجعت کنی و داخل خانه خود شوی
 بگو **الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي سَكَّنَنِي وَسَكَّنَ مِثِّي الْحَمْدُ لِلَّهِ فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا** و علی کل

پیش حجر بایستد و حمد و ثنا گوید و نیت چنین کند که هفت بار کرد خانه میگردم صحبت
 و دواع خانه از برای رضای خدای تعالی پس هفت بار کرد خانه کردیده دو رکعت نماز
 طواف در مسجد گذارد و نیت چنین کند که دو رکعت

نماز طواف و دواع خانه میگذارم از برای

رضای خدای تعالی پس پروا آمد

منوچه وطن شود

۴

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَيُّوبُ عَابِدُونَ سَاجِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ صَدَقَ اللَّهُ وَعْدُهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ وَايضاً منقولست که چون اهل مدینه طیبہ از سفر مراجعت نمایند و مشرق بمدينه منوره شوند بگویند **اللَّهُمَّ اجْعَلْ لَنَا بِهَا قَرَارًا وَرَبِّكَ قَاسِمًا** پس باید کسی بفرستد بشهر که اهل خود را خبر کند که مباد ای خبر برایشان داخل شود **مَوْافِقًا** که اگر چه این حدیث مخصوص اهل مدینه است ولیکن ظاهر آنست که هر که از سفر مراجعت نماید چون بجای آن شهر برسد آن دعا را بخواند و کسی بفرستد که اهل خانه او را خبر کند و در حدیث معتبر دیگر منقولست که آنحضرت فرمود که هرگاه کسی از اهل خود عیال شود داخل خانه خود نشود ناایشان را خبر کند و ایضاً منقولست که آنحضرت چون داخل شهر میشد اول داخل مسجد می شد و دو رکعت نماز را میفرمود و بعد از آن داخل خانه می شد و چون داخل خانه می شد میفرمود **تَوْبًا تَوْبًا لِرَبِّنَا أَوْ لَا يُفَادِرْ عَلَيْنَا حَوْبًا** و ایضاً منقولست که آنحضرت از فتح خیبر چون مراجعت فرمود داخل معبد کردید این دعا را خواند اَيُّوبُ نَاشُورٌ اِنْشَاءُ اللَّهُ عَابِدُونَ رَاكِعُونَ سَاجِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حِفْظِكَ آيَاتِي فِي سَفَرِي وَخَصْرِي اللَّهُمَّ اجْعَلْ أَوْجِي هَذِهِ مُبَارَكَةً مَيْمُونَةً مَقْرُونَةً بِتَوْبَةٍ بَضُوحٍ تَوْحِيْبِي بِهَا السَّعَادَةَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **بناکم** در مقدمه گذشت که قصد کردیم بعد از مراجعت از سفر سینه است و در بعضی از روایات معتبره از حضرت امام جعفر صادق عم منقولست که فرمود که چون از نماز مراجعت کنی و داخل خانه خود شوی بگو **الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي سَكَّنَنِي وَسَكَّنَ مِنِّي الْحَمْدُ لِلَّهِ فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا** وَ عَلَى كُلِّ

پیش حجر بایستد و حمد و ثنا گوید و نیت چنین کند که هفت بار کرد خانه میگردم صحبت و دواعی خانه از برای رضای خدای تعالی پس هفت بار کرد خانه کردیده دو رکعت نماز طواف در مسجد گذارد و نیت چنین کند که دو رکعت

نماز طواف و دواعی خانه میگذارم از برای

رضای خدای تعالی پس پروا آمد

منوچه وطن شود

۴